

సచిత్ర మాస పత్రిక

7 A. ఇవాజీ స్ట్రీట్

బి. నగర్. మద్రాసు-17.

విడి ప్రతి నెల :

ఒక రూపాయి

ఏడాది చందా

పన్నెండు రూపాయలు

సంపుటి 11

మార్చి, 1973

సంచిక 2

సంస్థాపకులు :

కీ. శే. వి. వి. రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్ :

శ్రీమతి వి. లీలావతి రాఘవయ్య

ఆఫీసియేట్ ఎడిటర్ :

వ్యాన్ చంద్

తొలిమాట	4
ఉత్తరాలు	6
తాయారు ఎక్స్‌ప్రెస్సులు	9
—నద్దాది వసుంధరాదేవి	
కబల్లు	18
—చలసావి ప్రసాదరావు	
శ్రీశ్రీకి అవార్డు	23
—కృష్ణవేణి	
మూడో ముఠి (సీరియర్)	25
—కె. రామలక్ష్మి	
వస్తు విశేషములు	33
—సుగుణ	
అతి వర్వత్ర వర్ణయేత్	34
—దీనాదేవి	
సుదీపం	62
—వై. మురళీధర్	
అలవ్యంగా వస్తాను	63
—కల్యాణదేవి	
ఎక్కడుండి? మానవత	82
—ముద్రిగడ సూర్య ప్రకాశరావు	
ముఠి చేసిన పేలు (ఇద్ద కథ)	83
—బొమ్మిరెడ్డిపల్లి సూర్యరావు	
అమె నవ్వించి	90
—విండ్యవాసిని	
మరో ప్రేమ కథ (సీరియర్)	100
—గణేష్ పాత్రో	
తరిగిణికోమ	107
—అశ్వరనేని రాంగోపాల్	
నివిమా	116
పుస్తక పమిడ	128
—బొ. సూ.	

Edited & Published by

V. Leelavaty Raghavaiah, 7-A.

Sivaji Street, Madras-17 and Printed

by B. V. Narasimha Rao, at

Sri Krishna Chitra Printers 7,

Nageswara Rao Road, Madras-17

Associate Editor: Vyasaiah

ముఖ చిత్రం :

దీప్తి ఆంధ్ర నేపథ్య వారి

“దేశోద్ధారకులు”

రామలిలితా పిలిచింది

రామరాజ్యం

ఆర్ట్ డిజైన్ రిజర్వ్ స్క్రిప్ట్ - దర్శకత్వం సర్కార్
కె.బాబూరావు • కె.వి.ప్రభాకర్

JYOTI

MARCH 73

తొలి మాట

రైళ్ళ రాకపోకలు సరిగా లేనందువలన
ఫిబ్రవరి సంచిక అపుజేసి మార్చి సంచిక
విడుదల చేస్తున్నాము. ఈ విషయం పాఠ
కులు, ఏజంట్లు, ప్రకటనదారులు గ్రహించ
ప్రార్థన.

*

*

*

ఈనెల ఉత్తరాల శీర్షికలో ప్రచురితమైన
రచయిత శ్రీ వల్లూరి విజయకుమార్ గారి
జవాబు మాకు తృప్తి కలిగించింది. పాఠకులు
కూడా మాతో ఏకీభవిస్తారనుకొంటాము.

వై. శివరాజు

పద్మనాభం సమర్పించు 1000 వత్సర పౌఢ్యుత్తరం

రేఖా & మరళీ ప్రొడక్షన్స్

ఆజన్మ ప్రామాదారి

బి. పురుషోత్తం
ప్రొడ్యూసర్ - టర్నింగ్ పుంజం
పద్మనాభం

మేనేజర్ కె. పి. సత్యనారాయణ

దురగ్గతి

JYOTI

MARCH 23

ఎడిటర్ గార్ని-

యవాళ అనుకోకుండా జ్యోతి చదవటం తటస్థమింది. అలవాటు ప్రకారం తొలిమాటతో ప్రారంభించాను. అందులో రామచిలకవి గురించిన వివరణ చదివాక వివ్వెరబోయాను ఉత్తరాలవ్వారా చలి - చీకటి అబ్బాయి నవంబరులో ప్రచురితమయిందని గ్రహించాను. నేను నెల్లాకుగా టూరింగ్ లో వుండటం మూలాన కథలు చదవగలిగేంత చైతన్యం లేకపోయేది.

పాకల సీతగారు రాసిన పుత్తరం నాకు దిగ్భ్రాంతి బాధ కలిగించింది. ప్రచురితమయిన కథలనే ప్రచురించటానికి చేత మూర్ఖుడిని ఆశపోతున్నా కాను. తొలిమాటలో మీరు నామీద మాటయిన విమర్శనచేసి కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చారు కానీ మీరు బాగా యెరిగిన వ్యక్తి యిలా చేస్తాడని యెలా అనుకుంటున్నారు! దానికి కారణం వుందో లేదో అనే అలోచన లేకుండా ఒకే కథని పలుపత్రికల్లో ప్రచురించుకోవాలనుకుంటున్నట్లు భావించేసారు. అది నా దురదృష్టం.

మీకు మీ ద్వారా పాతకునికి నేను చెప్పాల్సిందొక్కటే. 1970 లో నేను రామచిలక కథ వ్రాసాను. తర్వాత నరస

సంపాదకుని కలిసాను. ఆయన తర్వాత చెబితాననీ అన్నాడు. ఇది 1971- ఆగస్టు లేక సెప్టెంబరు నెలల్లో జరిగింటుంది. తర్వాత 1972 లో మీరు ప్రచురిస్తున్నట్లు చెప్పారు. వెంటనే నరస సంపాదకుని కల్యాణానికి వెళ్ళాను ఆయనలేరు. నా కథ గురించి అక్కడే పనిచేసే ఒక వ్యక్తి పెండింగ్ పైల్లో చూసి కథని నెలకొల్పి చెయ్యలేదన్నారు.

కథని తిరిగివ్వమని కోరాను. అది దొరకలేదు. వారికి యీ కథని మీరు ప్రచురిస్తున్నట్లు చెప్పి నా కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చాను. తర్వాత అగస్టు 72 లో మీరు ప్రచురించారు.

కానీ యిప్పుడే తొలిసారిగా 1971 జూలై లో నరసలో ప్రచురించబడడం పాకల సీతగారి లేఖ ద్వారా తెలిసింది. ప్రచురించిన వారు కనీసం ప్రతి కూడా పంపలేదు. ఇలాగే 1970 లో 'భరించలేని జాలి' కథని పొలి కేక కంపాను, నాకా పత్రిక ప్రతి 1971 సెప్టెంబరులో వచ్చింది దాని మీద 1971 జూన్ అని ముద్రత మయి వుంది. ఇప్పుడా పత్రికే లేదు. పొర సాట్లు జరుగుతాయి. కానీ నా మీద అభిమానం వుంచిన పాతకుని సంపాదకుని నేను మోసం చెయ్యను. చెయ్యలేను.

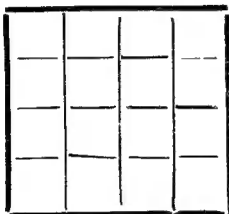
పాతకులు మీరు ఆలోచించి నా కథలు పత్రికలలో ప్రచురించుకోవాలన్న కోరికను దని భావిస్తే తప్పు నాదే అని నిర్ణయిస్తే—నేను వెంటనే రచయితగా విరమిస్తాను. దయచేసి నన్నెరిగిన నా పాతకులు సంపాదకులు తప్పక జవాబివ్వగలరని పత్రికా ముఖంగా యెదురు చూస్తూ

—వల్లూరి విజయకుమార్

తొషిబా పాప్యూలారిటీ పోటీ

ఎంట్రీ ఫీజు లేదు.

మీరు బహుమతి పొందగలరు.

మొదటి బహుమతి : ఒక స్క్వాటర్ కెస్సు లేక ఆల్ విన్ రెఫ్రీజరేటర్. ద్వితీయ బహుమతి : ఒక టేబ్లెట్ రికార్డర్ లేక ఆటోమేటిక్ కేక్ మేం. లేక రేడియోగ్రామ్. మూడవ బహుమతి : (100) తొషిబా జపాన్ మోడల్ రూ. 275-00 లు విలువచేసే శ్రీ బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్. నాల్గవ బహుమతి : (10) తొషిబా జూనియర్ జపాన్ మోడల్ రూ. 250-00 లు విలువచేసే శ్రీ బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్.

మీరు చేయవలసినది ?

42 (నలభైరెండు) నుంచి 57 (యాభైఏడు) వరకు గల అంకెలను నిలుపుగా, అడ్డముగా, అయిమూలలుగా ఎటు కూడినా 198 (నూట తొంభై ఎనిమిది) మొత్తం వచ్చునట్లు ఒక అంకెను ఒకేసారి వాడి పై గడులను పూరించవలయును.

ఎం టన్న్ ఫీజు : లేదు. ఇది పాప్యూలారిటీ పోటీ మాత్రమే.

ఆఖరి పోస్టింగ్ తేది : 15-3-73

ఫలితముల తేది : 25-3-73

సహాయము కోరకు 190 మొత్తముగల నమూనా.

52	42	51	45
47	49	40	54
41	55	46	48
50	44	53	43

పోటీ నిబంధనలు : 1) ఎంట్రీలకు సాధారణకాగితం వాడవలెను. 2) దిద్దులు, సవరణలుగల ఎంట్రీలు అంగీకరింపబడవు. 3) ప్రమోటర్ల తీర్మానమే ఖాయమైనది. చట్టబద్ధముగా న్యాయమైనది. 4) ఎంట్రీ యొక్క సక్రమము మీ ఆఫీషియల్ స్టాంప్ సాల్యూషన్ తో సరిపోల్చి ఖచ్చితముగా చూడబడును. నగదు రూపంలో ఏ బహుమతి యివ్వబడదు. 5) మొదటి బహుమతి : ఆఫీషియల్ సాల్యూషన్ తో సరిపోయినరానికి యివ్వబడును.

6) ద్వితీయ బహుమతి : (5) ఆఫీషియల్ సాల్యూషన్ తో సరిపోయేటట్లున్న పై మూడు అడ్డ వరుసలకు. 7) మూడవ బహుమతి : (100) ఏ వరుసలోనైనా, ఏ సంఖ్యలోనైనా ఆఫీషియల్ సాల్యూషన్ తో సమానంగా వున్నవాటికి. 8) అద్భుత వంతులైన ఎంట్రాంట్స్ కు 10) నాల్గవ బహుమతి. 9) గెలుపొందినవారు సడదు బహుమతులు పొందుటకు పోస్టల్, ప్యాకింగ్, రైస్ పెన్స్ ఫీజులు చెల్లించవలయును. 10) మూడవ బహుమతి పొందినవారు కూడా పైన తెల్పిన ఖర్చులతో సహా ట్రాన్సిస్టర్ ఖరీదులో నగం చెల్లించటమే కాకుండా మా పరతులకు లోబడి వుండాలి. 11) ఫలితముల కోరువారు 45 పైసల పోస్టల్ స్టాంప్ పంపవలెను. 12) ఒక కుటుంబం నుంచి ఒక ఎంట్రీ మాత్రమే పంపాలి. 13) మీ విలాసము ఇంగ్లీషు లేక హిందీలోనే వ్రాయవలెను. 14) కటింగు లేక నిబంధనల కాపీ భవిష్యత్తులో ఉపయోగార్థం మీ వద్ద ఉంచుకోండి.

CONTROLLER CONTEST: JAPAN ARTS (M-198)
POST BOX NO. 1554, NEW DELAI-6

1

2

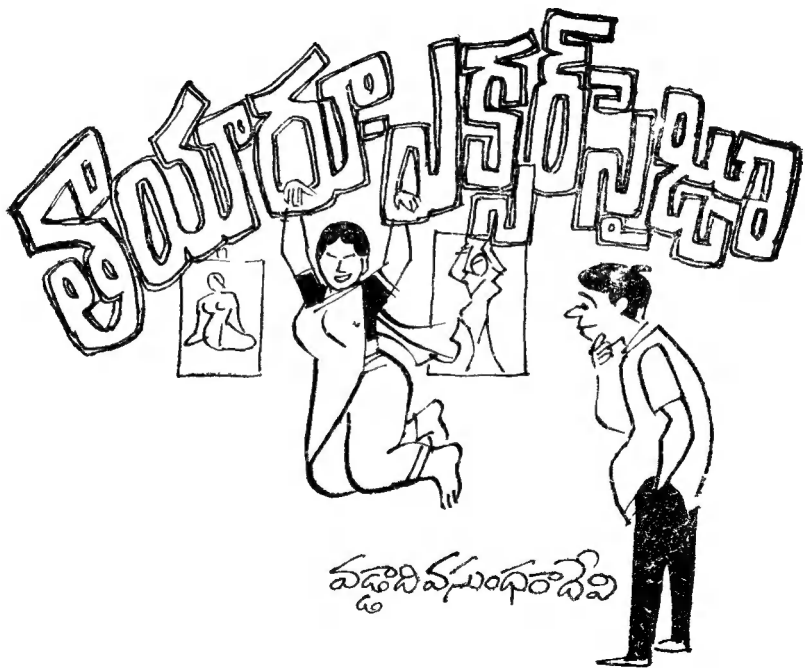

3

4

σολω
ωοωο

ఆంధ్ర జ్యోతి పీక్లి తిరగేస్తున్నాను. కొత్త కేరటాలుతో ఎవరో రచయిత్రి గురించి పడింది, ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రిట నేనూ ఆంధ్రుణ్ణే కానీ ఒక్క తెలుగు శుస్తకం కూడా చదివిన పాపాన పోలేదు అందుకే ఆవిడ అభిమానుల్లో చేరలేకపోయాను. ఒక్క ఊణం ఆవిడ పోటోవైపు చూశాను. క్రింగ ఆవిడ గురించి రాసిన వాక్యాలు బావున్నాయి దిమోస్ట్ గ్లామరస్ రైటర్ ఇన్ తెలుగుటా సంచలనం కలిగించే నవలలు రాసిందిట! సస్పెన్స్ తో పారకులని ఉర్రూతలూగిస్తుందిట!

అంత గొప్ప పేరు సంపాదించుకున్న ఆవిడి మీద నాకు కొన్నేపు జెలసీ వేసింది? ఆవిడి నవలలు ఎలా రాయగలదో కాదు అన్ని రంగాల్లోనూ పేరు ప్రఖ్యాతి

తులు పొందుతున్న వాళ్ళుంటే-ఎందుకో తెలియడగానీ నాకు జెరిపి వేస్తుంది ఘంటసాల గొంతు రేడియోలో విని స్తుంటే బాయారు సర్వం మర్చిపోయి రేడియో అతుక్కుపోతుంది అలాంటి సమయాల్లోనూ—నేనూ కాలేజీలో పదుపు కునేటప్పుడు అడపిల్లలు రాజేష్ అన్నా అంటే పెర్రె త్తిపోయేవారు అలాటప్పుడు.

మా ప్రెండ్స్ అండ్ కిషోర్ కుమార్ అరాధకులు: కిషోర్ రికార్డ్స్ ఒక్కటి కూడా వదలకుండా కొనేస్తారు. అప్పుడూ

ఇలాగే నేను ఘంటసాల, రాజేష్ అన్నా, కిషోర్ కుమార్ ల మీద, వివరీ తంగా జెరిపివడేవాణ్ణి. నేనే వాళ్ళయి వుంటే బావుండేది అప్పించేది, ఇప్పు డిప్పుడు నాకు శత్రుష్టు పిస్తామీద కోపంగా వుంది. ఎందుకంటే మా క్రింది అంతస్తులో ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి ఈ మధ్య అకణ్ణి గురించే కలవరిస్తూందిట! ఆ అమ్మాయేకాదు మొత్తం దేశం లోని అమ్మాయి లందరూ! మొన్న స్టార్ ఆండ్ స్టయిల్ లో అతని పొటో చూశానా పెద్దబొమ్మవేసి అడ పిల్లలు అతని చేతులమీంచి, కాళ్ళ మీంచి వేళ్ళాడు తున్నట్టు వేళారు అంత అని మానంబ అడపిల్లలకి అతనంటే! ఇంక అతను గొప్పలు కొట్టడం కూడా అలాగే వుంది తను తప్పకుండా యింటర్నేషనల్ స్టార్ అయికిడుతాడట.

నాకు అతన్ని అభిమానించే అమ్మాయిల మీద వెర్రికోపం వచ్చింది ఈ అమ్మాయిల కనలు బుద్ధిలేదు వాళ్ళవైనక పడ్డానికి! ఛ ఛ! వాళ్ళ విలువ వాళ్ళే పోగొట్టు కుంటున్నారు అనుకున్నాను.

నా ఆలోచన్లు తాయారు వైపు మళ్లాయి గోడ గదియారం ఎనిమిది చూపిస్తోంది తాయారు మార్నింగ్ వాక్ నుంచి ఇంకా తిరిగిరాలేదు. ఒక్కోవయసులో ఒక్కో రకంగా మార్పులు వస్తూ వుంటాయి మనిషి శరీరంలో! అది సహజం! పెళ్ళికి ముందు సన్నగా గాలి పీస్తే ఎగిరిపోయేలా వుండే తాయారుకి నాతో పెళ్ళయ్యాక ఏడాదికి బాగా ఒక్కొచ్చేసింది, నేనేందానికి సట్టింతుకోలేదుగానీ తాయారు మాత్రం పెద్ద రాద్ధాంతం చేసిస్తోంది

అసలు దానిది విచిత్ర స్వభావం. అది అమాయకత్వమో, వెర్రికో, నాకే అర్థం కాదు ఒక్కోసారి! తాయారు హిందీ సినిమా తారల ఆరాధకులొయి! వాళ్ళల్లా వుండాలని తెగతాపత్రయ పడుతుంది ప్రపంచం అడవిలాంటిది, అందులో గంధపు చెట్లూ వుంటాయి అడవి మానుయా వుంటాయి, కావాలంటే మాత్రం అడవి మానుకి సుగంధం వస్తుందా! తాయారుకి హిందీ సార్స్ లావణ్యం వస్తుందా!

“మివ్వు పిసిస్టర్ లా లేకపోయానా, నాకు సువ్వంటే ప్రాణం! అవి నవ్వు

తెప్పినా తాయారు విప్పించుకోలేదు. బోనీ ఆ చేపే డైటింగ్ వక్రమంగా కూడా చెయ్యదు. అన్నం తగ్గించిందికానీ చిల్లర తిక్కు విపరీతంగా పెంచేసింది. విటమిను బాల్లై క్షేపకండా. బలం అవి బొద్దున్నా సాయంత్రం. నాణగేసి గోధుమ రొట్టెలు పావులేదు పాలు తాగుతుంది. రాత్రిఅరటి

పైజా అవిచెప్పాను ఓసారి. వివరేడు వరిగదా నన్ను తినేపేటంత తీవ్రంగా చూసింది.

మాకు వంటకి ఇంటిపనికి. బిడ్డలు తకడానికి వేరేవేరే ముగ్గురు పని వాళ్ళున్నారు. తాయారుకి పనిచేస్తే ఎక్కడ పీరసింది బోతానోనని భయం! ఓసారి

యాపిర్ మొదలైన పళ్ళు. వీటివల్ల విపరీతంగా పెరిగిపోతున్న శరీరం తగ్గడానికి రోజూ ఎక్సర్ సైజు క్రింద మార్పింగ్ వాకు. అవి తాయారు పద్ధతులు! శరీరం తగ్గడానికివేరే ఎక్సర్ సైజు చెయ్యక్కర్లేదు. ఆదవాళ్ళకి ఇంటిపనే ఎక్సర్

వంటవాడు రాకపోతే వంటలో నాకు నహాయం చేసినందుకు ఆ సాయంత్రం పాలుకానివి ఎక్కువ తాగి. రెండోజాటు రెస్టాంతుకుంది. ఇంత శరీరం పెరిగదూమరీ!

తొమ్మిదిన్నరకి నేను భోజనంచేసి.

యూనివర్సిటీకి వెళుతుండగా. వచ్చింది తాయారు. మొహం వీరవంగా. దిగులుగా వుంది. తాయారు నైపు సరిగా చూడని నేను పై కట్టుకుంటూ అడిగాను.

“ఏం డియర్! ఇంత లేటయింది: మర్నీపోయి ఆ జ్యోతిలో జోక్లా ఆన కావల్లిదాకా వెళ్ళిపోలేదుకదా కొంపతీసి!”

నన్నుగా ఏడుస్తున్న శబ్దం వినిపించింది ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగాను తాయారు తప్పుచేసినదనిలా కొంగునోట్లో పెట్టుకుని వెళ్ళివెళ్ళి ఏడస్తోంది.

“అరే! ఏమైంది?” నేను ఒక్క ఒక్క అంగలో తాయారు దగ్గరికి వెళ్ళాను పై పక్కన వదేసి నేను అడగడమే ఆలస్యం తాయారు బోరు మంది

“ఏమిటా ఏడుపు పిల్లగా! ఏమైంది?” తాయారు మొహంపై తెల్తాను. వెళ్ళిళ్ళ మధ్య తాయారు చెప్పిన మాటలకి, నాకు కోపం, నవ్వు రెండూ వచ్చాయి. తెలవాదజామున నాచుగున్నరకి తాయారు మార్నింగ్ వాక్ కి వీచ్ వెంటిడి వెదుకు చే ఎవడో దొంగ కత్తిచూపించి మెడలోపీ చేతులపీ నగలన్నీ మంగళసూత్రంతో నహా తీసేసుకున్నాడట. ఆ తర్వాత నాకు తెలిసిన విషయమేమంటే ఇరవై మూడో నెంబరు ఇంటి వాళ్ళింట్లోకూడా తెల్లవారజామున ఎవడో దొంగ కన్నం వేళాడట. నయమే. తాయారుని ప్రాణా

లతో వదిలాడు. నేను విట్టూరుస్తూ తాయారుతో ఓదార్పుగా అన్నాను.

“బ్రోకే పోయాయలే వెధవ నగలు! ఆ కత్తితో ఆ వెధవ పొడిచివుంటే ఏం చేసేదానివి?”

తాయారు కళ్ళముందు ఆ దొంగ మెదిలాడేమో, భయంతో నన్ను కరుచుకుపోయింది. భుజాలుపట్టి చూరంగా నెట్టాను. నాకు బాగా కోపం వచ్చింది.

“వెధవ ఎక్సర్ నైజాలు మానెయ్! అడదానివి ఒక్కత్తిపీ ఆ చీకట్లో చచ్చి నువ్వు మనిషివికాదు. బుద్ధివుంటే ఇలా ప్రవర్తించవు. ఇంకనుంటే ఆ ఎక్సర్ నైజ్ మవ్వు చెయ్యడానికి వీల్లేదు” అన్నాను ఖచ్చికంగా! తాయారు నానైపు భయంగా చూస్తుందిపోయింది. నా కళ్ళముందు ఆ దొంగ. తాయారు, వీచ్ వాకింగ్ మెదిలాయి.

* * *

రెండ్రోజాలు వాకింగ్ మానేసినందుకు తాయారు విలవిలలాడి పోయింది. తన శరీర లావణ్యం తగ్గిపోయినట్లు దిగులు పడిపోయింది: ఈ మధ్య విజయచిత్రలో జయలలిత. జీనత్ అమన్ మొదలైన స్టార్స్ అడవాళ్ళకి అందంగా వుండడానికి కొన్ని ఎక్సర్ నైజాల గురించి రాశారు. ఏదో పెన్నిది దొంగిలంత సంబరపడిపోయింది తాయారు. నే నే లేకపోతే ప్లేన్ టిక్కెట్లు కొనుక్కుని వెళ్ళి

ఆ జయలలితకి. బొంబాయిలో జీవిత
అమనోకి పాదనమస్కారాలు చేపవచ్చే
దేమో! నాకు ఆ స్టార్మీద ఒళ్ళు
మండిపోయింది. అవి నాళ్ళు రావినవి
కావనీ. నాళ్ళ పెక్రటరీలు రావినవనీ
కాయాకుకి చెప్పినా మానదు. నా కోసం

భగవంతుడు వింటాడా? మర్నాడు
కాయారు ఎక్స్‌రేపైజా మొదలెట్టింది.
వాటిల్లో ప్రిప్రింగ్. శిరసాననం ముఖ్య
మైనవి. విజంగా ఈ రెండు ఎక్స్‌రే
జాలూ మందివే. శిరసాననం వెయ్యడం
వల్ల రక్తప్రసారం జాగా జరుగుతుంది.

అంతా మాగజైన్స్‌మీదికి మళ్ళింది. పనీ
పాటా లేకపోతే సరి ఇలాటి శిర్షికలు
వెయ్యడానికి. కాయారలటి ఇల్లాళ్ళకి
అవి చూస్తే వికట బుద్ధులు పుడకాయని
వాళ్ళకి తెలియదా?

నా గోడు కాయారే వినలేదు. ఇక

రక్తం తిరిక్కిందలుగా ప్రవహించడం
వల్ల, నరాలన్నీ ఉత్తేజంగా ఉండి కొత్త
ఉత్సాహం పుట్టుకొస్తుంది. అది వేసిన
పడివిమిపాలవరకూ తల భావంగావుంటుం
డికానీ. ఆ తర్వాత హాయిగా వుంటుంది.
చక్కగా నిద్రపడుతుంది.

తాయాకు పడగ్గదిలో సామాన్లప్పి ఓ మూలకి జరిపేసి. గోడదగ్గర తలగడా వేసింది. తలుపులు వేసుకుంటూ నమ్మ చూసి ఓసారి వెక్కిరించింది. నేను వచ్చాను. నా చిరునవ్వు రెండునిమిషాల్లో చెరిగిపోయింది. పడగ్గదిలో ధవళున్న చప్పుడు వినిపించింది. ఏదైనా క్రింద పడిందేమో! నేను అలాగే కూర్చుని కిటికీ ద్వారా ఎండలో వెండిలో తళతళలాడుతున్న మెరుస్తూ. దూరంగా కనిపిస్తున్న నమూనా వైపు చూస్తున్నాను. క్రింద మెట్లమీంచి ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి కాలేజీకి కాబోయి వెళ్ళడానికి దిగుతోంది. క్రింద రోడ్డు మీద ఏలరంగుకారు ఎండలో మెరుస్తోంది. ఓట మాయానికి చాలా దగ్గర పడంవల్ల ఇరవై నాలుగు గంటలు నమూనా వైపు చూడ విచ్చిస్తున్నామంటుంది. తుపానులాంటి గాలివాన వచ్చినప్పుడు ఈ యూనివర్సిటీవైద్ క్వార్టర్స్ లో పుంజున్న నాలాంటి వాళ్ళకి గుండెలు పీచుపీచుమంటాయి. ఆ తుపానుకి నమూనా పొంగి ఇళ్ళని ముంచేస్తుందేమోనని భయం వేస్తుంది. సాధారణంగా యూనివర్సిటీ క్వార్టర్స్ అన్న రెండేసి అంకిస్తులు. మాకు పై వాటా ఇచ్చాడు. అలాంటి వాన నమూనాల్లో మా పై భాగం కూలిపోతుంటేమో కిందకి వెళ్ళి ముందోహరించిపోతుంది. ఆ వాన తగిలేవరకూ కాలా-చెయ్యా ఆడదు. తర్వాత మామూలుగా ఎండొచ్చుక. నా

అలోచనకి, నా భయానికి ఎగుమేస్తుంది నాకు.

గదిలోంచి మూడుగు వినిపించింది. తృప్తివతి తలుపుదగ్గరకి వరిగెత్తాను. గది గది తలుపుతట్టాను.

“తాయా! తలుపుతీయ్యా!”

“లేవ లేకపోతున్నాను” ఎక్కెక్క పడవు వినిపించింది. నాకు కంకారుతో మతిపోయింది. తాయారే క్రిందపడిపోయింది. ఏ చెయ్యో విరిగిపోలేదుకదా! తలుపు విరక్కొచ్చేలా తోళాను. భక్తున తెరుచుకుంది. తాయారు ఆరసానంవేస్తూ క్రిందపడిపోయింది వెల్లకిలా పడిపోతూ భయంతో చెయ్యికో నేలని అసూయా చేసుకోతోయిందిట! కుప్పలా మూలపడి పుంది. అచెయ్యా ముట్టుకు చూశాను కెవ్వరువినిపింది అచెయ్యా కదనలేక పోతోంది. బాధతో ఏడుస్తోంది. కోపం తెచ్చుకోవల్సిన నమయంకాదది. ఒక్కక్షణం అలాగే తాయాదనైపుచూసి ఒక్కంగలో కిటికీదగ్గరకి పడిచాను.

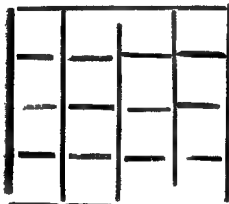
ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి కారులో ఎక్కి కూర్చుంటోంది గట్టిగా డ్రైవ్లు వరుస్తూ పిలిచాను. ఆ అమ్మాయి అగి తల వైకెత్తి నా వైపు విచిత్రంగా చూసింది. పరిచయం కూడలేని నేను అలా అనందరసంగా విలపదం ఆ అమ్మాయికి కోపం తెప్పించిందేమో!

పడినముషాల్లో ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి

నూతన సంవత్సర పావ్యులారిటి పోటీ

ఈ పత్రిక పాఠకులందరికీ వేలరూపాయల విలువచేసే

బహుమతులు గెలుపొందండి. ఎంట్రీఫీజు లేదు.

మొదటి బహుమతి : ఒక స్కాటల్ కెస్సు లేక ఆర్విన్ రిఫ్రజరేటర్. ద్వితీయ బహుమతి : ఒక టేవ్ రికార్డర్ లేక ఆటోమేటిక్ కమేరా లేక రేడియోగ్రాఫ్ మూడవ బహుమతి : (540) జపాన్ మోడల్ యాషికా నూపర్ డీజిల్స్ శ్రీ బ్యాండ్ రూ. 275.00 లు విలువ గల ఆర్వరల్స్ ట్రాన్సిస్టర్లు. నాల్గవ బహుమతి : (10) జపాన్ మోడల్ యాషికా జూనియర్ రూ. 275.00 లు విలువగల శ్రీ బ్యాండ్ ఆర్వరల్స్ ట్రాన్సిస్టర్లు.

మీరు చేయవలసినది :

7 (ఏడు) నుంచి 22 (ఇరవై రెండు) అంకెలవరకు ఒకేపర్యాయం కాదుతూ ఖాళీగల అడ్డమూగా, నిలువుగా, అయిమూలలుగా కూడిన 58 (యాభైఎనిమిది) వచ్చునట్లు పూరిచేయవలెను.

ప్రత్యేకముగా లేదు. ఇది ఒక పావ్యులారిటి పోటీమాత్రమే.

ఆఖరి పోస్టింగ్ తేది : 8.3.78

ఫలితముల తేది : 10.8.78

సహాయక కారకు 54 మొత్తముగల నమూనా.

20	7	8	19
10	17	14	13
15	12	11	16
9	18	21	6

పోటీ నిబంధనలు : 1) సాధారణ కాగితం వాడవలెను. 2) దిద్దులు, సవరణలుగల ఎంట్రీలు అంగీకరింపబడవు. 3) ప్రమోటర్లతీర్మాన మేఖాయమైనవి. 4) నగదు రూపములో ఏ బహుమతి ఇవ్వబడదు. 5) మొదటిబహుమతి : 1) అఫిషియల్ సీల్డ్ సాల్వ్యాషన్ తో సరిపాఠ్యమైన దానికి యివ్వబడును. 6) రెండవ బహుమతి 1) అఫిషియల్ సాల్వ్యాషన్ తో సరిపాఠ్యమైనట్లున్న పై మూడు అడ్డవరులకు. 7) మూడవ బహుమతి : 540) ఏ వరుసలో

నైనా. ఏ సంఖ్యలోనైనా అఫిషియల్ సాల్వ్యాషన్ తో సమానముగా శున్నవారికి. 8) నాల్గవ బహుమతి : 10. అదృష్టవంతులైన ఎంట్రాంట్స్ కు. 9) గెలుపొందిన వారు సడద బహుమతులు పొందుటకు పోస్ట్ జి, ప్యాకింగ్, రై సెన్స్ ఫీజులు చెల్లించవలయును. 10) మూడవ బహుమతి గెలుపొందినవారు కూడా పై తెలిపిన ఖర్చులతో సహా ట్రాన్సిస్టర్లు ఖరీదుగా సగం చెల్లించటమేకాక మా పరతులకు లాభి వుండాలి 11) ఫలితములు తెలిపిన తరువాత రై సెన్స్ ఫీజు మొనలైనవి డిపాజిట్ చేయవలయునని విజ్ఞతలకు ఉత్తరం వ్రాయబడును. 12) ఫలితములకొరకు 25 పైసల స్టాంపులు పంపండి. 13) ఒక కుటుంబానుంచి ఒక ఎంట్రీ మాత్రమే పంపాలి. 14) మీ వివాసము ఇంగ్లీషు, హిందీలోనే వ్రాయవలెను. 15) కటింగు లేక నిబంధనల పత్రమును భవిష్యత్తులో ఉపయోగార్థం మీవద్ద ఉంచుకోండి.

ASAHI JAPAN CORPORATION
KATRA KHUSHALRAI, NEW DELHI

JYOTI

MARCH 73

యకి జరిగిందంతా చెప్పాను. తాయారుని ఆకాల్లోనే కింగ్ జార్జి హాస్పిటల్ కి తీసు వెళ్ళడానికి ఆ అమ్మాయి పాయవడింది తాయారు ఎక్స్ పైజ్ సంగతి నేను ఆ అమ్మాయికి చెప్పలేదు, పెట్టె చేతిమీదపడి చెయ్యివలిగిందన్నాను.

కారులో అంతబాధలోనూ కూడా తాయారు ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి నాజా కయిన శరీరలావణ్యంవైపు కళ్ళు విప్పార్చి చూస్తోంది. నేను కోపంగా చూపేసరికి కళ్ళు వాల్చాకుంది.

ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి ఎంత అంద గేత్తే. అంత ముభావి. కారులో నాతో కాప్పేపు బాతాఖానీ వెయ్యలేదు. నేను థ్యాంక్స్ చెప్పి మొహం వక్కకి తిప్పు కుని ఎటో చూస్తూ. 'నో మెన్ షన్ ప్లీజ్' అంది.

తాయారుని దాక్టరుగారు పరీక్షించారు. చెయ్యిప్రాక్చర్ అయిందిట! కనీసం మూడు నెలలయినా హాస్పిటల్ లో వుంచా లిట! నేను ఒకణ్ణి నీరసంగా యింటికి వచ్చాను

* * *

మరో మూడోజారి తర్వాత-తాయారుని హాస్పిటల్లో చేర్చిన మూడో రోజు మంచి కుభ వార్త తెలిసింది. 'మేం రిపోర్ట్ యిచ్చిన పోలిస్ స్టేషన్ లో ఆ డొంగ వట్టుబడ్డారు తాయారు నగల్లో మంగళ సూత్రం మాత్రం దొరికిందిట!

హాస్పిటల్ కి కేరియర్ తీసు వెళ్ళి వచ్చుడు. అది తాయారుకి చూపించాను. భక్తిగా కళ్ళకదుకుని మెదలో 'నేనుకో బోయింది. అటు ఇటు ఎవ్వరూ లేకుండా చూసి నేను చప్పున దాని చెయ్యి వట్టుకుని అపి. మంగళసూత్రం నేనే మెదలో వేశాను. తాయారు మందం మీది నుంచి నా వైపు వత్తిగిల్లుతూ అమాయకంగా, వచ్చింది.

“మనకి మళ్ళా వెళ్ళయింది!”

“అవును! మనీద్దరం వధూవరులం! ఆ డొంగ పురోహతుడు. నరేనా! మరి కోభనం రాతెప్పుడు!” తాయారు పెద పుల మీదకి వంగబోయాను. చప్పున తడ బడి సరిగ్గా కూర్చున్నాను దాక్టరుగారు లోపలికి వచ్చారు.

తాయారు మెదమట్టా చేతికి కలిపి పెద్ద కట్టువుంది. నేనే అన్నం కలిపి తిని పించాను.

* * *

మరో మూడునెలల్లో తాయారు హాస్పిటల్ నుంచి డిశ్చార్జి అయి ఇంటికి వచ్చింది హాస్పిటల్ నుంచి మొహమాటం కొద్దీ తక్కువ అన్నం తినడం వల్లనే. ఏమో తాయారు బాగా చిక్కిపోయింది.

‘‘నీ ఎక్స్ పైజ్ కి థ్యాంక్స్ చెప్పాలి! నువ్వీ మధ్య బాగా కచ్చిస్తున్నావ్’’ ఇంటికి రాగానే అత్రంగా తాయారుని దగ్గరకి లాక్కున్నాను. తాయారు కట్టు తీసిన సంగతి మర్చిపోయిందేమో. చెయ్యి

మడిచే వుండడం అలవాటయింది ఆమెకి.
నేను ■ చెయ్యినితీసి నా భుజంమీద అనిం
చాను. తాయారు గారాబంగా.

“మూడు నెలలనుంచీ ఎక్స్‌పర్‌లైనా
చెయ్యడంలేదు. రేపట్నుంచీ...”

“పీల్లేదు.”

“అదికాదండీ....”

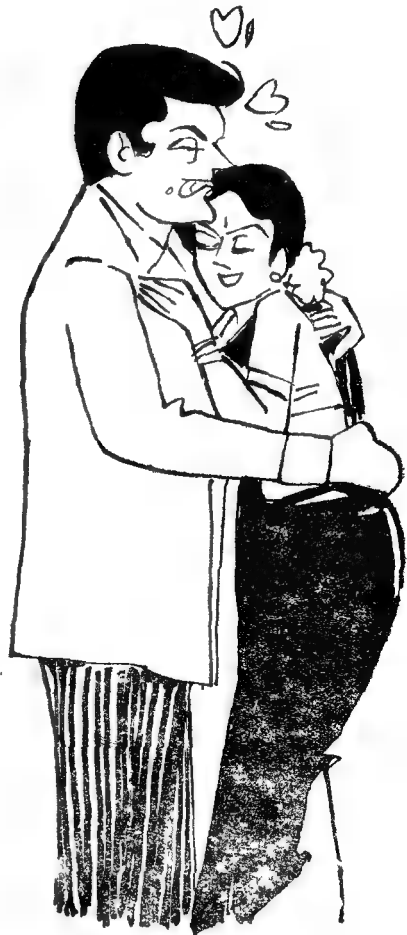
“ఎదికాదు: మళ్ళా పీ హాస్పిటల్‌ ఖర్చు
నేను భరింపలేను.”

“అయ్యో రాతా: ఆ సైమానూ పడ
తానా ఏమిటండీ?”

“పీల్లేదన్నానుగా!”

“అయితే నాతో మాట్లాడకండి:
తాయారు అలిగింది. ■ రోజంతా నాతో
మాట్లాడలేదు. మూడు నెలలనుంచీ
తాయారు ఎడబాటే దుర్భరంగా వుంది
నాకు. ఇక అది కళ్ళముందు కదలుతూ.
మాట్లాడకపోతే ఎలావుంటుంది: తాయా
రుని అనవాలు తప్ప మిగిలిన ఎక్స్‌పర్‌
లైట్‌లు ఏవైనా చేతుకో మన్నాను.
మర్నాడు స్కిప్పింగ్‌ చేస్తానంటూ గది
లోకి వెళ్ళింది. వెంటనే నోటికి చెయ్యి
అడ్డం పెట్టుకుని తిరిగివస్తూ గదిగది
పెరిటోకి పరిగెత్తింది బాతరూం వైపు.

నేను మళ్ళా ఏమై దోసవి భయ
పడుతూ బాతరూంలోకి వచ్చేసరికి
తాయారు వైప్‌ ఓగ్గర మొహం తడు
క్కుంటోంది.

“తాయారూ!” ఏల్పాను : గువడింది
నేను దగ్గరికి వెళ్ళి మొహం పైకెత్తాను.

“ఇంక మరో ఏదైనావరకూ ఎక్స్‌పర్‌
లైట్‌ చెయ్యండి పీల్లేడకదూ!”
తాయారు : గువడిపోతూ. తలూపింది.

“ఠాంక్ గర్!” వేను దాన్ని దగ్గ
రకు లాక్కుని చెవిలో.

“పోనీలే ఏ వెయిట్ సగం మనవాడు
కిచ్చెయ్యి!” అన్నాను తాయారు ఆ సిగ్గు
తోనే.

“నాకు పాపే కావాలి” అంది. అది
వద్దాను.

“ఎందుకూ నా బాంటి వాడి కొంప

ముంచడానికా వద్దు వద్దు. నాకు బాటే
కావాలి.”

తాయారు సమాధానం చెప్పలేనట్టుగా
నాలో పరవశంగా వదిలిపోయింది.
బహుశా ఆ పరవశం. పట్టబోయే పాప
చెయ్యి బోయే ఎక్స్‌పర్ సైజ్, డైటింగ్
గురించే లేక బానియితే. వాడొక్కటా
తీయ్యడం గురించి కంటా కనడం
వల్లనో! నాకు తెలియలేదు.

గ్రామ్స్ : “Eatarace”

అసీను ఫోను : 35970

ప్రో : డి. జయశంకర్

రెసిడెన్సు : 446599

అ లి తా ఏ జి న్నిన్

45, గోవిందప్ప నాయక్ వీధి, మద్రాసు - 1.

లేబరేటరీ, యండప్పియర్. డెక్లయర్ తెమిళు

డైన్ రోజుకు.

కబుర్లు

కలనానె ప్రసాదరావు

ప్రాసం! అమాయకుడా! వాళ్లలో వాళ్ల తన్నుకు వస్తున్నారు." "అని మనమీద జాలినది దయ దలచినట్లున్నారు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీలోని ప్రభు వరేణ్యులు." అలన్యం అయితే, తెలివి మీరిపోయి వాళ్లంతా కలిసి ఏకంగా మనల్నే తంతారేమో అని కూడా నదరు సాహిత్య ప్రభువులు దూరాలోచనచేసి ఉండవచ్చును. ఏమయితేనేం గానీ, చాలా సంవత్సరాలుగా తెలుగు వాళ్లకు సాహిత్యం అంటూ ఉండనే సంగతే మరచిపోయిన ఢిల్లీ సాహిత్య పాదుషాలు ఈసారి తెలుగువాళ్లకు చమ్మీ-బోపిని ప్రసాదించేరు.

ఏనాదో ఈ అకాడమీలు పుట్టక ముందు శ్రీ శ్రీ వ్రాసిన కవిత్వమీద తీరికగా చదివించుకు వివి "పర్వారేడు. కాగానే ఉన్నట్లున్నాయే: కుర్రవాడు పైకి రాగల వాళ్లగే ఉన్నాడు ఇప్పుడే కాస్త మంచి చేసుకుందాం!" అను కున్నట్లున్నారు.

"నాయనా! విప్లవం-విప్లవం అంటున్నావు. ఇబ్బందుల్లో ఉన్నట్లున్నావు.

ఇందు! ఓ నంద పుర్ బాటిల్నా. ఓ ఓ నంద పుర్ చిక్కున్న ప్రసాదస్తున్నాం. అందుకో!" అన్నట్లుగా అనవాయితీగా పెద్దే సాహిత్య వార్తకాల వదులోంచి ఓ అయిదువేల రూపాయల వాయిదా ప్రకటించేరు.

ఈ వాయిదాల్ని. వార్తకాల్ని నదరు శ్రీ శ్రీ ఏనాదో హేళన చేసిఉన్నాడు. అకాడమీల్ని "అగాధమీలు, అనాధమీలు" అంటూ ముట్ట ముద్దుగా వాటిని ప్రశంసించే ఉన్నాడు. అంద వరదేశ సాహిత్యాగ్రామీలో తన కోసం వేసిన చందన ప్పీటను లోగడనే విరసం వాళ్లకు బోగి మంటల్లో వేసుకుని వేదెక్కమని ఉదారంగా దానంచేసి పారేశాడు కూడా.

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీలుగా వర్గిల్లే నదరు అగాధమీల కవ్వించిటి హెచ్చాపనయిన ఢిల్లీలోని కేంద్రసాహిత్య అకాడమీ వాళ్లు బప్పుల శ్రీశ్రీ దగ్గర కొచ్చి "పర్వారేడు. తమరూ ఓ కవిలాగే కవిస్తున్నారు. ఇదుగో మేం కూడా ఓ నర్టిఫికేడ్ ఇస్తున్నాం." అన్నట్లు బోజాపెట్టి అయిదువేల పుచ్చు

కుని తరించమంటున్నారు. పనిలో పనిగా విప్లవాత్మకతను కూడా గుర్తించ మంటున్నారు.

“రెండు పెగులు విగించి. రెండు శ్రీలు దరించి పెలుగు కవికా వివంచి” అని శ్రీశ్రీవి వర్ణించాడో పెద్దమనిషి, ఆ శ్రీలూ. పెగ్గలూ తరిగినా-పెరిగినా అతను మాత్రం కవి హృదయాల్లో వెలుగుతూనే ఉన్నాడు. నేటికీ సరిగా మూడేళ్ళనాడు అతనికి అభిమానులంతా కలిసి మనమైన సన్మానంచేసేరు. ఆనాడు దొరికిన శ్రీశ్రీ సమస్త రచనల్ని పోగేసి ఆరు సంపుటాలుగా అచ్చేసి అతనికి సమర్పించేరు. మరేకవికీ జరగని గౌరవమది.

ఇది జరిగిన మూడేళ్ళకు మన అకాదమీ దుళ్ళాలువారి శాస్త్రర్లు విద్రలేచి మేమూ ఉన్నాం అంటూ బయల్లేరేరు.

శ్రీశ్రీకి ఈ గౌరవాలు. వేలూ క్రొత్తపేంగావు. కేవలం కవిత్వంతో పిసి వ్యాపారుల మీద మెరుపుదాడిచేసి శ్రీవి లాక్కొచ్చి కాళ్ళ వద్ద పడేసుకొన్నాడొక నాడు. అంత త్వరగానే అవిడ పరాగై పోతే నిర్లిప్తంగా నవ్వుకోగలిగాడు కూడా

పెగ్గమీద పెగ్గపేసి ఎవరికీ అక్కర్లేవి కవికలల్లి కాలక్షేపం చేసిన రోజులూ ఉన్నాయి. అందుకు అపారణీయ చెప్పు కున్న డడాల్లా-ఉన్నాయి.

“తప్పకయితే అందరూ చేస్తారు:

త్యాగాలు కొందరే చేయగలరు” గానీ శ్రీశ్రీ తప్పలు సునాయాసంగా పెసేయ గలడు. ఎత్తి చూపితే “అయ్యో! నే చేసింది తప్పన్న మాట! సరే! అయిందేదో అయిందీరే!” అనేసి లెంపలు వేసుకోగలడు అమాయకంగా! ఉంటే, ఉన్నదాన్ని కళ్ళు మూసుకోకుండానే త్యాగమూ చేసేయగలడు. అందుకే శ్రీశ్రీ అంటే అందరికీ ఇష్టం.

అది అతి లౌక్యం అని గిట్టని వాళ్ళ ఉవాచ. కాదు, చిన్నవిల్లల అమాయకత్వం లాంటి విమర్శాత్మక అని అభిమానులు నమర్రన ఏమయినా తిడుతూ కూడా తన విష్టపడే వాళ్ళుండ గలగటం అనేది శ్రీశ్రీ ప్రత్యేకతే.

“సమకాలిక సంఘటనలకు అర్పించే స్వాగతం పకోడీల పొట్లాలకు పసికొచ్చే కాగితం” అని వ్రాసిన శ్రీశ్రీయే అలాంటి కవిత్వాన్నే వెనకేసుకు రాగలడు. “ప్రపంచాన్ని చూడలేని కవిక విజయం చూపదు. ఇసుకలోన తల దూర్చిన ఉష్ణోపక్షి బాసకు” అని సమర్థించగలడు.

“నీ కొక సిగరెట్టిస్తా నా కొక శత కమ్ము రాసి నయముగ విమ్మా!” అని అడిగాడా పెద్దమనిషి. సరే, రాశేసా న్నెండి?” అని తప్పుకోనూ గలడు.

“నా కేమో లోకంలో కాకవులే కాన రాదు. కవి దూషణ నన్నాకర్పించదు”

అంటూనే "అవురా మన తెలుగింట్లో కవిరాజులు, కవి వరాహ గార్లభ కున కాద్యవతార మూర్తు లెందరో! ఆ ఇ ఈ లైన రాని యంబ్రహ్మలు" అనేయ గలడు

విన్నటిదాకా మిత్రుడుగా ఉండిన కవి పేట్లు పిరాయించగానే వక్రికా ముఖం గానే పి పారేయ గలడు. 'అవేం తిట్లు పారో!' అంటే "ఫత్! నేను వాడిని తిట్టనేలేదు. చివాట్లు పెట్టాను! అంతే!" అని మనల్నే మందలించగలడు.

"నా వద్యాల్లో విప్రులు ఇంకా ఎక్కువగా కక్క మంటారా గురూ!" అనడిగిన యవకవికి "అబ్బే! విప్రులో

వద్యాలు కిక్కు" అని ఉపదేశించిన శ్రీ శ్రీయే విప్లవ కవుల్ని సమర్థించేందుకు విప్రులు కక్కటమే మా పని! ఎలా కక్కాలనేది మా కనవసరం! అని విమర్శకుల్ని డాచాయించ గలడు.

శ్రీశ్రీ సర్దిపికేట్టివ్వటం లోనూ, వాటిని సునయానంగా ఉపసంహరించు కోవటంలోనూ కూడా నిర్దహస్తుడే!

'వీవు రావేది చాడ! ఇక నేను వద్యాలు రాయక పోయానా పర్వాలేదు.'

అవి ఓ కవిగారికో సర్దిపికేట్ పారేసి, ఆ తర్వాత "అబ్బే! అతను నా ఆకల్ని పలింపజేయలేదు. దారి తప్పిపోయాడు.

వియత్నం యుద్ధంలో ఆమెరికానాదిలా
వమగ్రాండ్ర సాహిత్యంలో కూరుకు
బోయాడు" అనేయగలడు.

"అట్లుదయ కవిత్వం విలవదనేది
ఎవడో రెండే పింఛిమిలుచున్నవారు అన
వలసిన అంశం" అని ఉద్ఘాటించిన
శ్రీశ్రీమే అట్లుదయ కవికకు కాలం
చెల్లింది. ఈనాడు కావలసింది విస్తవ
కవిత" అని సింహనాదం చేయనూ
గలడు.

"మార్క్సిస్ట్ ముదిరితే అనార్కిస్ట్"
అని ప్రవచించికూడా అందరివనీ అయి
పోయింది. మేమే మిగిలిన, ముదిరిన
మార్క్సిస్టులం అన్నట్లుగా ఇల్లగుడ్డి
మాట్లాడనూగలడు.

"మానవుడుగా నేను ఎవరికన్నా
ఎక్కువకాను. కవిగా అందరికన్నా అధి
కుణ్ణి" అనే అత్యవిశ్వాసం ప్రదర్శిస్తూనే
తనను విమర్శించిన వక్రికకు లేఖరాస్తూ
"మీ విమర్శను కృతజ్ఞతతో స్వీకరించి
బుద్ధిదాతులు చేస్తున్నాను" అని వాతలు
వేయగలడు.

"కాలినుండి విశ్వనాథవారిని గొప్ప
కవిగా గుర్తించినవారి జాబితాలో నన్ను
నేను సగర్వంగా కలుపుకుంటున్నాను"
అని తనకో సర్దిఫీకేట్ ఇచ్చుకుంటూనే
"అంతమాత్రాన ఆయన చేసిన. చేస్తున్న

చేయనున్న అవకతవకలన్నింటికీ హాసతి
వట్టనక్కర్లేదు" అంటూ సదరు కవి
సామ్రాట్టుకూర్చా ఓ సర్దిఫీకేట్ పారే
యగలడు

ఓ ప్రఖ్యాతుని గ్రంథాన్ని సమీక్షిస్తూ
"చవకగా గ్రంథాలందించే ఈ ప్రచురణ
కర్తలు చవకదరాన్ని వెలను బతులు
గ్రంథాల్లోని విషయానికే వర్తింజేస్తు
న్నట్లున్నాడు" అని మర్యాదస్తుల్లా పోజు
పెట్టనూగలడు.

"విహాషకుడి Temperament" తన
దని శ్రీశ్రీయే రాసుకున్నాడు. కనుకనే
కాబోలు ఆయనగారి రాతలు రామలింగడి
వాతల వద్దతిలో ఉండి మింగమాలేవి
కక్కనూలేవి స్థితిలోకి వదేస్తున్నాయి
అయిపుల్చికూడా.

కనుకనే శ్రీశ్రీ అకాడమీవారి తడ్డి
నపు భోజనాలకు భోక్తగా వెళ్ళినా. వెళ్ళ
కున్నా అందుకేదో ఒక జోక్ పుట్టింది
కాలక్షేపం చేసేయగలడు. అది వేరేమాట.

కానీ. ఇన్నేళ్ళ తర్వాతనన్నా అంద
రికీ తెలుగులోకూడా కవిత్వం అంటూ
ఒకటుందని అయిష్టంగానయినా ఒప్పు
కున్న ఢిల్లీ సాహిత్య పాదుషా లకు
జోహార్లర్పించవలసిందే!

కనీసం ఈ ఒక్కదానికన్నా "ఆంధ్రు
లూ - తెలంగాణులూ" సమైక్యంగా
సంతోషించకయ్యు.

శ్రీశ్రీకి అవార్డు

శ్రీశ్రీకి కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ బహుమతి యిచ్చిందట ఇచ్చి తన అంతస్తు పెంచుకుందట. రెవీన్ కోరిన క్రామిక రాజ్యం రాకుండా, రెవీన్ భావం ప్రబలంకాకుండా తన విష సంస్కృతీ కరాంతోనేకాక, తుపాకులతోకూడా ఎసు రోకడానికి వెనుదీయని వర్గమే రెవీన్ కతజయంతిని జాతరగా జరిపినట్లు శ్రీశ్రీ భావాలను వ్యతిరేకించే అకాడమీ ఆయనకో బహుమతినిచ్చి నన్నా నిస్తుంది.

కావి, లోకంలోని పండితులూ, భ్రష్టులూ, దీనులూ, హీనులూ, అభాగ్యులూ అకాలతుల అవేదనలను తనలో యిముడ్చుకుని, లోకపుటన్యాయాలనూ, కాలే ఆకలి, కూలే వేదనలనూ బహిష్కరించే పాటలు వ్రాస్తూ, క్రామికలోకపు కల్యాణానికి తన కవనాన్ని అంకితం చేసి రువన హేషకు తన పెరిగొంతుక విప్పి వినిపించే తపస్విగా పోసి పోతే పోసి నతుర్ సుతుర్ హీతుర్ పోవి, తిట్లూ రాట్లూ పాట్లూ వస్తేరాసి అంటూ తెగింది

విలబడిన శ్రీశ్రీకి ఇలాంటి బహుమతులు వస్తే రాని పోతే పోసి

శ్రీశ్రీ బడికిన బతుకు బహుమతులకు బ్రతుపిపోయే బతుక్కాదు. అది అకాడమీ అవార్డుకు అతీతమైన బతుకు. ఆయన స్వస్థాన్ని ప్రజలు విజయించేయగలిగితే, ఆయన కలగన్న స్వర్గాన్ని రుజువు చేయగలిగితే అదే ఆయనకి అవార్డు

శ్రీశ్రీకి కావలసింది కోటుకు తగిలించుకునే అందమైన గులాబీ కాదు, ఆయనక్కావలసింది ప్రజల త్యాగాలతో తడిసి ఎరుపెక్కిన మందారం.

తాను కష్టజీవులకు నిత్యమంగళం విధేస్తూ పాడిన పాట జాతి జనులపాడుకునే మంత్రంగా మ్రోగిందాలనుకున్నాడు. తానొక విప్లవగీతానన్నాడు. భావివేదముల జీవనాదములు జగత్తుకంతా చవులిస్తానని ఆయన చేసిన ప్రతిజ్ఞ మరచిపోదని ఆదాము.

—కృష్ణవేణి

కె.రామలక్ష్మి

మనవి

(గత సంచిక తరువాయి)

‘ఏమిటి చాలా ఆలోచిస్తున్నాడు’

ప్రశ్నించారు రావు. ‘ఏంలేదు. మనం వెళ్లకపోతే... ఆలస్యం అవుతుందని’ ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు వనంకకి. ఎందుకంత సూటిగా చూస్తాడు; ఎందుకా కళ్లు అంత తీవ్రంగా వుంటాయి; ఎందుకంత తీవ్ర:

“మీకు కార్లో ముల్లు గుచ్చుకుంది. అది మరచిపోయారా?” నవ్వేడు రావు. బోనూ నవ్వుతూ-“వంక కోసం వెతడం లేదు నేను” అంది.

వదిపోయిన పువ్వులు ఏరడం మొదలు పెట్టింది.

“మీరుండండి. నేను ఆందిస్తాను.” అంటూ రావుగారు పున్నాగ పూలన్నీ ఏరి ఆమె ఒడిలో పోగారు. బంతి పువ్వులన్నీ ఏరి చేతుల్లో పెట్టారు.

ఒక్కమాట లేకుండా యిలా వని చేస్తున్నరావు చేష్టలనేచూస్తూ నిలబడింది వనంక.

ప్రియంక

అలా చూస్తూనే ఏమేమిటో ఆలోచిస్తూంది.

పువ్వులన్నీ ఏరియంకా అలాగే నిలబడ్డ వనంతకేసి చూస్తూ నిలబడ్డారు రావు. ఆయన ముఠంలో మార్గవత్సం ఏర్పడింది. శిల్పి చెక్కిన బొమ్మలా చేతులనిండా పువ్వులతో నిలబడిన వనంత ఆయన కళ్లకి అప్పరసలా కప్పించింది. పొడుగాటి జడ. చిందర వందరగా మడుటిమీద వడి అడుకుంటున్న జాటు. వైపెదవిమీద చిన్న పుట్టుమచ్చ. ఎండుకిలా నా యింటి కొచ్చిందిమో యింత అలనయంగా యంతకాలం వురా అయిపోయాకా! అనుకున్నారు 'నా మనస్సుకే గుడ్డుకుంది—వనంత పాదం లోని ముల్లు' అనుకున్నారు

"ఎక్కడ చూస్తున్నారు ఇంద్రధనుస్సుని? మనస్సులోనా? ఆకాశంలోనా?" నవ్వుతూ అడిగారు.

పురిక్కివడింది వనంత. ఆ పురికి పాటుకి వక్కకి నడవోయింది. చేయి అడ్డుపెట్టి ఆపారు రావుగారు.

"రండి వెడదాం. ఎవరూ మీరేమై పోయారో అవి బాధవడకపోయినా సరస్వతమ్మగారి మనస్సుకి విశ్రాంతి వుండదు" గట్టిగా నవ్వేకారు రావుగారు. "వెళ్లేముందు ఒక్కటి." అంటూ వనంత చేతిలోంచి ఓ బంతిపువ్వు అందుకున్నారు. ఒకచేత్తో దాన్ని పట్టుకుని రెండో చేతి మునివేళ్లతో సుకుమారంగా వుండే దాని రేకులు రాస్తూ

'యూ బంతిపువ్వు బ టి న్ హార్లో పెట్టుకోలేను. పోనీయండి. చెవిలో పెట్టుకుంటాను' అంటూ చెవినందున అమర్పుకున్నారు. ఆ చిన్నిచేష్టకి తత్తర పడి పోయింది వనంత. 'ఈ ఆకర్షణ ప్రమాదమే కాదు. ప్రాణాపాయం.' అనుకుంది.

"మీరు ఎక్కువ కాలం యిక్కడే వుండక పట్నంలో వుంటారెందుకు? అక్కడ మీకేంపని?" అని అడగాలనుకున్న వనంత మాటలు పెదవి దాటకుండానే 'అరుగో టీచర్. అడిగో డాడీ' అంటూ ముందుకి పరుగెత్తి వచ్చారు పిల్లలు. వారి వెనకే వస్తున్న సుబ్బారావు - రావుగారి పక్కనే హుందాగా నడిచి వస్తున్న వనంత విచూసి విశ్చేష్టదయ్యాడు.

"డాడీ." అంటూ కాంతి వెళ్ళి వాళ్ళ నాన్న మీద వడింది. ఆయన దాన్నలాగే పొదవి పట్టుకుని 'మీ టీచర్ వచ్చేదాకా అగక ఎందుకు వెళ్ళిపోయారు? ' అంటూ అడిగారు.

"అదే....దాలా దూరంలో వుండి పోయారేమోనని మేము బయలుదేరాం" నమ్రానంగా నసిగాడు సుబ్బారావు. అలాగా ఆన్నట్లు ఒక్క చూపు చూసి ముందుకు సాగారు రావుగారు.

అంతా ఆయన వెనకే గబగబ నడిచారు.

సుబ్బారావుకి మటుకు వనంత చేతిలో వున్న బంతిపువ్వు రావుగారి చెవిలోకిలా వెళ్ళిందో అర్థం కాలేదు.

‘దాడి కొండ దొర!’ అంటూ చప్పుట్లు కొట్టి నవ్వింది శాంతి.

అప్రయత్నంగా రావుగారి చెయ్యి చెవి మీది పువ్వు దగ్గరకి వెళ్ళింది. తీవేయబోయి, మనసు మార్చుకుని నరిగ్గా నద్ది పెట్టుకున్నారు.

ఎందుకో తెలియకుండానే వసంత హృదయం వేగంగా కొట్టుకుంది. పువ్వు తీసి పారేస్తే? ఎందుకో ఆ క్షణంలో ఆ పువ్వుక చిహ్నంగా అయిపోయింది.

అంతా కలిసిరావడం చూశారు సరస్వతమ్మగారు. ‘అడిగో అబ్బాయి వచ్చే శాడూ’ అంటూ పద్దుక్కుర్చున్నారు.

అంతా కూర్చున్నాక నూకాలు బాస్కెట్ విప్పింది. మెలి/గా అన్నీ అందిస్తుంటే వసంత అందరికీ అన్నీ వదించింది.

‘మీరూ ఒక ప్లేటు తీసుకొండి’ అన్నాడు రావు వసంత వూరుకోవడంతో.

‘మీరంతా ఆయ్యాక నేను’ అంది వసంత.

“అదేమిటమ్మాయి-యిక్కడ కూడా యజమానీ ఉద్యోగి అంటూ... తీసుకో.’ అని హెచ్చరించారు సరస్వతమ్మగారు.

‘చూడండి వసంతగారూ. నేను యజమానినీ మీరు నా దగ్గర ఉద్యోగి అనీ కాదు. మీరు చాలా ప్రత్యేకమైన వారు. మా సరస్వతమ్మ గారెప్పుడూ అలా

మాటలు తప్పుగా విరుస్తూ వుంటారు’ నవ్వుతూ అన్నాడు రావుగారు.

వసంత కృతజ్ఞత విందిన కళ్ళతో ఓ సారి రావుగారికేసి చూసి కళ్లు దించుకుంది. ఆచూపు సుబ్బారావు చూసి ఆ క్షణంలోనే తన ఓటమి ఒప్పేసుకున్నాడు మనస్సు లోనే.

వసంత తను కూడా ఒక ప్లేట్లో వద్దించుకుంది.

చాలా మౌనంగా అంతా తినడం ముగించారు. భోజనం కాగానే సుబ్బారావుగారు లేస్తూ, ‘నేను కొంచెం శాగితాలు చూసు కుంటాను సార్. ఈ రోజు మీరు వెంకన్న తాతని చూస్తానన్నారుగా!’ అడిగాడు.

“అవును సుబ్బారావు! సాయంత్రం వెడతాను. ఈ రోగా నువ్వు శాగితాలు సిద్ధం చేయించు” అన్నారు.

పున్నాగ చెట్టుకి కొంచెం దూరంలో వున్న యింటివేపు పెళ్ళిబోయాడు సుబ్బారావు.

“నేనూ కాస్తేపు నడం వాడుస్తాను.” అంటూ అటు తిరిగి వడుకున్నారు సరస్వతమ్మగారు. మళ్ళీ బాస్కెట్ నద్దేసి చెట్టు వెనక వెళ్ళి కూర్చుంది నూకాలు.

పిల్లలిద్దరూ వసంత కిటూ అటూ చేరారు.

పున్నాగ పువ్వులు తీసుకుని ...

చక్కగా గజ్జెల పట్టిడలా జడ అల్లడం నేర్పిస్తూంది వనంత. ఆమె వేళ్ళకేసి చూస్తూ కూర్చున్నారు రావుగారు....తల కింద మోచేయిని అనుకొని వదులుకున్నారు.

నుందరీ శాంతా అడుగున్న వాటికి ఏదో ఒకటి చెపుతూ-జడ ఒకటి అల్లింది వనంత.

'ఇది నాకు' అని లాక్కుంది నుందరీ.

దాన్నితీసి తండ్రి క్రాపింగుకి చుట్టూ

కిర్రుల పెట్టి అయినా రవుగారే అనలేదు.

సిల్లెలంటే యింత అస్థాయం. ఓర్పు ఉన్న యీ పెద్దమనిషి ఎందుకు వీళ్ళకి దూరంగా వుంటున్నాడు? అనుకుంది వనంత.

"వనంతగారూ, మీ రెప్పదేనా పటాళ్ళు చూశారా?" కుతూహలంగా అడిగారు రావు.

"స్వామీజీ వున్న చోటు పట్నం

అయినా పల్లె అంత ప్రశాంతంగా వుంటుంది" అంత వసంత.

"అలా కాదు. అక్కడ పల్లెలో ఉన్న యిబ్బందులు వుండదుగా. మీకేం లైట్లు లేవా? కుళాయిలు లేవా?" నవ్వారు రావు గారు.

"అలాంటి యిబ్బందులని తోసిరాజన కల్గిన సుఖం కాంతి పల్లెల్లో వుంటుందని నా భావన" అంది వసంత.

"అదంతా పుస్తకాల్లో చదివి ఏర్పరచు కొన్న భావన. అసలు పరిస్థితులు చాలా దారుణంగా ఉంటాయి. ఇలా ఉంటాయని కనీసం మీరు పూహించను కూడా పూహించలేరు. ఇక్కడ శూరి పాకలు అనారోగ్యకరమైన వాతావరణం మీలాంటి సుకుమారులు ఒక్క ఊరి కూడా సహించ లేరు" అన్నారు.

"దానికంతా కారణం ఎవరు? మీలాగా పల్లెల సంపదలని పట్నంలోనే కర్చు చేసే వారు కాదా? ఇక్కడ వుండి కష్ట సుఖాలు తెలుసుకోలేని భూకామందులు కాదా?" తీవ్రంగా అడిగింది వసంత.

ఆ తీవ్రతకి నవ్వుకూ లేచి కూర్చున్నారు రావుగారు.

"అదీ ఉడుకు నెత్తురు అంటే. పోసే నేనిక్కడ వుండి పొలాలు చూసుకున్నంత మాత్రాన పరిస్థితులు బాగుపడతాయి అనుకుంటున్నారా?

"కొంత తప్పక బాగుపడతాయి. యజ్ఞ మావి ఎదుట ఉంటే-ఎప్పుడూ దైర్యంగా వుంటుంది." అంది నెమ్మదిగా.

"అలాగా ..." అంటూ తిరిగి చేతి మీద తలామ్మకు పడుకున్నారు.

"చూడు దాడీ కిరీటం పడిపోయింది" అంటూ కాంతి మళ్ళీ నద్ది పెట్టింది.

"నా లాంటి వాళ్ళు ఒకరిద్దరుంటే పరిస్థితులు బాగుపడవు చాలా మందిఉండాలి. యిప్పుడిక్కడ భూషణంగారినే తీసుకోండి. ఆయన ఎంతైనా కష్టపడతాడు-నేనిక్కడండి అన్నీ చూసుకోవడం ప్రారంభిస్తే .."

"అయితే ఒక వ్యక్తికోసం ...చాలా మంది బాధ పడ్డం చూస్తూ వురు కుంటారా?"

"మా అమ్మగారీ వురు సంగతులు చాలా చెప్పినట్లున్నారు మీకు." నవ్వుకూ అన్నారు రావుగారు.

ఒత్తిగిలి పడుకున్నా ఓ చెవి యిటు పారేసిన సరస్వతమ్మగారికీ సంభాషణ అంత రుచించడంలేదు. ఒక దగ్గు దగ్గి యిటు తిరిగింది.

"అయ్యో. తలగడ లేకుండా పడుకున్నావేమిటి బాబూ. యిగడ." అంటూ ఓ తలగడ అందించింది.

"ఫరవాలేదండీ. ఓసారి లోకాభి రామాయణం తిరగేకాం నాకూ పనివుంది మళ్ళీ ఓ గంటలో వస్తా" నంటూ తల

మీది పూలకిరీటం తీసి కూతురి తలకి తగిల్చారు చెవిలో బంతిపువ్వు భద్రంగా జేబులో పెట్టుకుంటూ "నూకాలూ, ఈ పూలన్నీ బాస్కెట్లో పెట్టువాడి పోతున్నాయి" అంటూ లేచి అపీసు కేసి నడిచారు.

"ఎంత తెలివిగా కూర్చున్నాడో, ఎప్పుడూ పురకలూ పరుగులూ కదా!" వింతపడ్డారు సరస్వతమ్మగారు.

"అదేంటి అయ్యగా రెప్పదొచ్చినా పని ముగించుకునేగా వెళ్ళడం." అంది నూకాలు. బంధువులన్నీ ఎత్తి బాస్కెట్లో పెట్టారు.

"అఁ మీ ఆయ్యగారి యిదేం చెప్పక్కర్లేదు లేవే! మళ్ళీ తిరగడానికి పోతారా; పడుకుంటారా?" అన్నారు పిల్లలకేసి చూస్తూ.

రాంతి మూతి మూడు వంకలు. తిప్పింది.

సుందరనలు తలెత్తలేదు!

"గడుగ్గాయిలు! మళ్ళీ పికి బదులు చెప్పరూ!" అంటూ విసుక్కున్నారు.

అమె అటు తిరిగి పడుకోనిచ్చి మాట్లాడకుండా పిల్లలు చేతులు పట్టుకుని తోటలోకి దారితీసింది వశంత, సరస్వతమ్మ ముందామెకి ముళ్ళ మీదున్నట్టుంది. ముగ్గురూ ఒకరినొకరు తరుము కొంటూ పరుగెత్తారు.

అపీసు గది కిటికీ ముందర వరద్యా హ్నంగా నిలబడ్డ రావుకి బావాల్లా దూసుకు పోతున్న ముగ్గురూ కన్పించారు. ఆయన మనస్సెందుకో వికలమైంది.

ఏదో పోకొట్టుకున్నట్టు అనిపించింది. నిట్టూరుస్తూ-వెళ్ళి బల్లదగ్గర కూలబడ్డారు.

వసంత అంత హాయిగా నవ్వి అంత స్వేచ్ఛగా వరుగెట్టి ఎంతకాలం అయిందో. కొత్తగా రెక్కలు వచ్చినంత ఆనందంగా వుండాలే! తాను వచ్చినప్పుడీ సుందరీ శాంతి ఎలా ముదురుకుపోయి వుండేవారు; ఈనాడు కొత్తగా గొంతువిడ్డ కోయిల్లా కోరి దద్దరిల్లేటట్లు అరుస్తున్నారు.

సాయంత్రం అయిపోయింది. సంద్య కాంతులు ఆకాశాన్ని రక్తపు మడుగులాగా వేళాయి. చెట్లు చేమలు వింతగా నల్లలా మెరుస్తున్నాయి.

చూస్తుండగానే హఠాత్తుగా ఏకట్లు అలము కుంటాయి.

'రండిపోదాం, బాగా ఆలస్యం అయితే కష్టం' అంటూ వాళ్ల చేతులు వట్టుకొని వున్నాగ చెట్టుపై పువరుగెత్తింది వసంత.

ఆప్పటికే మాకాలు అన్నీ నద్దేసింది. సరస్వతమ్మగారు చెట్టుని అమకుని నిలబడి వున్నారు. -ఆమె ఎందుకో కోపంగా వున్నారు. నూకాలు జంబుఖానా మడుస్తూంది. వసంత కళ్ల పడగానే "అదిగో అమ్మాయిగారొచ్చేశారు!" అంది.

"ఆ రాక! అయినా యంత యదా!" అంటూ నలుకున్నాడు సరస్వతమ్మగారు.

"నూకాలూ కారుదగ్గిరకి పోదామా?" వస్తూనే అడిగింది వసంత-ఆమూన వడుతూ.

"అంత ఆయాస పడకపోతే-నడచి రాకూడమా?" విష్ణురంగా అన్నారు సరస్వతమ్మగారు.

"యంట్లో ఎలాగా వరుగెత్తలేదు. యక్కడేకా పిల్లల్ని వరుగెట్టనివ్వండి" అంది నూకాలు.

'పిల్లల సంగతికాదు నేననేదీ. టీవర్మ్మ సంగతి' అన్నాడు.

'పిల్లల్తోపాటే టీవర్మ్మ గారునూ అవుతా సుందరమ్మా?' అడిగింది నూకాలు.

అవునంది సుందరి, నూకాలు గట్టిగా వచ్చింది.

'మరింత వెడదామా?' అంది వసంత. ఆమె ముఖంలో సరదా పోయింది-సరస్వతమ్మగారి మాటలతో. 'పుండందమ్మాయి గారు. బాబుగారొసా వన్నాడు' అంది నూకాలు.

క్షణంలో అసీసు కలుపులు మూసి మెట్లు దిగారు రావుగారు. వెనకాలే సుబ్బారావు వస్తున్నాడు. వసంతని చూసి తన చెవికేసి పోవిన్నారు చెయ్యి అక్కడ పువ్వులేదని తెలిసి. ఆ విముషంలో ఆచేష్ట వసంత హృదయంలో సంపద నాన్ని రేకెత్తించింది. 'మరుక్షణంలో మరిచిపోతారు అనుకుంది. 'నేనూ అంత తొందరగా వీరిని మరిచిపోయేలా చెయ్యి భగవంతుడా' అనుకుంది మనస్సులోనే.

దగ్గరకి వస్తూనే రావుగారు "నేను ఊళ్లోకి వెళుతున్నాను. నాతో వస్తారా?" అని అడిగారు వసంతని. "మేం వస్తాం బాడీ" అంటూ తండ్రిచుట్టూ ఎగరడం ప్రారంభించారు సుందరీ శాంతి.

“మీరు యింటికి వెళ్లండి. సుబ్బారావు. సువ్వు కారు తీసుకెళ్లు. నేను వనంతగారు అలా నడిచి వెంకన్న తాళని చూసి వస్తాం” అన్నాడు తన విర్ణయం ఒక్క ముక్కలో చెప్తూ.

వనంతను వదిలి అంతా కాదుకేసి నడిచారు. “ఇటు వెననుంచి చాలా దగ్గర రండి వెడదాం” అంటూ దారిశీకారు రావుగారు.

సూర్యాస్తమయం అయిపోయింది. యింకా కొంచెం ఆకాశం అంచున ఎర్ర రంగు మిగిలింది. ఏవో వజ్రాలు తెగ గోలగా ఆరుస్తున్నాయి. కొంచెంసేపు ఏం మాట్లాడకుండా యిద్దరూ నడిచారు. ఒకటి అలా యిట్లు వస్తున్నాయి చేతిలో వున్న చిన్ని బెత్తంతో దూరంలో ఓ యిలు

చూపుతూ “అదిగో అదే వెంకన్న తాళ గుడిసె. ఓ ముసలాడు చచ్చిపోతున్నా ధందులో. నేనుకొంచెంసేపు ఆతనితో కూర్చుందామని వెళ్తున్నాను. మా నాన్నగారి దగ్గరికి వచ్చేసరికి పెద్దవాడు నన్ను పుప్పమూట మోపేవాడు. గుర్రం అడించేవాడు. యీ తోటలన్నీ తిప్పి అడించేవాడు... నన్ను పీపున పెట్టుకుని చెట్టుకి తాడువేసి చుక్కల పర్వతం ఎక్కుతోంది గుర్రం అనేవాడు....పాపం! యికవిజమైన చుక్కలదారిని వెళ్లిపోతాడు” చాలా పాత్వికంగా-ఎంతో అభిమానంతో అంటున్నట్టున్న ఆ కంఠధ్వనికి చలించింది వనంత.

రావుగారికేసి తలెత్తిచూసింది.

ఆయన వనంతకేసి చూస్తున్నాడు. ఇద్దరి చూపులూ కలుసుకున్నాయి. ఆయన

ఒక మీటింగ్ లో మాట్లాడటానికి ఒక వ్యక్తిని ఒప్పించారు

అతడు మీటింగ్ సమయానికి త్రాగేసినచ్చి మైక్ ముందు నిల్చుని “ఇక్కడ కుడి ప్రక్కన కూర్చున్న వారంతా ఇడియట్స్. ఎడమ ప్రక్కన కూర్చున్న వారంతా రోగ్స్” అన్నాడు.

దాంతో కుడిప్రక్కన కూర్చున్న ఒకడు కోపంగా లేచి “నేను ఇడియట్ అని కాదు” అన్నాడు.

“అయితే కుడివైపు ఎందుకు కూర్చున్నావు? ఎడమ వైపు పో!” అని అరిచాడా త్రాగుబోతు వక్త.

—ఆకాశం గోవిందస్వామి, కారిపాకు.

చూపులో బాద... నన్ను వి వెటకారం కనిపిస్తోంది. ఆయన ప్రతిమాట తనని కటివేస్తున్నాయి అనిపించింది వసంతకి. ఇన్నాళ్లు యీ కంఠధ్వని కోసం, యిటు వంటి చూపుకోసం ఎదురు చూశానా అనుకుంది. తన పాదాన్ని వట్టుకొన్న ఆ చేతుల స్పర్శ ఎలా మరచి పోగలను అనుకుంది; కాని మరుక్షణం సరస్వతమ్మ గారి మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి తన గుండెల్లో దింపిన కత్తిని ఎవరో కనిగా తిప్పివేస్తుంది. "నే చాలా దూరం వచ్చేశాను-యలా అనుకో గల్గుతున్నా నంజీ!" అనుకుంది ఆమె పెదవులమీద నన్ను నవ్వు వెల్లింది.

"దేవికో ఆ నవ్వు! అనుకుంటూ కళ్లు తిప్పుకున్నారు రావుగారు. ఎన్నాళ్ల కిలాంటి వ్యక్తి కనిపించింది; యిప్పుడు కనిపించి ఏంలాటం అనిపిస్తున్నాడు. "ఈ ఊళ్లో ప్రతియిల్లా నాకు తెలుసు, ప్రతి పొలం నాకు తెలుసు. కాని నేనిక్కడ ఏం చెయ్యలేక పోతున్నాను" తనలో తనగా అన్నారు రావుగారు. "నలా వూహ ఉంటే ఎప్పటికైనా చెయ్యి కలుతారు." అంది వసంత.

"ఇదిగో వచ్చేశాం చూశారా?" అంటున్న రావుగారి కళ్లకి అడ్డుగా వరు గెల్తాడో చిన్న కుర్రాడు. "పెద్దలొస్తున్నప్పుడటా ఆద్వైతద్దని ఎన్నోసార్లు చెప్పాలి" అంటూ అకుర్రవాడి రెక్కలు వట్టుకుని గుండెలోపెట్టాడో యువకుడు "దండాలి" అని రావుగారిని పిలుస్తున్నాడు.

"తాతలా వుంది" అంటూ జేబులోకి చెయ్యిపోచిచ్చి ఓ అర్థరూపాయకాసు 'యింద' అంటూ కుర్రాడికి పిసిరారు.

అదిదొర్లి మట్టిలో పడింది.

ఆ కుర్రాడు దానికేసైనా చూడలేదు. "మొండివాడు బాబూ... బాబుగారి ప్రేమింక పొగరురా." అంటూ నెత్తిమీద మొట్టాడు కుర్రాణ్ణి. కుర్రవాడొక్కసారి తలవదిలించి వసంతకిని ఒక్కమాపు చూసి మెరుపులా పారిపోయాడు. ఆ చూపులోని పోలికలు వసంతకిని విశ్వేష్టలాలిని చేశాయి.

"ఎవడీ కుర్రాడు?" గట్టిగానే ప్రశ్నించింది.

"వెంకన్న తాత పెంచుతున్నాడు." అంటూ వంగి గుడిసెలోకి ప్రవేశించారు రావుగారు వసంతకూడా లోపలికి వెళ్లింది గుడ్డిదీపం వెలుగులో-ఆ గుడిసె భయంకరంగా కనిపించింది- వసంతకి. ఇక్కడెలా పూపిరి నచ్చుతోంది; అనుకుంది

ఇదేం వట్టింతుకోకుండా మూర్ఛితూ పడివున్న వెంకన్నతాత కుక్క మంచం దగ్గరకి వడిచారు రావుగారు.

కొంచెం ఒత్తి పెద్దదిగాచేసి దీపాన్ని తెచ్చి తాత మంచం దక్కగా పెట్టింది- మనవడి పెళ్లాం.

మృత్యుచ్చాయిలు అలముకున్న తాత ముఖం చూసి బూర్పింది వసంత. ప్రశ్నార్థకంగా వసంత ముఖంలోకి చూశారు రావుగారు.

(నవ్వేసం)

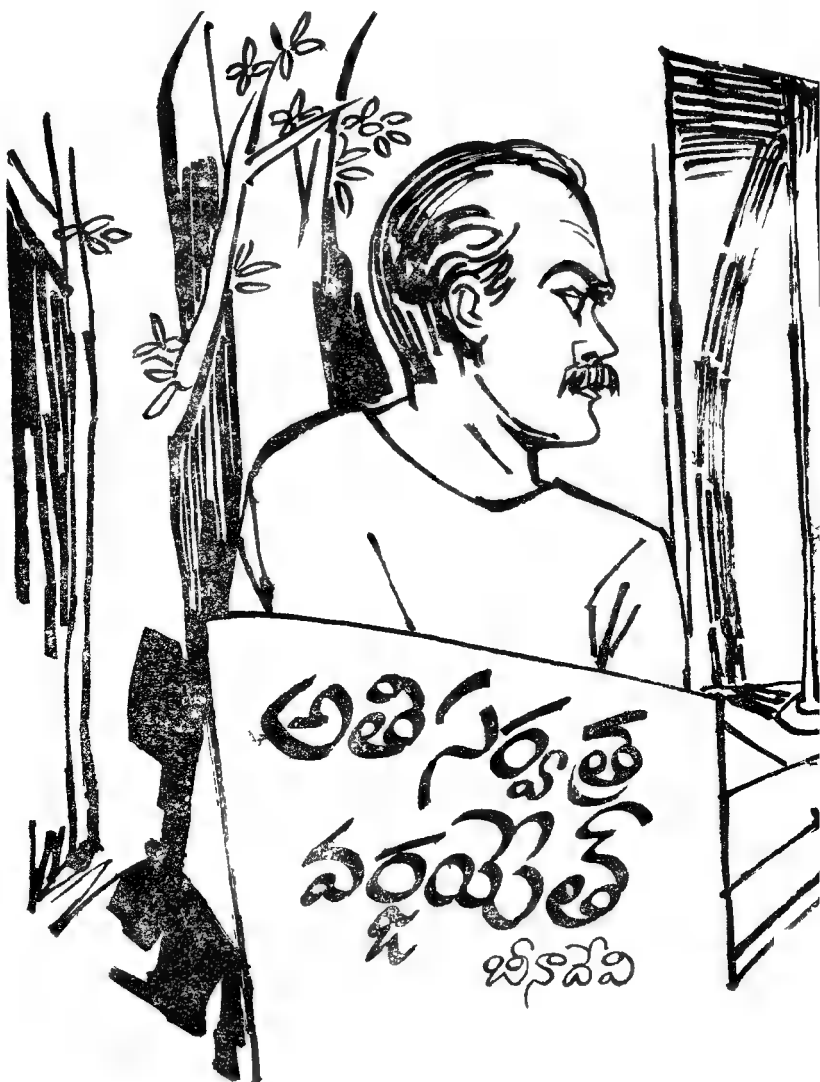
వస్తువిశేషములు సుగుణ

అవుపాలు

అవుపాలు వేడిచేయునవి మనవాళ్ళు చాలా మంది వాడరు. అలాగే తమ కులు గేదెపాలించే ఇష్టపడరు మాకు తెలిసిన ఒక రాక్షసు తరచు చెప్పటాండే వారు. "అవుకు గేదెకు గల వ్యత్యాసం గమనించండి. అవు చురుగ్గాను, కుత్రుగాను వుంటుంది గేదె మందమతిగా బురదలో పడుకుని వుండటం ఇష్టపడుతుంది. అలాగే గేదెపాలకంపే అవుపాలలో మనస్సుకు, శరీరానికి చురుకుదనాన్నిచ్చే గుణాలున్నాయి" అనేవారాయన.

అవుపాలు—సరళితోష్ణమయినవి. రుచిగనుండును. తేలికగా జీర్ణమయి, దేహావషిని వీర్యపిష్టిని, ధీర్ఘాయువును కలుగజేయును. వాత, పైత్యములను పోగొట్టి బుద్ధి బలమువిచ్చును. కఫమును హరించును త్రీల పిందోత్పత్తి స్థానమునకు బలము జేయును. పాలు గలుగజేయును అవు పిష్టిగ—మేహశాంతి, పైత్యశాంతి కలుగజేయును. రుచిగనుండును. స్వకాలములయందును త్రిదోష హరమై, రోగులకును పథ్యకరమైనది

అవు నెయ్యి-రక్త పుష్టిని ఆయుస్విదిని కలుగజేయును. సర్వదోషములను, విషములను పోగొట్టును. అవునేతితో దీపారాధన చాల శ్రేషము. కుభ ప్రదమైనది. దష్ట త్రిమి సంహారక గుణమిందుగలదు. ఈ నేతితో తలంటుకుని శిరోస్నానము చేసిన శిరస్సుకు, నేత్రములకు మేహశాంతి చేయటయేగాక మిక్కిలి ఆరోగ్యమును కలుగజేయును. అవు వెన్న—పలువజేయును. త్రిదోషములను హరించును. నేత్రరోగములను జయించును. అన్ని విధములైన దగ్గులను పోగొట్టును. మేహశాంతివిచ్చును. (అవు నేతిలో కొవ్వొవడార్థము చాల తక్కువ పున్నది) అవు పేడతో ఇల్లలికిగాని, వాకిళ్ళలో కళ్ళాని నిల్లగాని, ముగ్గులు పెట్టిన చూడుటకు ముచ్చటగా నుండను. అంతేగాక మలినమును, దుర్గంధమును, విషవాయు దోషములను, హరించును. మిక్కిలి పరిశుభ్రముగా నుండను, అక్షి కరమైనది అవుపేడ కాల్చిన మెత్తని బూడిదతో పళ్లతోముడిసిన పళ్ళకు కాంతివి. గట్టినమును ఇచ్చును.

అ వేళ మా వారెందుకో చాలా
హుషారుగా వున్నారు.

ఓహూ హైకోర్టు వాళ్ళు
(your work is satisfactory)

యువర్ వర్క్ ఈజ్ సాటిస్
ఫాక్టరీ అనుంటారు. లేకపోతే
ఈ మధ్య మీ జుత్తు నల్లగా కని
పిస్తోందని వాళ్ళ (additional

judge) ఎడిషనల్ జడ్జి అనైనా పెయింట్ అయిపోయింటాడు. ఉంటాడు. అదీ ఇదీ కాకపోతే అదేవిటో ఆయన కదో సరదా. ఎవడో దిక్కుమాలిన సాక్షిని ఏ వకీలునీ ప్రశ్నలు వెయ్యి అల్లరి పెట్టేస్తే వాడు (faint) నివ్వరు, క్రాస్ ఎగ్జామిన్ (cross

examine) చెయ్యనివ్వరు. ఆర్గ్యుమెంట్ (argument) చెప్పనివ్వరు.

రెండువైపులా ప్రశ్నలు తనే వెయ్యడం, ఆర్గ్యుమెంట్ (argument) కూడా తనే చెప్పేసుకోవడం అయింది సరదా. "ఆ వకీళ్లు బోలెడు డబ్బు పుచ్చుకుంటారు కదా. మీ కెందుకీ శ్రమ. హాయిగా నాళ్ళు చెప్పేదేదో విని రెండు ముక్కలు రాపి పోక" అని నాలంటి వాళ్ళెవరైనా అంటే యద్దం చెయ్యనివ్వ నేలని చతికిల బడిన అర్జునుడి వేపు శ్రీ కృష్ణుడు చూసిన చూపొకటి చూసి వెంటనే గీతా బోధకి ఉపక్రమిస్తారు. కృష్ణుడి గీతకి అంతం ఉంది కాని మా వారి గీతకి అంతం లేదు. అదేవంటే "ఆ కృష్ణుడికేం తెలుసు నా మొహం! పిల్లిగర్త వాయించుకోడం ఆడపిల్లల్లో సరసాలాద్దం తప్ప చేతనైతే ఒక్క సెషన్లు కేసు (sessions case) విచారించును. చేతనైతే ఒక్క కేసులో ఒక్క సాక్షి చేత విజం చెప్పించును.. మొన్న మర్డర్ కేసులో చచ్చినవాడి కొడుకు ఆలా తను చూసినట్టు చెప్పేస్తున్నాడు. వాడిస్తున్న ఖాసీ వివరాలు చూస్తుంటే పీడే చేతాడేమో ననిపించింది పాపం ఆ ముద్దాయి ప్లీడరు పాతకాలం ముగిసి ముద్దాయి ఎప్పుడు కొట్టేడు? ఎక్కడ కొట్టేడు? అంటూ చచ్చు ప్రశ్నలు వేస్తూ వుంటే ఆ సాక్షి ముందా కొడుకు అతన్ని ఛెదీ పెదీ మని అబద్ధాలతో మూతి

మీద కొట్టేస్తున్నాడు. ఇదిలాక్కాదని ఆ ప్లీడరుని అగమని నేను కలా తోకా ముడిపెట్టి రెండు ప్రశ్నలు వేసేసరికి ఆ సాక్షిగారు ముందు మంచినిట్లు అడిగేడు. మరో రెండు వేసేసరికి మంచినిట్లు అడిగేడు. మూర్ఖులాయేడు...." అంటారు.

"అయ్యా! తను కొద్దుకి వాడు సాక్ష్యం చెప్పడానికొస్తాడు కాని మూర్ఖులాయేడని కాదు." అంటే "రాస్కల్" (Rascall) మళ్ళీ పిళ్ళాం దగ్గర కూడా జన్మలో అబద్ధం అడకుండా చేసేసేను పెనవని వాడి నోటికొచ్చిన కూకలు కూస్తే నమ్మడానికి. నేనేం జడ్జివనుకున్నావా? జడ్జి పెనవ ననుకున్నావా? ఒకర్ని మూడు చెడు పుల పిళ్ళు తాగిస్తే మరి వారంరోజులు ఎవడూ నోరు విప్పరు" అంటూ కాలరు నవరిస్తారు. మొదట్లో నేనూ సరదాకో. చిన్నతనం వల్లో అతనితో వాదించేదాన్ని కాని యిప్పుడు మానుకున్నాను. నా వనైతే బాలు ఎవరెలా పోతే నాకే అన్న సేజ్ (stage) కొచ్చేసేను.

అసలు మా యింట్లో ఆయన్ని ఎవడూ ఎప్పుడూ ఏదీ అడగం. ఎందుకనంటే పొద్దున్నే అడిగితే "తెల్లారకుండా ఏదీ అడిగితే వెధవ గోల! అయినా ప్రతిదీ నాతో చెప్పడం ఎందుకు? మీ యిషమొచ్చినట్టు ఏడవండి" అంటారు. పోనీ కొద్దుకు వెళ్ళే ముందు చెప్పే "ఐ బోల్డో యి పెనరెల్ బైమ్మి నాట్ టు దిస్టర్బ్ మీ ఐత్ యువర్ పిల్లి థి గ్స్ వెన్ ఐ గో

టుది కోర్ట్ (I told you several times not to disturb me with your silly things when I go to the court") అంటారు. పోనీ సాయంత్రం చెప్తే "వచ్చి వచ్చి ఇంటికొచ్చే ఓ కప్పు కాఫీ, ఓ సిగరెట్టు పడితే "ఏవండీ. పెద్ద దాని పీజా కట్టాలి. ఏవండీ! చిన్నిగాడు వివిమా కెక్టాడు అని వెధవగొం ? న్న యు మానేజ్ దీజ్ స్మార్ థింగ్స్ (can't you mange these small things?) లేకపోతే నువ్వేం గుహిణివి? చేతకాక పోతే సర్. ఐ ఆమ్ ది మోస్ట్ ఇన్సఫిషియంట్. ఇన్కాంపెటెంట్ హౌస్ వైఫ్-నాట్ హజిఫ్ (Sir, I am the most inefficient, incompetent house wife) అని కాయితం రాసి సంతకం చేసి యిచ్చి యిల్లు ఎలా నడుపుకానో చూసుకో" అంటారు. ఇంక రాత్రి పడుకోబోయేముందు - "అమ్మా. తల్లీ! పీకో నమస్కారం వీ బాబుకి పదివేల నమస్కారాలు. నోరు మూసుకు పడు కున్నావా. సరే. లేపోతే చెప్పు. కోర్టుకి పోయి పడుకుంటాను. పొద్దున్న నుంచి రాత్రి దాకా చిన్నదానికి పీజా కట్టాలి. పెద్ద దానికి పడికం పట్టింది అంటూ వెధవనమ న్యలా ౯ వ్యూహ దానికి పడికం పడితే నేను చీపేదేముంది. నేనేం పడికాన్నా ఆస్ట్రోనా? నోరు మూసుకు పడుకో" అంటారు.

పిల్లల పరీక్ష పీజాలు. పడికాలా తప్ప

నాకేం నమస్కరణంటాయా? నేనేం వివిమా నోనా? గోల్డామీర్ (Goldameir) నా అంతకంటే పెద్ద నమస్కరణదానికి దేశంలో జడ్జి అంతా ఇలాగే ఉంటారో లేక నా నోములపంట ఒక్కటి మాత్రం ఇంతో తెలియదు. ఏది ఎలా వున్నా చూ ఇంట్లో ఎవరమూ ఆయన్ని అనవసరంగా ఏ విషయంలోనూ కదపం.

కానీ ఇప్పుడు మాత్రం అతనితో సంప్రదించక తప్పదు. దేశంలో బింద్ మూలాన్ని పిల్లలు కారేజీకి వెళ్ళి చూడే ల్లియింది. వాళ్ళ కాళ్ళ గుంట్లు పడి పోయాయి. అబ్బో సబ్బో చేసి కొన్న కాదు చేతిలో వుంది. పెట్రోల్ బింకలో అరుపుంది. అంచేత ఏ ఊరైనా తప్పక వెళ్ళకపోతే పెళ్ళిళ్ళు కాకుండానే నన్యా సేల్లో కలిసిపోతామని పిల్లలు నాకు ఆ ఉదయం ఆతిరి వార్నింగ్ ఇచ్చేకారు.

అంచేత ఆవేశ నెమ్మదిగా ప్రారంభించేమ ముందుగా మాంచి కాఫీ, ఓ సిగరెట్టు పాకెట్ నమర్చించుకొని." వచ్చే వారం కలవలు కదూ?" అన్నాను.

పసికట్టడంలో వేరుకుక్కలాంటి వారు.

"పీకా. మీ నాన్నకా?"

"మీకు"

"నువ్వు యిస్తున్నావా? మీ నాన్న యిస్తున్నాడా?"

కోర్టు విషయాలు మాటాడని చైములో

మా నాన్నని నన్ను కలిపిగాని, విడి విడిగా గాని చెప్పడం వారి హాసీ”

“దాలా రోజులనుంచి ఎక్కడికి వెళ్ళ లేదు, ఈ కలవలకైనా ఎక్కడికైనా పోదాం అని పిల్లలు ఒకటే గొం పెట్టే నున్నారు.”

“అంతే ఏమీ పాపం యిష్టం లేదన్న మాట,

“పోనీ ఈసారి ఎక్కడికైనా పోదాం”

“మీ వుట్టింటికా”

“సాగరో. మరే వూరో పోదాం అంటున్నారు.”

“ఏం! మనియార్డరేవైనా వచ్చిందా మీ నాన్న దగ్గరించి?”

అంత చంపుకుందామనుకున్నా నాలో చేతకాని పౌరుషం చావనందోంది. తరవాత తల వంచిపోయానా సరే ముందు గిజుకుంటాను. “మా బావుంది. ముచ్చట, మీరూ, మీ పిల్లలూ పూర్లు తిరగడానికి మా నాన్న ఎందుకిస్తారు”

“ఏమో! పాపం నా కూతురు పరమ చేతగాని దనఁబని కట్టుకొని తెగ కష్టాలు పడిపోతోంది. ఎదో కొంత విశ్రాంతి ఇద్దాం అనుకోవచ్చును. ఎక్కడైనా సత్కృత్యమొనర్చినా పాపం”

“చావో, రేవో చెప్పేస్తే మేకల్లోకి పోతానందిట వెనకటివర్త. యస్. ఆర్. వో (yes or no) చెప్పేస్తే పోతాను.

వని చేసుకోవాలి.” లేది నిబ్బన్నాను. సీరియస్ నెస్ మొహం మీదకి తెచ్చుకొని అదే మామూలుగా అయితే “పోతే పో. అడిగేదానిని ఏకే అంత తిక్కిలే నా కెంత వుండాలి. ఓ నరసం లేదు. చట్టు బండలూ లేదు. ఒట్టి మానుని కట్టు కున్నాను.” అని తనే లేచి పోయేవారు. ఇప్పుడు అలా లేవలేదు సరికదా రెక్క పుచ్చుకుని లాగి కుర్చీలో కూలేసి “కూర్చోవే బాం తిప్పుకుందరి ఆడ దానికి ఒక్క పాతివ్రత్యం చాలదు పతి తక్కి కూడా వుండాలని ఎన్నిపార్లు చెప్పాలి! వరేకాని ఇంత చిన్న విషయాని కూడా నా సలహాలే కావాలా! యు ఆర్ ఎ గ్రాడ్యుయేట్ ఎండ్ ఎ రైటర్ you are a graduate and a writer మువ్వ. పిల్లలు అలోచించుకొని ఎక్కడి కంటే అక్కడికే పోదాం” అన్నారు వవ్వకూ.

నేను అంతవరకూ కరోగ్యంగానే ఉన్నాను. కాని అప్పుడు నాకు ఏమిటో మా వారు రెండు మూడు ఆకాలాటాగాను. నేల పైనా పేను కిందా కనిపించడం ప్రారంభించేయి. నాతో మూర్ఖులుకున్నది యింతెవరో కాదు కదా! కాదు సందేహం లేదు. అధికార్లు యింతేదో ప్రమోషను యిస్తానన్నారేమో! కాని మొన్నే కదా ప్రమోషనొచ్చింది మళ్ళీ ఏమిటో! ఏమో అధికార్ల లీలలు ఎవరికి తెలుసు! అధికార్ల లీలలు చిత్రమైన నైకే మావార

"ఏం!! సాక్.. రెండు గంటల్లో మూ అమ్మాయి
ని పరీక్షిస్తున్నారు... ఇంకా ఏం... జబ్బు అర్థం

కాలేదా సాక్!!

లీలు విచిత్రమైనవి. వారెవరూ అని మన
యిష్టమొచ్చినట్లు మాట్లాడితే విలక సాగి
పోతుంది, అంచేత ఎంక చనువిచ్చినా
నేను తీసుకోను. తిరిగి చచ్చే కలలో
కూడా హాస్యమాడరు.

"మీరే ఏదో ఒకటి చెప్పండి మీరే
క్కడికంటే అక్కడికే."

"ఔనే అవర సావిత్రి. సాసం నా
మాటంటే ఎంత గురి?"

నేను కుర్చీలోనుంచి లేచి పోయేను.
అనలు మాటకి సమాధానం చెప్పకుండా
అక్రొజాలు ఏకదిగివి మాటాడుతారు. నేను
విజంగానే పోతున్నానని నవికట్టేరు.

"కూర్చో సాసం అలసిపోయావు
అదిగి అదిగి, అయితే మన జగన్నాథం
వూరు పోదా ఏమంటావ్?"

"ఏ జగన్నాథం?"

"లోకంలో లక్ష జగన్నాథాలందొచ్చు
కావి వీమా వామా తెలిసినది ఒక్కడే నా
చిన్ననాటి ప్రెండ్ మనం పెత్తైన
తర్వాత ఒక్కసారే వెళ్ళేం అదీ ఇద్దరు
పిల్లలు పుట్టేక. ఇప్పుడు నలుగురయ్యేరు.
తదూ మరో సారి వెళ్తాం. అరుగురయ్యేక
మరో....

"నేను ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయేను.
నర్తన. అక్కడే వుండి నేను రానని

వాదించి నెగలేను ... వెళ్ళడానికి
అమ్మో! అంతకంటే అదనికి పోతే
నయం, పాకిస్తాన్ పోతే నయం జగన్నా
ధం మా వారి బెస్ట్ ఫ్రెండ్ కాబట్టి ఆయ
నకేం ఫ్యాలేదు. కానీ నా గతీ పిల్లం
గతీ! ఇంతకీ జగన్నాథం రాక్షసుడూ
కాదు రావణాసుడూ కాదు. నిజం
చెప్పాలంటే మా వారికంటే మంచివాడు.
కానీ అతని తండ్రి . అనలుకరేమిటంటే.

2

ప్రేమనేళ్ళ కింద ఒకసారి జగన్నాథం
పూరు వెళ్ళేం. అప్పుడు మాకు ఇద్దరే
పిల్లలు. పావుగజం ఒకరీ అరగజం
ఒకరీను. వాళ్ళని వళ్ళెటూరవడంవల్లా
చుట్టూ, తోటలూ, పొలాలూ వుండడం
వల్ల యీ పూరు కంటే ప్రకాంతంగా
వుంటుందిలే అనుకున్నాం. మేము బప్పు
దిగ్గానే మమ్మల్ని జగన్నాథమే రిసీవ్
(receive) చేసుకున్నాడు. రెండు రిజెల్ట్
యిల్లు చేరేం. గుమ్మంలోనే ఒకాయన
తెల్లి పంచా, తెల్లి లాల్చితో ఉన్నాడు.
లాల్చి పీక దగ్గర గుండీ కూడా పెట్టేను
కున్నాడు భుజం మీద తువ్వలు అలం
కారంగా వుంది. అతనే జగన్నాథం
తండ్రి రామరావుగారట, మనిషిని చూస్తే
వలలై ఏళ్ళుంటాయో మోనవిపించింది. కానీ
జగన్నాథానికి ముప్పై దాకేయి అప్పటికి
ఇనవ గునసం వీపుకు కట్టేసుకున్న
వాడిలా రామరావు మంచి ఎరెక్టు (erect)

గా వున్నారు. కుళం ప్రశ్నలయ్యేక లోపలి
తెళ్ళేం. మాకోసం ప్రత్యేకంగా మీదమీద
గది కేటాయించేరు. జగన్నాథం మా వారు
చిన్నప్పటినుండి ప్రాణ స్నేహితులు.
యంకేం వారంరోజులూ హాయిగా బత
కొచ్చు అనుకున్నాను. పొద్దున్నే పిల్లం
కోసం తెల్లారకండా లేవడం. ఆదరా
బాదరా మంగిల్లి వంట చేయడం అంతా
రన్నింగ్ లేన్ (running race) లా
వుంటుంది మా ఇంట్లో. ఈ వారం ఏ
దా వుండదు. విద్ర వచ్చినప్పుడు వదుకో
వచ్చు అకిలేని వప్పుడు అన్నం తినొచ్చు
పైగా నాకొక తీరని కోరికొకటుండేది.
రోజూ నా కాపీ నేనే కలుపుకొని తాగలి.
అలా కాకుండా నేను మొహం కడుక్కో
గానే ఎవరైతే వా కాపీ ఇస్తే పేవరు చదువు
కుంటూ కాపీ తాగారని నా చిరకాల వాచ
అడి యీ నాడు తీరబోతోంది. న్యాయంగా
ఏదాది కోసారైతే నా ఆదవాళ్ళకి ఈమాత్రం
కలవు యివ్వని మొగాళ్ళు వట్టి పెర్ఫిష్
ఫెల్లోస్ (Selfish fellows) ఆ రాత్రి
హాయిగా పడుకున్నాను.

విద్రలో ఎవరో విలిచినట్టయి లేచి
కూర్చున్నాను. మెట్లమీంచి కాటోయ జగ
న్నాథం తెల్లలు ఏక నన్ను పిలుస్తోంది.
కళ్ళు తెరిచి చూద్దాను! ఇంకా బాగా చీక
టిగా వుంది. కొంపదీపి ఎవరికీ ఏమీ అవ
లేదు కదా! లేకపోతే ఇంత తెల్ల వారు
జామునే ఎందుకు లేపుతుంది? చైము
చూసేను. ఇంకా నాడుగు కూడా కాలేదు.

గాభరాగా లేచికిందకి వెళ్ళేను. ఏంకొంవ మునిగి పోయిందోనని నన్ను చూసిన సీత “మొహం కడుక్కోండి ఒసిన గారూ” అంటూ బాత్ రూమ్ చూపించింది. ఇండుకా యంత తెల్లవారకుండా లేపే సింది. మళ్ళీ ఎంత పరాయి పిల్లయినా ఆ అమ్మాయి మీద నాకు మహాకోపం వచ్చే సింది. మళ్ళీ పోయి పడుకుంటేనో. అప్పుడు గాభరాలో తెరిలేమ కాని చలికి కాళ్ళు కర్రలై పోయేయి. కర్రకాళ్ళ వాళ్ళలాగా ఒంగలేకపోతున్నాను. లాభం లేదు. నెమ్మదిగా జారేయాలి. ఇంతలో వాకిట్లో నూతిలోంచి పిళ్ళు తోడుతున్న చప్పుడు. ‘సీతా. ఆ అమ్మాయి లేచిందా? లేవు లేవు. తెల్లారకుండా లేస్తేనే అరోగ్యం. ఈ గాలి తగిలైతే మనషి ఒళ్ళు గట్టిపడుతుంది. వాళ్ళ పిల్లల్ని ఆక గాడ్చి. మీ అన్నయ్యని కూడా లేపు. వయసులో వున్నా ఆడపిల్లని కదా. చక చకా నడవక ఏమిటా యిడుపు నడక?’ అన్న రామరావుగారి కేకలు వినిపించేయి ఆతను ఆ పిడు ఎలమెంటరీ స్కూలు హెడ్ షేషరు. మేష్టరవడంవల్ల ఎప్పుడూ

ఎవరో ఒకరిని కేకలెయ్యడం అలవాటై పోయింటుంది.

మళ్ళీ పడుకుందామన్న ఆలోచన విరమించి సీతని కేకేశాను. రాత్రి మా బేగ్ ఎక్కడ పెట్టారో చూడమని. అందులో టూత్ బ్రష్, షేప్ వున్నాయనీ. రామరావుగారిని పాము చెవులు “ఇది గోమూ. అమ్మాయి పీపేరేసిఉన్నానా? సుందరమ్మా. నరే నరే. నా మాటని పేవవుల్లతో వళ్ళు తోముకో. ఏ ముంది ఆ షేప్ లో అనలు ఈ కాలం వాళ్ళకి ఆరో గ్యం గురించిన ఆలోచన అనలు లేదు. మన పెద్ద వాళ్ళు చూడు మారేళ్ళు పైవ బతికేవారు. ఆదీ ఎలా? వదేళ్ళ పిల్లగి కంటే చురుగ్గా. మీరు చూడూ! ఒక్క రై నా నర్సింగ్ విల్స్ గలగుతున్నారా ఆర గడియ కూర్చోగలరా? ఎబ్బే. లాభం లేదమ్మా. ఇక్కడున్న స్నాక్స్ నా మాట విన్నావంటే తరవాత పీకే. అలవాటై పోతుంది. సీతా ఒడినకో వేస్తుల్ల యియ్యమ్మా” అంటూ ఆ పూట పాకం అవి లోపలి కెళ్ళేరు. నాకు ఆ వేవవుల్ల నోట్లో పెట్టుకోగానే వారం రోజుల కింద

తల్లి : ఏరా! సిగరెట్లు కాల్చటం ఏ ఎదవని చూసి నేర్చుకొన్నావురా?

కొడుకు : నాన్నను చూసమ్మా!

— పృథ్వీ వెంకటేశ్వర్లు, మానెలూరు.

తిన్న అన్నం కూడా నాంతి అయిపోతుం
దేమో ననిపించింది ఈ లోగా ఎప్పు
డొచ్చేరో మావారు నా వెనకాలే వేపపుల్ల
నములుతూ నవ్వుతున్నారు నన్ను చూసి,
ఈయన రాక్షసుడు లేఁపోతే చెరుకు
ముక్క నవిల్లుట్టు ఎంత చక్కగా పవులు
తున్నారో ఆ ముష్టి వేపపుల్ల! నేను
వెంటనే గబగబా అయిందనిపించేళేరు
తరవాత స్నానం చేసినప్పుడు పేసుతో
తోముకోవచ్చునని

పోవీలే లేస్తే లేచేను. కొంచెం వేడి
వేడి కాపీ తాగితే ఒంట్లో చెప్పదనమున్నా
వస్తుంది అనుకుంటూ వంటిదొకెళ్ళి
కూర్చున్నాను. జోన్నాడం కల్లి ఏదోపని
చేసుకుంటున్నది. నన్ను చూసి అరగజు
పొద్దున్న గ్లాసు తీసుకొచ్చి నా చేతి
కిచ్చింది. ఆ గ్లాసులో రమారమీ నిండా
పాలున్నాయి గ్లాసు దురికిపోతోంది గబు
క్కున కిందపెట్టేసి 'పిల్లలించా లేవ
లేదండి' అన్నాను అతి ఎపాలజిటిక్ గా
(apologetic) నాకు కాపీ ఎలా అడ
గదమో తెలిక, నీక కనిపించినా బావున్ను.
"పిల్లలకి వేరే వున్నాయలే. ఈ పాలు
నీకే తాగు," అంచావిడ ఏమిటి? దగ్గిర్
గ్గిర లీటరు పాలు. నేను తాగలొప్పుకొట్టో
తిప్ప చస్తే పాలు తాగనే! ఎప్పుడైనా
ఏదీని మొత్తుకొని తర్వాత కాపీ ఇస్తా
నన్న స్రామిన్ తీసుకొని తాగేదాన్ని నాకేం
దాని? సమయానికి పిల్లలన్నా లేవలేదు.
మా వారికి నగం ఇచ్చేస్తే. 'వీళ్ళేరి

నీతా!' అన్నాను. అలా తిరిగొస్తానని
వెళ్ళేరండి. వరకు దొంగలు ఏ హోట
లుకో పోయి కాపీ తాగేస్తారు. నే నవలు
కాపీ తాగందేవీ పనీ చెయ్యలేను. కాపీ
మాట దేవుడెవ్వరు. ముందీ పాలుమాటే
ఏంటి? మా కక్కనై నా తెచ్చేను కాను.
మొత్తానికి పాల పుట్టు గడిచిందనిపిం
చేను నగం తాగిమిగిలిన నగం గ్లాసు
కడిగే మిషమీద బాక్ రూమ్ లో పార
బోసేను అయినా యింకా తెల్లారలేదు,
ఇప్పటికీ ఏం చెయ్యడం: 'స్నానం
చేస్తారా?' అంది నీక నా ఆలోచనలు
తెలిసినట్టు మా యింట్లో నా స్నానం
పొద్దున్న పది గంటలకే. ఈ లోపున
ప్రపంచం ముణిగి నేను మునగను, ఈ
తెల్లవాడ రూమున స్నానం బాధ పడ
లేకే నా పెళ్ళికి పురోహతుడ్ని బలిమాలి
రాత్రి ముహూర్తం పెట్టించుకున్నాను.
అలాంటిది ఈ తెల్లారు రూమున అరి
చెయ్యి కనిపించు ఈ వీట్లో, మందుకు
కూడా నోరు తెరవలేని ఈ వలిలో
స్నానమా? తరవాత చేస్తానులే అనబో
యేను. ఆ ఇంట్లో ఆందరికీ నేనేఏంటి
చేస్తానో ఏంటి అంటానో ముందుగానే
తెలిపేట్టుంది, వెంటనే రామారావుగారు
"చేస్తారా అనడ గతావేమిటే అమ్మాయి,
చెయ్యక ఏం చేస్తారు స్నానాలు చేసి
ఇద్దరూ కలిసి ముగ్గులు పెట్టండి ఇంటికి.
ఒంటికి మంచిది." అనేసి మమ్మల్ని
కావలాకే అన్నట్లు వాకిట్లోనే కుర్చీమీద

కూర్చున్నారు. ఆ కొంచెం పేవల్లోనే నా కొక విషయం అర్థమైంది ఆ ఇంట్లో అతని మాట సుగ్రీ వాటి.

అతనిది వల్లో, తేకు ముక్కో, ఎప్పుడు చేసేసేదో స్నానం చేసేసి కొత్త పంచె కట్టుకొని వాకిట్లో కుప్పిలో బనియ నై నా తోడుక్కోకుండా రం చ న్ గా కుప్పిలో పేకు దిగ్గొట్టివుట్ట కూర్చున్నారు అంత కోపంతోనూ అతని నన్ననినడుం మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయేను ఆ ననాయి కూడా వేస్తాడు కాబోయి. అతను ఆననాయి వేసినా, పిల్లి మొగ్గలు వేసినా నాకు ఒకటే నన్ను వెయ్యమనకుండా ఉండేదాయి. వచ్చే జన్మలో ఇతగాడి కడు పున పుట్టమన్నా పుడలాను.

చేసేది లేక బట్టలు తీసుకొని బారి రూమ్ లో పెట్టి 'నీళ్ళు పోయ్యి ఎక్కడండి పీతా! నీళ్ళు చేసు తోడుకుంటారే' అన్నాను. "నీళ్ళు పోయ్యి ఏటియి" అంది రావణాసురడు "యజ్ఞ గుండం ఏది?" అనడమంటే ముసిళ్ళరుడు ఆశ్చర్యపోయి నట్టు ఆశ్చర్యపోతూ, "వేతి నీళ్ళు కాదరా?" నా కప్పుడే వంట్లో వణుకు ప్రారంభించింది. "లేదండీ పేమంతా ఎప్పుడూ చన్నీళ్ళే చేస్తాం చన్నీళ్ళే ఆరో గ్యంబి మా నాన్నగారు చెప్పేరు అడగో ఆ టబ్ (tub) లో వున్నాయి" అని తలుపు చేర వేసి వెళ్ళిపోయింది ఆ పిల్లి ఆ పిల్లి అంనాట్లు అన్నీ ఈ ప్రకారమే

ఉంటే గుమాస్తా గాడివి కట్టుకున్నా ఇల్లా ఇంద్రలోకం చేసేగలదు.

ఏకటి బాకరూమ్ లో నిలబడ్డాను చల్ల గద్దు మీద అరికాళ్ళు కన్నాలు పడిపో తున్నట్టునిపించింది. కలంబూ వద్దు; విశ్రాంతి వద్దు మో యింటికి సారిపోతే; ఈ చలిలో మంచులాంటి నీళ్ళు స్నాననా. అసలు నేను మళ్ళీ స్నానం చేసి బకికి బట్ట కడితారా? నా ఖర్మ కొద్దీ జగత్పాదం బార్య ఊళ్ళో లేదు. పురుటికని పుట్టింటికి వెళ్ళింది లేకపోతే అవిడ్ని బకిమాలి నా

అరోగ్య, ఆనారోగ్య పరిస్థితులలో

మహిళలు ఆధారపడునది.

అరోగ్య సౌభాగ్యములకు
70 సంవత్సరముల పూర్వం
ప్రసిద్ధి నొందినది.

కోసిరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
బాంబే-14 మద్రాసు-14

ఎంజీ పితారామ జవరల్ షోర్సు (పబ్లిష్) నిజామాద్ పకిందరాబాద్ మేడర్
బెంగళూరు ౫

మట్టుకు దొంగ చాటుగానైనా గిన్నెడు వేన్నీళ్ళు పెట్టించుకొనే చాచ్చి. ఏదైతే అదే అయిందని అరిచెయ్యి పిళ్ళల్లో పెట్టెను (electricity shock) ఎక్కిసిటి పాకలా కొట్టింది. కర్వాక నా అరిచెయ్యి ఉన్న పీరింగ్ పోయింది. అదే రోజు అక్కర్లించి మళం ఎత్తేపోతే నా కనాన్నే ఆ ఊరు నుంచి తీసుకెళ్ళాల్సి వుంటుంది. వారం రోజులు ఉదామని వచ్చి అప్పుడే వెళ్ళిపోవడం ఎలా? పెద్ద కడపు నొప్పి వచ్చిందని పొద్దు ఎక్కాగానే అబద్ధం ఆడితే. మా ఊరో, పిఊరో దక్కరు దగ్గరకి తీసుకు వెళ్తారు. ఈ ఆక రాగానే అంతవరకూ వచ్చిపోయిన అరి చెయ్యికి మళ్ళీ ప్రాణం వచ్చింది. కాని అంతలోనే వళ్ళంతా చచ్చి పోయినట్టయింది. రామారావుగారు తానే వైద్యం చేస్తానంటే! చూపుకి అచ్చు ఆయుర్వేద వైద్యుడిలా ఉన్నాడు కూడా అంత చీకట్లో మా ఆశను నాకు గజం పొడవున్న ఆవడం గ్లాసుతోటి తాటికాయంతలేహ్యం ముద్దంతోటి కనిపించేడు. కాబట్టి కడపు నొప్పి సాకు వదులు కున్నాను ప్రస్తుతం నేను చెయ్యవలసింది స్నానం, చెయ్యి లేచి స్నానం. అప్పుడు నేను చేసిన పాపం చెప్పినా పోదు. అనేక మొదట అక్కడున్న వారం రోజులూ నేనుస్నానం చెయ్యలేదు రోజూ బాత్ రూమ్ లో కూర్చో వడం, మొహం కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొని, నడుటి మీద జుత్తు కొంచెం

కడుపుకొని, పేస్ట్ తో కుట్రంగా పళ్లతోమొ కొని, బట్టలు మార్చుకుని వచ్చేసేదాన్ని. ఈ రహస్యం మా వారిక్కూడా చెప్పలేదు వెక్కిరిస్తారని కాదు. నేను చేసిన పని తెలిస్తే వన్న మూతి దగ్గరికి బాక్కెళ్ళి గేదెను కడిగినట్టు కడిగేస్తారు.

నా అనుమానం విజయించింది. బాత్ రూమ్ లోంచి బైటకొచ్చేసే రేదో రామా రావుగారు అడిగారు "అసనాని ఏవైనా వేస్తావా? పాలిచ్చే ముందు గుర్తు చేయడం మరిచిపోయేను క్షమించు."

వేస్తానన్న అబద్ధం, వెయ్యనన్న విజయం చెప్పలేక "మా ఊళ్ళో స్కిప్పింగ్" అని గొణిగేను.

"యూ మీన్ స్కిప్పింగ్? (you mean skipping?) అన్నారు 'ఏ' వత్తకుండా ఈ ముసలాయనికి ప్రొనన్సియేషన్ ఏచ్చొకటుందన్న మాట.

"స్కిప్పింగ్ మంచిది కాని ఇవేమీ అసనాని సాటిరావు. స్వామి సహజానంద రాసిన పుస్తకం నా దగ్గరుంది. నీకు గిఫ్ట్ (gift) గా ఇస్తాను. అది చదివినప్పుడు అసనాని వెయ్యి మీ ఆయన చేత వేయించు. ఇంతకీ మీ ఆయన బొత్తిగా టెన్నిస్ (tennis) కూడా మానేసి వట్టున్నాడు." అని అగేరు ఈ సహజానంద అమెకొవి గండం.

ఏదొక కొట్టుకు పోతున్న వాడికి పాము చుట్టు కున్నట్టుంది నా పరిస్థితి.

సమస్తాభ్యం జేహ దాక్షక వాచి వంతుడు
దొంగలం బ్రహ్మం.

“సహజానంద అంటే సీతెవరో తెలిసినట్లు లేదు. అతగాడు చచ్చిపోయేక యిరవై రోజుల వరకూ అతని శవం పువ్వులా ఉండింది.”

“ఆ తర్వాత కామ్రైపోయిందా?” అని గేద్దా మనుకున్నాను ఇంతకీ నేను చచ్చి పోయేక నా శవాన్ని ఎవరూ దాచాలన్న కోరిక నాకు లేదు.

ఈ రామరావుతో వ్యవహారం అంతా దొంగ యద్దాలా వుంది. ఎప్పుడు ఎక్కడ కొడితారో తెలియదు.

“దైవ ప్రార్థన ఏమైనా అలవాటుందా?” అని అడిగుతారను కున్నాను. కాని మళ్ళీ నాదే తప్పు సీత స్నానం కూడా అయిపోయినట్లుంది. ఇద్దరూ వాళ్లలో ముగ్గురు పెట్టండి కంటికి, వంటికి కూడా మంచిది, నెలగంటి కూడా పెట్టేయి.” అని అతను అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయేడు.

మరో ఏపత్తు. చిన్నప్పుడు పెట్టిన ముగ్గురా కిందటి జన్మలో పెట్టిన వాటిల్లా లీలా గుర్తన్నాయి. వార పత్రికలో

టేబుల్ క్లాక్ మూలలకూ - ముగ్గులూ
తెక్నన్ చూడడం అశ్రద్ధ చేసేను.

ఇంతలో సీత రెండు ముగ్గుల దబ్బా
లతో వచ్చింది. ఆ యింట్లో అన్నింటి
లాగే అవి కూడా పెనుపైజాలో ఉన్నాయి
ఒక్కొక్క దానిలో మూడు వీతెల నూనె
వడుతుంది.

ఒక దబ్బా నా కిచ్చి "మీరాయి
మీటెం మీ కొద్దా" అని అడిగింది.
కొంచెం పరాగ్గా వున్నానో ఏమిటో ఆ
అమ్మాయి అన్న విషయం నాకు అర్థం
కాలేదు.

"పోనీ సీతమ్మ వారి పాదమో"
అంది అప్పుడు అర్థం అయింది అవన్నీ
ముగ్గుల పేర్లవి.

విజానికి నాకు వచ్చినది దైమాన్
ముగ్గుతో నహా మూడు. వాళ్ళ వాకిట్లో
మూడు వందల మంది కన్నెపిల్లలకి
ముగ్గుల స్కూలు పెట్టాడు.

"మవ్వు పెట్టు చూపి నేను కెడతాను
అన్నాను." ఆ పిల్లకి పెళ్ళి కాలేదు. అస
నాలు వేసి, అవు పాలు తాగి మహా ఆరో
గ్యంగా వుండేమో పిచ్చి పిల్లలాగ
గె కుతూ అవరిలాగా రకరకాల ముగ్గులు
పెడుతున్నావి. నేను అల్ సో రేన్
(also ran)

తెల్లారే వరకు ఒంగి ముగ్గులు పెడు
టూ నే వున్నాం. అదేం వాకిలోగాని అర
ఎకరా ఉంది. ఎంతపేపు పెట్టికా తరగదే.

అందుకే వల్లెటూరి వాళ్ళకి ఒక్కరాదు.
కాని—అసలు ఒంగడనే అరివాలులేవి.
ముగ్గులయ్యేక. తిన్నగా నిల్చుండావంటే
నడుం పైకి లేవదే! ముగ్గుల గండం
దాకేనో లేదో. "సూర్యోదయం అయేక
వేసిన వక్కవుంటే వరమ దరిద్రం"
ఎప్పుడొచ్చేరోగాని—చూ వెనకనిల్చున్న
రామరావుగారు. టక్కిరంజవి తార
స్థాయిలో పెడుతూ. వెంటనే వెళ్ళి పిల్లల్ని
లేవమని మాకు పురమాయించేడు. అంత
చిన్న వయసులోనే ఇంత బద్ధకం వుండ
కూడదని తెల్లారు జామునే లేపి రోజూ
ఏ దండిలో. బస్కీలో (అడపిల్లల చేత
కూడా!) తీయించమనీ. ఇప్పుడు గనక
వాళ్ళ బద్ధకం బలినీపోతే. మరి వాళ్ళ
నిక దేవుడు కూడా బాగు చెయ్య
లేడనీ. ఎవడూ పెళ్ళి చేసుకోడనీ వగైరా
సలహాలు ఇస్తునే వున్నారు నేను మేడ
ఎక్కుతున్నంతపేపూ.

ఏమిటిదీ! మేడ! పింహావలం కొండా
ఇన్ని మెట్లెక్కి అనిపించింది నాప్రాణా
నికి. లేచి రెండు గంటలపై నే అయినా
అరకప్పు కాపీ అయినా కడుపులో నడలే
దేమో కాళ్ళ లొటలోలలాడి పోతున్నాయి
కళ్ళు కూడా తేలిపోతున్నాయి. మెట్లు
కదిలి పారిపోతున్నాయి రేపటి నుండి ఈ
కాపీ కేస్తే నా ఏర్పాటు చేసుకోకపోతే నా
ప్రాణం యిక్కడే హరిమంటుంది. నగం
పాలు పారబోసినా, నగమైకా తాగేనుకదా
మరి యీ వీరనమేమిటి! పాలలో పోషక

వదార్దారేగావి. హుషారు లేదు కాబోయి:
ఎలాగైతేనేం అరగంట ప్రాకి దేకి మేది
కేసు.

ఇంటి దగ్గరైతే 'స్కూలు చైమెన్' అని
లేవని పిల్లలు అప్పుడే లేచివట్టున్నారు.
మునుగులోనే కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.
అలా మునుగుల్లో వడుకున్న వాళ్ళని
చూడగానే నాకు కోపమూ, అసూయా
వచ్చేయి. "లేవండి, లేవండి పైవాళ్ళిం
టికి వచ్చినప్పుడైతే పెందలాళి లేవద్దా,
వాళ్ళవఁసుకుంటారు" అన్నాను.

"అలక్కంగా లేదేం అనుకుంటారు"
అంది చిన్నది. ఆది తమ ఆదిన ప్రతి
మాటా జోకే అనుకుంటుంది వాళ్ళ నాన్న
లాగ.

"అయ్యో పాపం. పసిపిల్లవమ్మా
ఇన్నాళ్లు చదివి, చదివి ఎంత అరిసి

పోయేరో. ఒక్క తెలికుండా వడుకున్నారు
అని కూడా అనుకోవచ్చు" అంది పెదది.

"పైవాళ్ళింటికే కే స్కూలుండదు.
లేవడానికి స్కూలు చైముండను" అంది
రెండోది మళ్ళీ దానికి అర్థైల్లకే తిట్లతో
నహా అన్ని మాటలూ వచ్చేసేయి

ఇదే మా ఇంటి దగ్గరైతే వాళ్ళమాట
లకి నవ్వేసి వెళ్ళిపోయేదాన్ని. కాని ఇప్పుడు
"అక్కకి దర్జనకత్వం" అని పీరనం మీద
కోపం వచ్చేసింది. వెంటనే వాళ్ళ మురు
గులు లాగేసి "బావుంది. బావుంది.
లేవండి. అడవిల్లంకంత నిద్రేవింటి:
వాళ్ళకి బుద్ధి లేకపోతే వాళ్ళమ్మకైనా
వుండొద్దా అంటారు" అంటూ వాళ్ళ
రెక్కలు పుచ్చుకొని లేవదీశు

"మా మాతెప్పుడూ చెప్పలేదు కాని
వీకు లేదంటారు నాన్న" అంది చిన్నది.
వాళ్ళని లేవదీశేనేగాని వెంటనే కింద

ఓ భార్య భర్తలు తెగ తగువులాడుకుంటున్నారు.
అతనికి వాకిట్లోంచి ఓ గాడిద ఓండ్ర పెట్టడం విని
పించింది భర్తకు.

"అదుగో! మీ చుట్టాలెవరో వచ్చినట్టుంది, నిన్ను
పిలుస్తున్నారు" అన్నాడతను భార్యతో.

"అవును పెళ్ళయ్యాక ఏర్పడ్డ చుట్టా" అందామె
ఏ మాత్రం తడుముకోకుండా.

—కె. హరిగోపాలకృష్ణ, హైదరాబాద్-27.

వేసపుల్లల తతంగం జ్ఞానకం వచ్చింది
 వీళ్ళు వాటి బారినండి రక్షించక పోతే
 పీల్చ ఆ ముసలాయనతో వాదన పెట్టు
 కుంటారు. మేడంతా వెతికాను ఎక్క
 దైనా పీళ్ళన్నాయేమోనని రాత్రి తాగ
 దానికి పెట్టిన కూజాలో పీల్చ కాక యింక
 యిక్క కూడా లేవు గుంటుల్లోద్దర్చి రెక్క
 వట్టి ఈడ్చుక్కె డాబా మీద ఆ పీళ్ళేవరి
 మొహాలు కదిగించేశను

“కిందకెళ్ళి కాంచెం వేట్చీళ్ళ వట్టా
 నువ్వు నుంచి అమ్మవిట” పెద్దది
 బులావు లేసింది

“అబ్బా యింక చప్పీళ్లలా కడు
 క్కొవాలి బాబూ పళ్ల చైపు కొట్టేస్తూం
 చేయి” చిన్నది గుణిసింది

“చైఫూ లేదు పొద్దుపొందూలేదు
 నోరు మూసుకొని కదగండి పిలవండి
 వాడేవట ఇంట్లో పెళ్ళాం లేకపోతే ఒసే
 అమ్మివల్లేడట వేట్చీలే లేకపోతే తేవడం
 ఏమిటి? గంగకా కాచిచ్చి కిందికి వదలి,
 పాలుతాగుదురు గవి” అంటూ పక్క
 లన్నీ ఎత్తేశను ఆకనుగాని పైకొచ్చి
 మా పక్కవల్లే దరిద్రం వస్తుందంటా
 దేమోనన్న భయంతో పిల్లలికి కాపీ అరి
 వాటు చెయ్యనందుకు నన్న నేనే అభినం
 దించుకున్నాను.

వేము కిందకి వెళ్ళేసరికి రామరావు
 గారు కాంచీటి ను పుస్తకాలు కాటోయి
 దిద్దుకుంటున్నారు అతని కంటపడితే

వాళ్ళని కూడా వెంటనే స్నానం చెయ్య
 మంటారేమోనని భయంవేసి, వంటింట్లోకి
 వెళ్ళమని సంజ్ఞ చేసేను పిల్లలికి నా
 సంజ్ఞలు ఎప్పుడు పాటించాలో ఎప్పుడు
 అక్కర్లేదో మా పెదవలకి బాగా తెలుసు
 సీత ఎక్కడందో తెలిస్తే బావుంటుంది
 మావారి జాడలేదు “సీత ఎక్కడుందో”
 నాలో నేను అనుకుంటున్నట్టు గొణిగేను

“సీతా! వస్తుంది అలా కూర్చోమ్మా
 పరవాలేదు మా కోడలితో నువ్వు
 అంతే నాకు సీత పెరట్లో కూరలు
 కోస్తోంది అప్పటి కప్పుడు కోసిన
 కూరల్లో విటమిన్లు ఎక్కువగా ఉంటాయి
 కూర (ప్రెస్) వుంటుంది మీకేం వుంది
 పట్టడాల్లో వారంకొంతం కోసినవి యివేళ
 తింటారు అవి తిన్నా ఒకటే తినక
 పోయినా ఒకటే ”

“ఈ సారి నుంచి తినడం మానేస్తా
 లెండి” అవలేదు నేను నాకు విరికంగా
 నిద్ర వచ్చేస్తోంది—మా ఇంట్లో ఎప్పు
 దైనా తెల్లారు జామున లేవ్వలపి వస్తే,
 అసలు మేమూ రాత్రి పడుకోం కబుర్లు
 చెప్పుకుంటానో చదువు కుంటానో
 అధమం దెబ్బలాడుకుంటానో మేలుకొనే
 వుంటాం బొద్దన అడలో సరిగాని లేస్తే
 యింక ఆవేళంతా డబల్ చైఫాయీడ్
 వచ్చినంత వీరనంగా వు టుంది అంచేత
 నేను నిద్రనే నిద్రపోతామో నన్న
 భయంతో ఒక్కో చరిత్రబద్ధాను పెద్దా
 యన ముందు కూర్చోవడం ఎందు

కులే అన్న పెద్దదికాన్ని నా పిరసం జయించేసింది. రామరావుగారు భక్తి రంజితి. పొలం పనులు వింటూనే కాంటోనీషన్లు దిద్దుకుంటున్నారు. ఈయనకి మా పెద్దమ్మాయిగా రేడియో బేగ్ గ్రౌండు మ్యూజిక్ లా వుండాలి కాబోలు. ఎటొచ్చి మా అమ్మాయి—ఏ శ్రీలంక బ్రాడ్ కాస్టింగ్ కార్పొరేషన్ కా వ్యాపార విభాగంపై—వింటుంది—ఇ త ను—అకాశవాణి, విజయవాడ—వింటున్నారు

“ఏదీ పీళ్ళంకా రాలేదా?” అన్నాడు మా వాచూ జగన్నాదాల మద్దేశించి

“వచ్చినట్టు లేదు” వరండాలోకి వలి గారి యువతి వేసేస్తోందేమో—పేస గారి పీరిస్తే వెయ్యేళ్ళు బతుకుతాడట అంచేత వాకలంకా వేసకోట వేయించేర నా కనలు నోట్లోంచి మాటరావడం లేదు. గమకం తప్ప.

“వచ్చి వుండరే నేను మా వాడికి ఎంత కష్టపడి మప్పేవనుకున్నావ్ యీ మార్నింగ్ వాక్ ఈ వయసులో గనక రెగ్యులర్ గా తెల్లారు జామున కనీసం మూడు మైళ్లు పడిస్తే యింక వాడికి రీరం ఇనుమే దయపెట్టే రమ్మన్నా రాదు తుమ్మనైనా తమ్మడు అవ్ కోడు మీ ఆయన యిక్కడి వున్నా బ్లా వెళే వాడనుకో ఇప్పుడా అరివాలు తిప్పి నట్టండి వచ్చి కలివేట్ చేయించునువ్వ కూడా వెళ్ళినా తప్పలేదనుకో కాపి ఆది

వాళ్ళకి ఇంట్లో వస్తుంటాయేమో” వు కాలు దిద్దుతూ రేడియో వింటూ నాతో మాట్లాడుతున్నారు ఇతనికి అష్టావధానం అతి ఈజీ

ఏం మాట్లాడాలో కోవక “ఓ” కొద్దున్నాను కథ వింటున్నట్టు, ఇంతలో జగన్నాథం మా వారు దేవుడిలా ప్రత్యక్షమయ్యేరు—అందుకేనేమో మొగుడ్ని పతివేపుడంటారు

మీ మార్నింగ్ వాక్ ఆర్డం నాకు తెలుసులే అన్నట్టు చూశేను వాళ్ళ వేపు—హోటల్లో అరగంటకోసారి కాపీ తాగటం

మూలశంకకు
త్యరగా
నమ్మకమైన
హెడన్ సా
చిరేపనమయితే
చికిత్సను సాంధండి
—శస్త్రచికిత్స
అనసరములైదు!

Benso is 2141 TEL

విగ్రహాన్ని కాల్చుకోవడం. ఎప్పుడు విను
గొస్తే అప్పుడు లేచిరావడం - యంతే
కదా

'లేవటి నుండి వన్నూ తీసికెళ్ళండి
మీతో నాకూ ఈ మధ్య ఒక్క తెగవచ్చే
ప్రొద్ది" అన్నాను మా వారితో. నవ్వు
కుండా వుండడానికి విశ్వ ప్రయత్నం
చేస్తూ

"అవునా అబ్బాయ్ పాపం అమ్మ
యిది కూడా తీసికెళ్ళండి లేవటి నుండి"
అర్థం వేళేసు రామారావుగారు. పాపం
తన పాతం అంకవేగం నా నేత్తి కెక్కి
నందుకు నంకోపిస్తూ

మా వారూ, జగన్నాథం మొహాలు
చూచుకున్నారు తరవాత నా వేపుకోవంగా
చూశేసు ఆడదాని నవ్వు అనహాయంగా
వున్న మొగాడ్ని ఎంత రెచ్చగొడుతుందో
నా కప్పుడే అర్థం అయింది అయినా మా
వారి బ్రెవెస్స్ అప్ మైండ్ చెప్పుకో
తగ్గని, వెంటనే 'ఆ చీకట్లో ఆడదానిని
మవ్వు రావడవేనిటి: పైగావీకు కుక్క
పిల్లి చలి మవ్వేం నడుస్తావు యీ
చలిలో,' అన్నారు

"ఒకను అలాగే తీసికెళ్ళా రా"
అనేస్తారేమోనని భయపడి చచ్చున్న నాకు
ఆ మాటలతో ధైర్యం వీళ్ళనో వట్టు
వట్టాలన్న సరదా కూడా కలిగేయి ఏదో
వాళ్ళని ఏదీపిద్దానని అన్నానేగాని
విజంగా నేనా చలిలో బైట అడిగు పెట్ట

గలనా అరగజం దూరం నడవగలనా

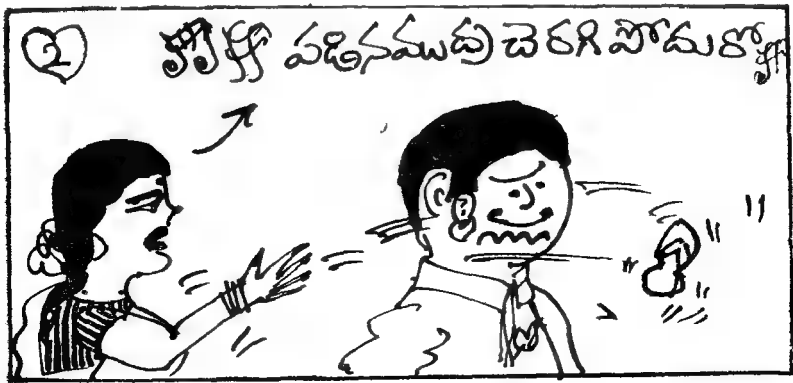
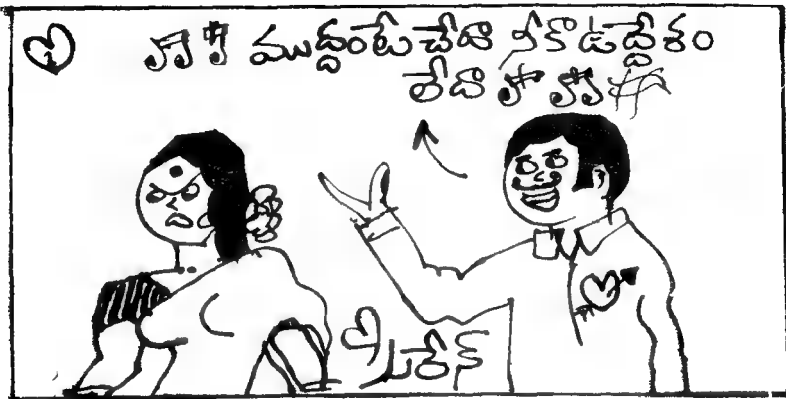
"అఁ సింగినాదం, చీకటేనిటి'
మీకు లేచి చీకటి నాకేనేనిటి: అంతగా
అయితే బార్చీ తీసికెళ్ళాం ఇంత సేపూ
ముగ్గులు పెట్టలేమా! అప్పుడు లేచి చలి
నడవడాని కుంటుందా!" రెచ్చ గొట్టేను

జగన్నాథం నా మాటల్లోని అల్లరి
వసికట్టిన్నట్టునాడు "లేవటి సంగతికదా
తరవాత చూసుకుం " అతను మాట
పూర్తి చేశేలోగా వంటింట్లోంచి 'దా'
అన్న సిద్ధ వప్పుడూ మా అమ్మయి
కెప్పుడున్న కేక వరనగా వినిపించేయి
అందరికంటె ముందు పరిగెత్తింది నేనే
వంటిల్లంకా పారి నముద్రంలా ఉంది
మధ్యలో పాము మీద విష్ణుమూర్తిలా
చిన్నది పీచెక్కి విచ్చింది చేత్తో పాం
గ్లాసు వట్టుకొని పెద్దదాని కాళ్ళ దగ్గర
పాలగాసు వదుంది దాని కాలి బొటన
వేయి చితికి రక్తం పాంతో కలిసి పారు
తోంది అది ఏడవడం కూడా మరిచి
పోయినంత బెదిరిపోయింది

"మరి అక్కేమో పాలు తాగుదావని
గ్లాసు తీసింది చెయ్యి చురికిందిది గలు
కున్న ఎత్తేసింది గ్లాసు 'చిన్నదే సంజా
యిషి చెప్పుకుంది

ఎత్తేక ఏం చేస్తుంది: పాలు లీటకు
బిడపూ, గ్లాసు వీళకు బిడపూను మా
ఇంట్లో కన్నులొక్కప్పు తాగకు పిల్లలు

మమ్మల్నందర్నీ మావేక దానికి ఒంటి

మీదకి తెలివి వచ్చినటుంది. అప్పుడు లంకించుకుంది ఏడుపు దాన్ని ఓదార్చి. కాలు కడిగి దాక్టరు దగ్గరకి మోసుకు పోయేరు మా వారు. జగన్నాథం నాకే వింటో మననంకా చికాగా అయిపోయింది ఏదో సరదాగా నాలుగు రోజులు గడిచి పోదానని వస్తే నిక్షేపంలాంటి పిల్లకాలు వచ్చడై పోయింది.

"అంతే నన్నూ మనచేతిలో ఏంటేడు ఏ క్షణాన ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేం

కదా ఏల పాపం లేదన వేళ ఎలాటోదో కాని ఎంత దెబ్బ తగిలింది? ఎవరిమొహం చూపిందో కాని" అని జగన్నాథం తల్లి జాలినది తరవాత 'నీ కింకో చిన్న గ్లాసుకో యిస్తారా పాపా' అని మాచిన్న దాన్ని తీసుకొని పోయేరు అవిడదీ ఆద మనసే దా.

వెంటనే మా వెంటనే వున్న రామా రావుగారు "అయ్యే నా యీ కాలం పిల్ల లకి అతిసున్నితం మహా సున్నితమూను

గాపెత్తి పాదు తాగలేకపోతే ఇంకపిళ్లేం
వంసారాలు చేస్తారు: మా చిన్నప్పుడు ఆ
వయసుకి చెరువునుండి గంగాళం అంత
విండెల్లో పీళ్ళు మోసేవారం " అని
ప్రారంభించేరు

విండెల్లో పీళ్ళు మొయ్యదం వేరు
విండెల్లో పాదు తాగడం వేరు అని ఆయనకు తెలియదు. ఆ తరువాత డాక్టరు దగ్గర
తెల్లిన వాళ్ళ రావడం, పిల్లలకి స్నానాలు, తలదువ్వడాలూ వగైరాయ్యేవరికి దగ్గర
దగ్గర వదైంది. నేనూ, సీతా చింత
ఏక్కరాడుతున్నాం. మా ఇంట్లో
అయితే 9-30 వరకూ కాఫీ తాగుతూనే
వుంటాం. పడయ్యేవరికి భోజనాలు
చేసేస్తాం భోజనంగావి పదిదాటి పదివిమ
షాలు ఆలయం అయితే మా వారికి తల
నొప్పి, నాకు గుండెల్లో మంటా, పిల్లలకి
కోషా వచ్చేస్తాయి

"అమ్మా, పదై పోయింది అన్నం
తినేద్దావా?" అంది పెద్దది ఉత్సాహంగా
చింతిపిక్కలు లెక్క పెట్టూ అది భోజ
నానికి ఒక విషవం వుండనూలేదు ఒక
మెతుకు ఏక్కువ తిననూ లేదు

"అయిపోయింది పాపా! ఒక్క ఐదు
విషషాలు బియ్యం కడిగివేడేశను సీతా.
కూరలు తడిగిచ్చే తల్లి పిల్లలు అకలంటు
న్నారు పాపం " అని కేకేసారు జగ
న్నాడం ఆమ్మగారు నటించి ఏ దశలో
ఉందో మాకు అర్థం అయిపోయింది పది

గంటలకు అన్నం తినకపోతే యింక
తర్వాత మాకు వంప భక్ష్య పరమాన్నాలు
పెట్టినా అక్కర్లేదు కాని చేసేదేం లేదు
కనక నేనూ మా వారూ, జగన్నాథం
కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నాం
పిల్లలూ సీతా వాకిట్లో కాసేపు తిరిగేక
పిల్లల్ని సీత దగ్గర ముగ్గులు వేర్చుకో
మన్నాను మళ్ళీ అన్నం అంటారేమోనని
భయంతో

"పండ్ల పోయింది పీటలూ,
కంచాలూ పెట్టు సీతా పాపం పిల్లలు
ఝూమై అకలంటున్నారు" అన్న కేకతో
మాకు పోయిన ప్రాణాలు తిరిగి
రావడం, వన్నెందు కొట్టడం ఒక్కసారి
జరిగేయి ఊరికే కూర్చుని తింటే ఏం
జావుంటుందని నేనూ సాయం చేద్దామని
వంటింట్లోకి వెళ్ళేను మా ఇంట్లో వంట
నిచ్చినే చేస్తాను పద్దన విచ్చినే ఏ పసి
వంగి చెయ్యలేను కుప్పీలో తప్ప నేలని
గాని కూర్చున్నానంటే అయిదు విముషా
లయేక నా కాళ్ళు ఏక్కడున్నాయో వెదు
క్కోవాలి అంత తిమ్మిరెక్కిపోతాయి.

సీత వకదకా ఒంగొవి పీటలూ కం
దాలూ మంచిపీళ్ళూ పెట్టేస్తోంది సాయం
చేద్దామన్న సత్సంకల్పమే గాని చేసే ఓనిక
లేవి నేను feeble (నీరసంగా) నవ్వేను
సాయం చెయ్యనా అన్నట్టు నవ్వుదామను
కున్నాను కాని అలా నివ్వలేకపోయాను.
ఓనిక పోయింది 'ముందు పిల్లలకి పెట్టు
తరువాత మేం మగళ్ళం తింటాం' అన్న

జగన్నాథం కేక వివగానే అతన్ని నేను కూసీ చెయ్యక బోవడానికి కారణం నా పీరవనే.

“ఎందుకు లేమ్మా అందరూ ఒక్కసారే తినండి. నేను వడ్డిస్తాలే. ఏతా. నువ్వు కూడా కూర్చోండి” అపద్మాంధ వుడిలా అన్నారు జగన్నాథం అమ్మగారు అనిద అత్తకడుపు చల్లగా అమ్మకడుపు చల్లగా.

నాకూ మావారికీ అవసరమైతే పీట మీద కూర్చుని తినే ఆలవాటుంది కాని పిల్లలకి పుట్టిన దగ్గిర్నుంచి (చేయిల్ మీల్స్) table meals ఆలవాటైపోయింది వాళ్ళని ఆ పీటలమీద కూర్చోపెట్టడానికి యజ్ఞం చేసినంత వస్తేంది. ఎలాగో నాకు చెరోవక్క కూర్చోపెట్టకున్నాను ఇద్దరీ.

“చేతికి నోటికి ఇంత దూరమైతే ఎలా అమ్మా!” నెమ్మదిగా గొణిగింది చిన్నది. “ఫరవాలేదు తల కొంచెం వంచు వగం దూరం తగ్గుతుంది.” పెద్దది నలహా

యిచ్చింది నా వీపు వెనక ఇద్దరూ గుడ గుడ లాడుకున్నారు.

ఎలాగైతేనేం వద్దన పూర్తయింది. “భోం చెయండ్రా ఇప్పటికీ లేటయ్యింది” హెచ్చరించేరు అనిద.

ఏం చెయ్యను? నా పిండా కూడు! అన్నీ ఏవిటో నల్ల నల్లగా. ఆకు వచ్చగానూ వున్నాయి వాళ్ళ ఇంట్లో ఏ వప్పుకూ బొట్టు తియ్యరుట విటమిన్లు బోతాయని వియ్యం కూడా స్వంత రోళ్ళ తోను దంపిస్తారుః

“ముందు ఒక్క కడిరో ఉసిరి వచ్చడి తినండి కొంచెం నెయ్యివేసుకొని ముదటి ముద్ద ఉసిరి వచ్చడి తింటే రోజూ. విటమిను ఏ‘deficiency (డెఫిషియన్సీ) అనలరమ్మన్నారాడు మనవాళ్ళు అవసరమైనవి తినడం మానేసి తరవాత ముందులు మింగుతారు” ఆరోగ్య పాతం మొదలైంది

ఒక చర్చి గేటు మీద “జాన్ ఈ రోజు సాయంత్రం గం॥ 4-30 ని॥కు స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయాడు” అని నోటీసు పెట్టారు

మర్నాడు అదే స్థానంలో “జాన్ ఇంకా ఇక్కడకు రాలేదు. కంగారుగా ఉంది” అని నోటీసు ఉంది

—రంకిరెడ్డి రాము, కాకినాడ-3.

ఓహో ఆ నల్లముద్ద ఏమిటా అనుకున్నాను ఉపరి వచ్చడన్న మాట

“ రోజూ ఆకు కూరలు విధిగా తింటే వందేళ్ళు గ్యారంటీగా బతకొచ్చు అనలు షనం బతికేది regular habits (రెగ్యులర్ హబిట్స్) మీదా, తినే తిండి మీదే కదూ ఆధారపడుతుంది? తినేది ఆరోగ్యమైనది ఔనా కాదా అని చూడాలి. ఆ తినేదేదో ఉంచనగా చైముకి తినాలి, ఆకు కూరలూ పాలూ, వళ్ళు రోజూ ఎంత ఎక్కువ తీసుకుంటే అంత మంచిది కారం ఎంత తగ్గిస్తే అంత మంచిది అన్నంత తక్కువ కూరలు ఎక్కువ తినాలి. నేను చెప్పిన వద్దతి follow (ఫాలో) అవండి I will gurantee you a hundred years (ఐ విల్ గారంటీ యు ఎ హండ్రెండ్ హియర్స్) నూరేళ్ళు ఎందుకు బతకరో నేను చూస్తాను !’ పాతం continue (కంటిన్యూ) అవుతూనే వుంది.

చుక్క కూర వప్పు, బప్పలి పులుసూ, గోంగూర వచ్చడీ, దేంట్లోనూ అనలు మిరపకాయ ముక్కైనా కనిపించలేదు దిప్తి తీసి పోసి వుంటారు అన్నీ ఉప్పు ఉప్పుగా, పనరు పనరుగా వున్నాయి మా వారు స్నేహితులు విషం ఇచ్చినా విప్పి ఇచ్చినా అమ్మతంలా గడగడా తాగేస్తారు. మధ్యలో “ఈ వప్పు ఎలా చేసేరో కనుక్కో” ఈ ఉపరి వచ్చడి ఎలా పెట్టేరో

అడుగు” అని నాతో అంటూ వంటని తెగ మెచ్చుకుంటున్నారు ఎటొచ్చి అన్నిటి దగ్గరా తగని వదును నాకే ఏదీ గొంతుక దిగడం లేదు కలవడం పక్కన పెట్టడం, ఆరోగ్య సూత్రాలు దేవుడెరుగు గాని ఈ తిండి తినడానికా వంద ఏళ్ళు బతకడం

వద్దించి ఐదు నిమిషాట అయినా పిల్లలు ఏదీ ముట్టలేదు

“ఏం కానాలి తల్లీ మీకు?” అని అప్యాయంగా అడిగేరు జగన్నాథం తల్లి గారు

దనరా వద్యాలు వాళ్ళలా ఒక్కసారి ఇద్దరూ ‘ అన్నం’ అన్నారు

నాకు తల కొట్టేసినట్టనిపించింది

‘ అని అన్నమేనమ్మా” అన్నారు జగన్నాథం అమ్మగారు

“ఏదీ ఇదా: ‘ అంటి పెద్దది వప్పు చూపిస్తూ,

“మా ఇంట్లో అబద్ధాలాడం” అంది రెండోది తెలివికి దారాగానికి వాళ్ళ తండ్రికి వారసురాలని దాని నచ్చుకం.

ఆ ఎర్రముద్ద అన్నమేనని వాళ్ళని నమ్మించడానికి ఉపక్రమించేను ఇక్కడ వియ్యం దంపించుకుంటారని బోధపరచేను

“ఎందుకూ అంది” మా రెండోది.

“మరింతో రబ్బుకుంటామా? అది గింది పెద్దది

ఎవరూ చూడకుండా ఒక సొంటి పిక్క పెట్టి “అలా చేస్తేనే ఆరోగ్యం” అని అన్నాను

సొంటిపిక్క పని చేసింది. పిల్లలు భోజనానికి ఉపక్రమించేరు—

“అదీ, పిల్లలకి అలా ప్రతీది తోట పరచాలి” అని రామారావుగారు మెచ్చు కున్నారు నన్ను

కడపు నిండా వజ్జిగా అన్నం తినేదా మనుకున్నాను ఆ వజ్జిగ చూసేక యింక బతకలేనన్న నిర్ధారణ కొచ్చేకాను గిన్నెలో ఏముందో కనిపించలేదు పై సంతా కొత్తమీరి ముక్కలూ, కరివేపాకు ముక్కలూ, పచ్చిమిరప అల్లం, శొంఠి చెక్కు తేల్తున్నాది నోట్లో పెట్టుకుంటే సాయంత్రం లోపల ఎవరో ఒకరిని కరి చేయడం ఖాయం అంత పుల్లగా ఉంది వజ్జిగ పులుపు, విమ్మకాయ పులుపు పోనీ పాలు లేవేమో, వజ్జిగ సర్దలేదు అనుకుంటే తప్పకుండా ఊమించవచ్చు. కాని ఒక్కొక్కరు తేరు పాలు తాగు తున్నారు. ఇదీ ఆరోగ్య సూత్రమే అయి ఉండాలి.

మజ్జిగ దగ్గరకి వచ్చేసరికి రామారావు గారు ఏదో క్లోకం వదిలేరు ‘భోజన కాలే నారాయణస్మృతి’ అనుకున్నాను నన్ను అలా అనుకొని సంతృప్తి వదలివ్వ

కుండా ఆ క్లోకానికి అర్థం చెప్పేరు ఆ క్లోకంలో వజ్జిగలో వెయ్యవలసిన సామాన్ల టిప్టు ఉంది ఆ సామాన్లలో నగం వేసేప్పుడూ కనలేదు అవన్నీ వేసిన వజ్జిగ బ్రహ్మకి కూడా దొరకదట. క్లోకం మళ్ళీ చదవమన్నారు మావారు క్లోకం చదవడమే కాకుండా “ఏకు సం స్కృతం వచ్చును కడబోయ్ కర్వాత రాసి ఇస్తానే” అని రామారావుగారు హామీ ఇచ్చేరు మా ఆయన హిసక్రసీ (hypocrisy) చూస్తే నాకు వట్ల మండి పోతోంది

“వజ్జిగలో యివన్నీ వేసుకుంటే అందులో వున్న దోషం పోతుంది” సందేహావస్థ తి చేశారాయన

ఇలా వేసుకుంటే నేనే పోతాను రోగి పోతే రోగమే లేదు

భగవాన్: ఈ ప్రకారం వారం రోజులు... ఇదేదో ప్రకృతి చికిత్సాల యంలో వున్నట్లుంది కాని శరవల్లో నర దాగా వున్నట్లు లేదు ఈ ప్రకారం రాత్రి కూడా తింటే రేపటినుండి మా వారు నన్నెత్తుకొని మేడ ఎక్కించి దింపా ల్పించే-నాకు శక్తి వుండదు దీనికేదో యాంటీడోట్ చూసుకోవాలి. పైగా వజ్జిగ అన్నంలో ఆరగణం పొడవు ఆరటి పండు తినమని వేసేడు. నేననలు దేవుడి ప్రసాదమైనా సరే అరటిపండు తినను పైగా నీళ్ళ వజ్జిగ అన్నం ఓ అవకాయ

ముక్తైవా లేకపోతే దిగదు. సిగ్గేంటి అదిగోసేను "మీరు ఏ రకం అవకాయ పెట్టుకుంటారు: ' అని ఏ రకం వున్నా వెయ్యండి అని అర్థం వచ్చేటట్టు

"అవకాయలు తినే మీరంతా ఇలా తయారవుతున్నారు అంతంత కారం తింటే సేగులు కరువురై పోతాయి దాంకో హైవర్ ఏసిడిటీ గేస్ట్రిక్ కంప్లైంట్లు వగైరాలు వస్తాయి మా ఇంట్లో అవకాయ సంబంధం అనలు పెట్టనివ్వను" పాతం మళ్ళా మొదలైంది

అవకాయ ఆశకూడా పోయింది ఏదో ఒకటి తినకపోతే పీటమీదనుంచి ఎవరైనా లేవనియ్యాలి అంచేత కళ్ళు మూసుకొని వుండటో మా అమ్మమ్మ పెట్టిన శొంఠి గుండ అన్నం ఎలా మింగేనో-అలా మింగేను నోటికి రుచి తెలివంత గదిగబా పొద్దన శాగిన పాలు ఇంకా గొంతుక లోనే వున్నాయి పోన్లే ఈ షజ్జిగతో కలిసి తోడుతుపోతాయి అనుకున్నాను ఎలాగైతేనేం అన్నయజ్ఞం పూర్తి అయింది

పిల్లలు పేద మీదికి పోయేరు పెద్ద వాళ్ళం అందరం ముందు హాల్లో కూర్చున్నాం చాపలు వేసుకొని పొద్దుటినుంచి తిండి సరిగలేదు-తెల్లారకుండా లేవడం విన్నంతా ప్రయాణం-ఇవన్నీ కలిసి నా మొహం పీక్కుపోయింది గోడకి నడుం చేరవేసేను. రామరావుగారుమాత్రం

హాలు చుట్టూ మతం వేసుకొని గుళ్ళో లింగంలా కూర్చున్నారు

"అమ్మాయి మొహం వాడినట్లు వీర సంగా వుండేంటి అన్నం కూడా సరిగ్గా తినలేదు మనిషి వాడినట్లు కనిపిస్తోంది కొడుకు గాని పుడతాడేమిటి అమ్మాయి:" జనన్నాథం అమ్మ నవ్వుతూ అని మా వారివేపు చూపేరు మావారు "అబేమో బాబూ - నాకేం - తెలీదు" చూపొకటి నా మీద విసిరేరు.

సిగ్గులేకపోతే సరి నా సంగతి తెలిసుందే వేళాకోళం. వెకిలికనవును

"నా క్కొడుకు సంగతి దేవుడెరుగు ఇంకా ఇలాగే ఉంటే నేను మా వారి రెండో పెళ్ళానికి కొడుకై పుట్టేస్తాను" అనుకున్నాను

ఇంతలో ఒక పెద్ద తమరిపాకులు "పాండాన్" డబ్బాతో వక్కపొడి, మన్నం వగైరా తెచ్చి మా ముందు పెట్టింది సీత.

"తాంబూలం వేసుకొండ్రా" జగన్నాథం అకులు తీసుకుంటూ అన్నారు

"నాకనలు అలవాటు లేదు" చితుగ్గా అన్నాను. వక్కపొడి తీసుకుంటూ.

"పోనీ ఇప్పుడు చేసుకో. అన్నం అరగడానికి తాంబూలం వేసుకొని తీరాలి విధిగా మన పూర్వులు కర్పూర తాంబూలం వగైరాలు వేసుకునేవారు. మనకే

చిత్రక

వుంది! మామూలు కాంటారిమే, అయినా జీర్ణక క్తి 'రామరావుగారి పాతం వార పత్రిక సీరియల్ లాంటిది

నవుతుంది." అన్నారు మా వారు ఈయన్ని చంపేస్తే ఏదన్నా పాపం వుందా?

అసలు నేనేమైనా తింటేగదా జీర్ణం అనడానికి, ఆకులు వేసుకుంటే గొంతు కలో వట్టేస్తుంది నాకు

"మా ఆవిడకి మంచి అన్నపేదీ వహించడు రెండి, వక్కపొడి మూత్రం

చూడమ్మాయ్ వేసుకుంటే అకలతో కలిపి వేసుకో అంతగావి ఒట్టి వక్క పొడి వేసుకుంటే రక్తం విరిగిపోయి పొండు రోగం వట్టుకుంటుంది—నవు తున్న వక్కపొడి ఉమ్మెయ్యాలో మిం

గెయ్యలో తెలిలేదు నాకు-వట్టకుందంటే

“అలా పారం చెప్పునే అప్పటి కప్పుడు మేకలా అరకట్ట అకులు నవీలే శేరు రామరావుగారు వక్కపొడి ఎక్కువైందని అకులూ అకులెక్కువైయ్యేయని సున్నపునుద్దా ఈ రెండూ ఎక్కువైయ్యేయని మళ్ళీ వక్కపొడి, యిలా నవులుతూనే వున్నార నేననలే పీరనం మీద వున్నానేమో-నాకు మాట్లాడుతున్నా చావ మీదే నడం వాల్చి అలా నిద్దర పోయేను బహుశా నాకు నిజంగానే కొడుకు పుడతాడను కున్నారేమో ఊరుకున్నారుగాని లేకపోతే అన్నం తిన గానే ఏద్ర పరమ దరిద్రం” అని రామ రావుగారు నన్ను లేపేసి వుండురు

నాకా నిద్రలో-గంగళాల్లో కాఫీ జాడీల్లో అవకాయ కనిపించేయి నేను మళ్ళా నిద్ర లేచేసరికి పాయంత్రం ఐదు కావస్తోంది అసలు నా అంతట నేను లేవ లేదు “ఏవరో ప్రెండు దగ్గరికి వస్తా యని చెప్పేను. లే లే, వేగం తయారవు” అని మా వారే లేపేసేరు అసలు నా తెక్కడికి కదలాలనిలేదు మా ఊళ్ళో అది కాఫీ డైము అర్జంటుగా అర కప్పైనా కాఫీ పడకపోతే లాభం లేదు ఆ మాటే మా వారితో అన్నాను ఆయన అప్పుడు మంచివారే పాపం, “కోవలో హోటల్లో తాగుదారే రా” అన్నారు తాగినా తాగకపోయినా తాగుతానన్న హాసారు నన్ను పావుగంటలో తయారయ్యేట్లు చేసింది, పిల్లలిద్దరూ నీత దగ్గర ముగ్గులు వేర్చుకుంటూ నన్నారు బతికేం అనుకున్నాను—ఇప్పుడు వాళ్ళని రెడీ చేస్తూ కూర్చుంటే కాఫీకి ఆలక్యం అవుతుంది కడపున పుట్టిన వాళ్లే బరువై పోవడం అంటే యిదే కాబోలు!

ఆ పాయంత్రం ఐదున్నరకి నేనూ, మా వారూ స్నేహితుల ఇంటికి బయల్దేరేం కోవలో ఆ పల్లెటూళ్ళో ఉన్న ఒకే ఒక పాక హోటలుకి వెళ్లేం కాని తానొకటి తలుస్తే హోటలు వాడొకటి చేస్తాడు కాబోలు- అది పల్లెటూరవడం వల్ల పాయంత్రం పాలు ఆరు దాటితేగాని తియ్యరుట ఆ వేళ పొద్దున పాలు ఇందాకనే విరిగిపోయాయట “అంచేత అరు దాచేక రండి బాబూ మాంచి కేసీ ఇస్తాను అన్నాడు హోటలువాడ అప్పటివరకు బతికుంటే వస్తారే అనుకుంటూ ఉసూరుమంటూ ప్రెడింటికి వెళ్లేం వాళ్ళతో మాటాడుతున్నానేగాని ఏం మాటాడుతున్నానో తెలియడం లేదు అస్తమానం వాచీ చూస్తున్నాను ఆరెప్పుడవుతుందా అని పావుగంటయింది ఇంతలో ఆ ప్రెండు భార్య కప్పుల్లో కాఫీ తెచ్చింది నా సంతోషం ఏమని వర్ణింపను! అది అనుభవించాలేగాని చెప్ప నలవికాదు పొద్దుటినుంచి ఉన్న పీరనం ఏమైందో పరమ హాసారొచ్చేసింది! “ఏవండేవండీ! మరొక కప్పు కాఫీ ఇవ్వరా” అని అడగాలనిపించింది

||

తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఒక చిన్న instant coffee (ఇన్స్టాంట్ కఫీ) టీన్ను ఒక ప్లాస్కా ఒక నంచీ ఆ ప్లేహితుడి దగ్గర మా వారే పుచ్చుకుని నంచీలో ప్లాస్కా, టీన్ను పెట్టి ఇంటికి తెచ్చి మేడమీద మా గారో మా వారే పెట్టి ఎవ్వరికీ తెలియనివ్వకు అని వార్నింగిచ్చేరు ఆ తర్వాత అక్కడున్న న్నాళ్ళు బొద్దున్నే వ్యాచ్చిన పాలు తీసుకొని పిల్లల్ని లేపుతానన్న మిషతో మేడమీదకు పారిపోయి కొన్ని పాంతో కాఫీ కళపుకొని తాగి మిగిలినవి ప్లాస్కాలో పోసి అరగంట అరగంటకీ మేడమీదకు పారిపోయి, తాగేదాన్ని

ఆ వేళ మేము తిరిగివచ్చేసరికి రామారావుగారు భోంచేసి వీధి వాకిట్లో పనిష్ మెంట్ (punishment) అయిన ఏపాయిలా ఒక్కరూ కవాతు చేస్తున్నారు అప్పటికప్పుడే ఆయన భోజనం అయిపోయిందట. మా ఆరోగ్యం మీద మాకు ఏమాత్రం శ్రద్ధ ఉన్నా మావీ అయిపోయి ఉండేవట మా ఆరోగ్యంమీద శ్రద్ధలేక

పోయినా పిల్లలమీద శ్రద్ధ ఉన్నా అంతే వట (After supper walk a mile. To sleep with the lamb (B-silent) (అప్టర్ సప్సర్ వాక్ ఎ మైల్ టు స్లీప్ విత్ ది లామ్) అన్న పాశ్చాత్య సూత్రాల్లోకూడా అతనికి నమ్మకం ఉందిట ఇకగాడు విజుగా ఇంటర్వేషన్ మానియక్ (పిచ్చివాడు) అనిపించింది. ఆయన మేష్టారు అవడంవల్ల మనస్సులో ఎర్రపెన్నిలు ఉంటుంది, దానితో అతను ఎవరు ఏదీ అన్నా, ఏమీనా రైటు మార్కో, తప్పు మార్కో పెడుతూనే ఉంటారు

భోంచేసి రండి'' అన్నారాయన

నేను రాబీదు భోంచేసి దొంగతనంగా మేడ ఎక్కి పోయేను మా వారు మాత్రం వెళ్ళి మరో గంట ఆరోగ్య సూత్రాలు బుద్ధిగా నేర్చుకున్నారు

ఆ తర్వాత అక్కడున్న వారం రోజులూ కేసలం కాఫీ మీదే బకికేసు ఆ వారం రోజులూ ఆరోగ్య పారాలు అవుతూనే ఉన్నాయి ఆ పారాల

ప వి ఈసారి యీ చిత్రంలో ప్రత్యేకతేమిటి?

నిర్మాత రీలుకో రేప్ సీన్ చొప్పున చిత్రం మొత్తంలో పద్దెనిమిది రేప్ సీన్లుంటాయి

—వెలిచీటి శ్రీనివాసరావు, కాకినాడ-1

ప్రకారం మేము తినేవన్నీ విషపదార్థాలే.
(A sound mind in a sound body)
(తమవు ధృఢం వుంచేసే మనసు
ధృఢం) వగైరా మాత్రులు చాలా నేర్పు
కున్నాం శరవలై ఇంటికి వచ్చేవరికి
వన్నెవరూ పోయ్యుకోలేనంత జబ్బురూపు
వచ్చేసింది.

3

అదీ జగన్నాథంగారి ఊరువెళ్ళడం
చుట్టం అది holidaying (హాలిడే
యింగ్) కాకుండా కేవలం punishment
(పనిష్మెంటు) అయిపోయింది నాకు
నన్నేవిధంగానూ ఓడించలేవి మా వారికి
అది గొప్ప విజయం అయింది

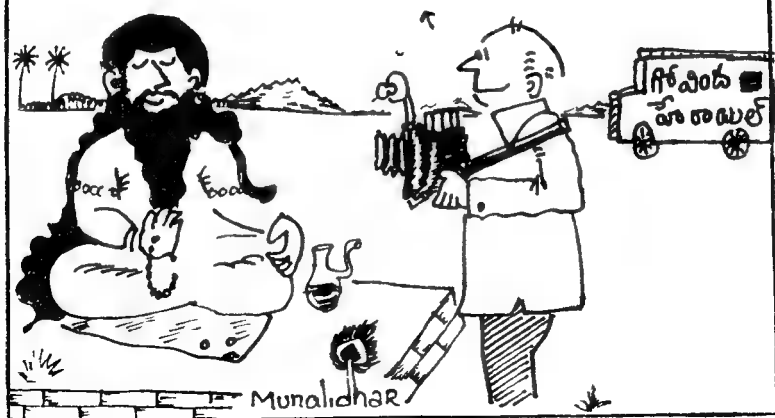
మళ్ళీ జగన్నాథంగారి ఊరేసేవరికి
నాకు అదంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది క్రితం
సారి చిన్నపిల్లలుకాబట్టి నేను చెప్పినట్లు
వివి నా పరువు కాపాడేరు ఇప్పుడైతే
ఆ ముసలాయనతో సువ్వెంతవి వాళ్ళ
హక్కుల గురించి సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళి
పోతారు అతనిక్కూడా ఇంకా బాధస్తం
వచ్చేసి వుంటుంది నో కేంకమాత్రం
ఇష్టంలేదు కాని తర్వాత పుట్టిన మొగ
పిల్లలు మావారి ద్వారా ఇదివరకు మేము
వెళ్ళినప్పుడు జరిగినవన్నీ చిలవలు పల
వలుగా వివి ఉన్నారేమో. తప్పకుండా
అక్కడికే వెలాం అదేమిటో మేమూ
చూస్తాం అన్నారు అతని అంతేమిటో
తేడస్తాం అన్నారు నాళ్ళన్న ప్రతిదానికి
మావారు తందాన అన్నారు 'వాళ్ళింటికి

వెళ్ళి నాళ్ళ అంతు చూడమేమిటి? మీకేం
పొయ్యేకాలాలు? అతనిట్లు. అతనిష్టం-
తప్పు' అని నేను నాలుగు దులిపేను
నేను. "నువ్వేం తయవడకు నాపిల్లరికి
పోలిక. మీ నాన్న పోలికా రాలేదు.
నాళ్ళ gentlemen (అంటిర్మెన్) వెర్టాం
అంతగా ఎప్పుడు వుండలేకపోతే అప్పుడే
వచ్చేదాం—అన్నట్లు ఎందుకేనా మంచిది
Instant coffee (ఇన్స్టంట్ కాఫీ)
వట్టుకో నాలుగు లిస్కెట్ పాకెట్లుకూడా
వట్టుకోండ్రా పిల్లలు" judgement
(జడ్జిమెంటు) చెప్పేకారు మా వారు.
మరి appea (అప్పీయ) లేదు

4

మొత్తానికి మళ్ళీ జగన్నాథం ఊరుకి
వెళ్లెం ఈసారి కుక్కవి కూడా
తీసుకెళ్ళెం. excess (ఎక్సెస్) పాలు
తాగడానికి జగన్నాథమే మమ్మల్ని
ve (రిసీవ్) చేసుకున్నాడు. మూడు
విమిషాల్లో రామారావుగారు కువ్వలుతో
చేతులూ మొహం కుడుచుకుంటూ నది
కుర్రీలో కూర్చున్నారు మనిషిలో ఎటు
నంటి మార్పు లేదు పూర్వంలాగే
LIC ఎడ్యూరైజ్ మెంటులాగే ఉన్నారు
నా అంచనా రైటయితే అతనికి దెబ్బ
పట్లండాని కాని అప్పుడే యాబై వెళ్ళిన
నాడిలా ఉన్నారు పూర్వంలాగే కుర్రీలో
పెనక చేరబడకుండానే తిన్నగా మేకు
దిగగొట్టినట్లే కూర్చున్నారు మమ్మల్ని

కొంచెం నవ్వుడి సాక " ఒకే ఒక ఫోటో
 భీసు మంటాం మా " హోటాలుల్ అడ్వర్టైజ్మెంట్ లు
 మీ ఫోటో ప్రచరిస్తాం "

దరిపి ఒక్కసారి కలయజూసి "ఎలా
 వుంది ప్రాక్టీసు డాక్టర్?" అని మా
 వారిని ప్రశ్నించేడు "ఇతమ డాక్టరు
 కాదు నన్నా" అని మాత్రం జగన్నాథుని
 చెప్పేడు

"మొదలయ్యిందీ నేనన్నది కాదనడం
 నా కెందుకీ గోల. అయ్యాయ్ రుక్మిణీ
 నాకు వద్దించెయ్" అన్నారు.

జగన్నాథం భార్య రుక్మిణీ వచ్చి
 ద్వారంలో అతనికి కనిపించకుండా ఎలా
 బడి అతను (రామ రావుగారు) అప్పుడే
 భోంచేసేరని జగన్నాథానికి సజ్జలతో
 చెప్పింది

"నువ్వు భోంచేసేవేమో ఆలోచించు

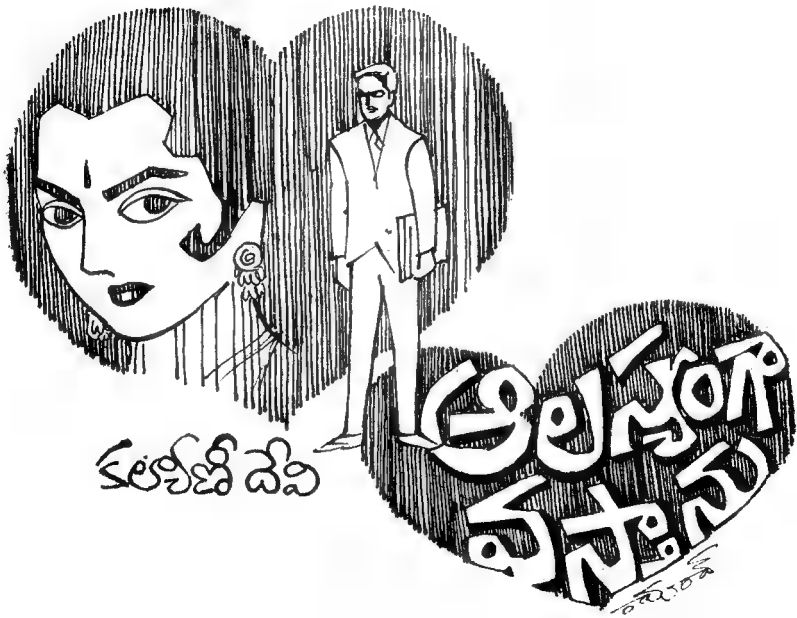
నన్నా" అన్నాడు జగన్నాథం

"అఖరికి ఈ స్థితికి దిగజారుతావను
 కోలేదు సాయంత్రంలోగా సెద్దలకి
 బురు పెట్టా. వంశకాలై పోదాం నాకు
 వందే ఓనిక దానికింకా ఉందిలే" అంటూ
 చటుక్కున లేచిపళ్ళి ముందు వాకిట్లో
 ఒక చెట్టుకు పాకెం (పక్కెం) మళ్ళి
 తవ్వడం ప్రారంభించేడు

జగన్నాథంవేపు తెల్లబోయి చూసేం
 మేమంతా

"దగ్గర దగ్గర మూడేళ్ళయి" ఇదే
 ధో.ణి మీకు రాయలం మా నెయ్యాలనే
 మానేశాను' అన్నాడు జగన్నాథం

కాలచక్రభ్రమణంలొ
 కదలుతున్న జీవిత రథంలొ
 అచ్చటగా ముచ్చటగా
 ఆమర్చుకొన్న అవిసీతి
 అన్యాయపు దురంతాలలొ
 స్వేచ్ఛా స్వార సామ్రాజ్యంలొ
 కుతంత్రాల కుట్రల
 కంచుకోట భద్రతలొ
 రుధిర ధారల మధురంగా
 బారలొ బీరుగ గ్రోలే యుగంలొ
 ఎడికెడంత గుండెలొ
 పటుత్వం కోల్పోయిన
 నవచైతన్య సమాజ నిర్మాణంలొ
 సౌషలిజం ముసుగులొ
 వెట్టితలలు వేసే వెకిలి చేష్టలలొ
 నవనాగరికతోన్మాదిలొ
 నాలుగోడల నడిమిలొ
 మనుగడ నిడ్డే మానవత
 మర్మంలేక మసలేదెప్పుడు ?
 త్వ ర లో ! అతి త్వరలో !
 మనసుతోటి మంచి పెరిగినప్పుడు
 మంచితోటి మమత పెంచినప్పుడు
 మమతతోటి మర్మం త్రుంచినప్పుడు
 ఆనాటి మానవత
 అపురూపం అద్వితీయం ! అసమానం !!!
 నాడే నా యోగిక చిగురులు తొడిగే రోజు
 అదే నే యోరు సుమధుర సుదినం

“నేనివాళ ఆలస్యంగా వస్తాను
యింటికి.” టైనాట్ వేసు
కుంటూ అన్నాడు మహేష్.

అద్దంలో కన్పిస్తున్న అతని
ప్రతిబింబం వైపు చూస్తు చిరు
నవ్వు నవ్వింది మాలిని.

“వెరీగుడ్. రజీ ఫోన్ చేసి
యివాళ ఫస్ట్ షోకి వెళ్దాం. రెడీగా
వుండమన్నది. ఏం చేద్దామా
అనుకుంటున్నాను. ఎలాగు మీరు
ఆలస్యంగా వస్తానన్నారు....
నేను, రజి పిక్చర్ కి వెళతాం.”

వెనుతిరిగి భార్య కళ్ళల్లోకి
చూశాడు మహేష్.

విర్యలంగా నవ్వుకున్నాయి. ఆ కళ్లు.

ఏదో అవదోయి ఆగిపోయాడు...

“ఓ. కె. దెన్. నేను వెళ్తున్నాను,”
అన్నాడు కూలింగ్ గ్లాస్ పెన్ తీసుకుంటూ.

“థాంక్యూ వెరీ మచ్ డార్లింగ్.”

నవ్వుతూ అతన్ని వెళ్ళే వరకుంది మాలిని.

సున్నితంగా ఆమె చెదారు తాకి వెళ్ళి
పోయాడు మహేష్.

అతను కనుమరుగు అవగానే ఆమె
మొహం సీరియస్ గా మారిపోయింది.

టెలిఫోన్ వైపు కదిలాయి ఆమె
పాదాలు.

రెండు కూడు రింగ్స్ తాగానే అవ
తల నుండి రెస్పాన్స్ వచ్చింది.

తను సాయంత్రం వాళ్ళ యింటకి
వస్తున్నట్లు, విక్టర్ కి రెడిగా వుండమని
చెప్పింది.

మరు మాట లేకుండా ఓ. కె అంది
రజనీ.

విక్టర్ లో కూర్చున్న మాలివి మనస్సు
మహేష్ చుట్టే తిరుగుతోంది. "వారానికి
నాలుగురోజులు నేనివాళ ఆలస్యంగా
వస్తాను యింటకి అని చెప్పడం వరి
సాటయిపోయింది. కారణం మాత్రం
చెప్పరు, ఆయనలా అన్నప్పడల్లా తను
వెంటనే ఎక్స్ డిక్స్ వెళ్ళాలని అను
కున్నట్లు సంతోషంగా చూస్తూ ఇక్కడికి
వెళం అనుకున్నాను అని చెప్పడం
ఆయన అదోలా చూసి ఓ. కె అనడం
కూడా పరిపాటు అయిపోయింది."

"ఏమో....మాట" చేతిమీద గట్టిగా
గిల్లింది రజనీ.

ఉరిక్కినదంతూ ఈ లోకానికి వచ్చే
వరికి హాలంకా నవ్వులతో దద్దరిల్లుతోంది.

స్క్రిన్ మీద కమెడియన్ పెట్టిన
మొహం, ఎక్స్ ప్రెషన్స్ చూసి ఏదో
జోక దొర్లించడమకుని మనస్సుని విక్టర్
మీద లగ్నం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిం
చింది, మాలివి.

మాలివిని ఇంటి దగ్గర దింపుతూ...

"నువ్వేదో పరధ్యానంగతున్నావు ఇబాళ.
ఏమిటి సంగతి?" అని అడిగింది రజనీ.

"నిం లేదు రజనీ, కాస్త తలనొప్పిగా
వుంటేను...వుంటాను మరి బై..."
అంది చెయ్యి వూపుతూ.

తిరిగి చెయ్యి వూపింది రిజ్ కదిలింది.

తొమ్మిదిన్నర ప్రాంతాల్లో యింటకి
వచ్చాడు మహేష్.

కిహోల్లోకి కి దూరుస్తుంటే మహేష్
కోసారి మాలివి గురించి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"తను ఆలస్యంగా వస్తానని చెప్ప
నప్పుడు రావి ప్రోగ్రామ్స్ తను ఆల
స్యంగా వస్తానని చెప్పగానే వస్తాయా
కావాలని చేస్తో దా ఎందుకు? ఎందుకు?"
అలోచిస్తూ సోపా లో వాలిపోయాడు
మహేష్.

"మాలివి ఎలాగైనా నిండుకుండ.
అమె గురించే తక్కువగా అంచనావేస్తే
అది నిజంగా పొరపాటే...అమె ఎదురు
తిరిగి చురక వేసే తను నిజంగా నిల
పీనుడు. చెప్తో తననే అతినేర్చుగా
ఓడించే మాలివి ఎత్తులు వెయ్యడంలో
అందెవేసిన చెయ్యి."

"ఎంత పేవయింది వచ్చి?"

ఆశ్చర్యంగా విప్పించామూ మాటలు.

కళ్ళు తెరవగానే సోపా దగ్గరగా, తన
మీదగా వంగిన మాలివి కనిపించింది.

“ఒక పదివిముషాలైంది. ఎలా వుంది పిక్కర్?” సోఫాలోంచి లేస్తూ అడిగాడు.

“ఓ... చాలా బాగుంది.... మీరు, వేను కల్పి మళ్ళీ వెళ్తాం అండి... చాలా రషగా వుంది.... టికెట్స్ కోసం ఏం తన్ను కుంటున్నారని జనం.... అరుపులు, గందరగోళం, కోసుకోదాట, పాపం పోలీసులు అడుపులో పెట్టలేక సకమత మౌతున్నారు. జనాన్ని తోసుకుంటూ వచ్చేసరికి అరగంట వట్టింది ఈ హడావుడిలో వదిలైతే వచ్చేసరికి సినిమా చూసినవంతోషమంతా మంచులా కరిగిపోయింది మనం

ప్రొద్దున తొమ్మిదిన్నరయింది.

మహేష్ కి చైకట్టూ “రాత్రంతా ఏమిటండి ఒకటే కలవరింతలు, రాణి, రాణి. “అని....” అంది అతని మొహంలోకి చూస్తూ.

“రాణి అనా?” అశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు.

“అ.... బహుశా ఏ రేస్ లో నో పాల్గొని కలవరించారనుకుంటే ఊళ్లో ఏ రేసులు జరగడం లేదు. అప్పుడనుకున్నాను కలలో కాని హార్సేసులో

ఆలస్యంగా యింటికొచ్చే ప్రతి వ్యక్తికి ఏదో ఒక కథ వుండి తీరుతుంది,

నిజం బయటపడిననాడే కథా నాయకుడు కళ్లు తెరుస్తాడు. ఆలస్యం అనే మాటకు యిక జన్మలో తావుండదు.

యద్దరం వెళ్తే ఈ హడావుడేం వుంది హాయిగా కాదులో బైట సడల్సు.” గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పింది మాలిని అతని కోటు గుండీలు విప్పి, కోటు విప్పుతూ,

“ఐ, సి.” లేకగా నవ్వాడు మహేష్. “చూద్దా,” అన్నాడు.

“చూద్దా కాదు, వెళ్ళాల్సిందేగరంగా మారం చెప్పింది. “ఒ కే.” అన్నాడు తప్పించుకోడానికి,

* * *

పాల్గొని మీ గుర్రాన్ని ఉత్సాహ వరుస్తూ రాణి అవి ఏల్పారేమో అని... నిజమేనా? కలగన్నారా హార్సేసుని గురించి....” తన ఊహ, నిజమా కాదా అన్న చిత్తంతో, ఏదో కనిపెట్టిన వుత్సాహంతో మెరుస్తున్నాయి కిక్కి.

ఏ చెప్పాలో ఊహించుకోలేదు. మహేష్.

సాయంత్రం అరుసుంది. తొమ్మిదింటివరకు గడిపిన రాజి గుర్తిల్చింది. రాజి, రాజి అని కలవరిస్తే తను పొర

పాటునో, విద్రుతులలోనో రాణి వివి
పుంటుంది.

“నేనడిగిన విషయం చెప్పకుండా
ఏమిటా దూర్ఘం?”

“అః అః” ఏం కల అనుకున్నావు
మారు, రాణి అవి గుర్రం మీద ఆదాను
భలేగా గెల్చిందిలే రాణి.... పెద్దగా అరిచే
కానా పాపం. నీ విద్ర పాదయందా?”
భుకాలదుట్టా చేతులేకాదు మహేష్

“ఏదేం పాదవలేదులెండి మంచి
పీళ్ళకవి రెగునై మీ కలవరింకలు చెవిన
వడ్డాయి లేవుదామనుకున్నా కావి పాపం
మంచి మూకలో వుంటారు చెడ
గొట్టం ఎండుకవి పూర్కున్నాను.
అరే....మాటల్లో వడి పైం మానుకోడం
లేదు. నైన్ పార్టీ ఆయింది. ఇంక శ్రీ
వారు బయలుదేరచ్చు కొలువుకి. చిరు
నవ్వుతో అంది విడిపించుకుంటూ.

“అరే బాప్... ఒకే దార్లింగ్ వై.”
అంటూ హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు కోట
అందుకుని

కారు వెళ్ళిన శబ్దం వినిపించింది బెన్
హంలోకి.

“అయితే విజంగా ఆయనకి రాణి...నే
అమ్మాయితో పరివయం వుండన్నమాట.
ట్రాప్ లో వడ్డారు, తిన బ్రదుల్ ఫలిం
చింది. యెక్కె దరున్నారో ఈ కృష్ణ
లీలునికి....” టెట్టార్చింది మాలివి.

“పాపం మంచి మూగలో వుంటారు
చెడగొట్టటం ఎందుకవి?”

పైర్ తిరగేస్తున్న మహేష్ చెప్పులో
గింగురు మన్నాయి.

అమాటలో కనవడవి వ్యంగం వుంది.
మరో అడదైతె ఎంత గొడవ చేసేది
అలా కలవరించినందుకు యందులో
ఏదో వుంది. తనకి పెద్దగా గుట్టువు వందే
లకి వెళ్ళే అలవాటుకూడలేదే. అలాంటి
వ్వుడు తను వాటిని గురించి కలవరింవా
నవి అనుకోవడంలో.... అర్థం లేదు.
తననేదో ట్రాప్ చేసింది ఏమై వుంటుంది.
అవి ఎంత ఆలోచించినా అంతు వట్టలేదు.
ఆలోచించి తలనొప్పికూడ వచ్చింది.

“హలో.... అంటూ వయ్యారంగా
వచ్చింది సైన్ మంజీరా. అనలే ఆలో
చనలతో కొట్టుకుంటున్న మహేష్ కి
ఆ నమవు. ఏమవు వయ్యారం ఒళ్ళు
మండించాయి. “నువ్విచ్చినకొమ్ములేగా.”
జ్ఞాపకంచేసింది మనస్సు మరింత మండి
పోయాడు. చేపేదిలేక “హలో” అన్నాడు.
అలా వున్నారే... సాయంత్రం నన్ను
షాపింగ్ కి కిసుకెక్కాలి” గారంగా కోడు
మీద కూర్చుని అంది మంజీరా.

“దేకి” తరెత్తి సైబగా అమర్చు
కున్న హేల్ నైజ్ చూసాడు. నిన్న
చెప్పాను. అప్పుడే మర్చిపోయారు. యింగి
కొనుక్కోవాలని వుంది. కాస్త సెలెక్

చేసిపెట్టారని రమ్మంటున్నాను... మూతి సున్నాలా చుట్టింది.

నెలకే చెయ్యడానికికాదు. అరె డబ్బు తక్కువైందే అని పర్పతిని ఆశ్చర్య పోతుంటే, యిక తప్పించుకునే మార్గం లేక తనజేబులు ఖాళీచేసుకోక తప్పదు. క్రిందటిసారి అలాగేకదూ రెండొందలు వదిలిస్తే, యింకెప్పుడూ యిలా పోటీపడ కూడదని రెంపలేసుకుంది.... జ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు మహేష్.

“ఐయేమ్ సారి... యివాళ సాయం త్రం నాక్కొద్దిగఅర్జెంట్ వర్క్ వుంది... ఈసారికి నువ్వు కొనుక్కుందు” అన్నాడు మీకీమధ్య నామీద నిర్లక్ష్యం ఎక్కువైంది అంత పనికి రాకుండా పోతున్నావా” రోషంతోజిణినలాడింది మంజీరా కళ్ళల్లో.

“ఛ... ఛ.... అదేంమాటలు. నిజం నన్ను నమ్మలేవా”

అతికష్టంమీద కమ్మించచూచినా అమె నమ్మలేదు. వారం రోజులుషండి బుంగీ కోసం ఎన్ని కలెక్షన్లు, ఎక్స్‌ప్లాన్స్ చేసుకుంది తల్చుకుంటుంటే ఏడ్చు వచ్చి నంత పనయింది తన పూహలన్ని ముక్కులవడంతో మహేష్ మీద పీకలమొయ్యి కోపం వచ్చింది.

పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ కుప్పీలాక్కుని టైప్ రైటర్ ముందు కూర్చుంది. తన కోసాన్నంతా ఆ మిషన్ మీదచూచిస్తూ టైప్ మొదలుపెట్టింది. అయిన మౌనంగా ఫైర్ ని

తిరగేస్తు వుండిపోయాడు మహేష్ నోటిన్ చెయ్యనట్లు. మరింత అజ్ఞం పోసివట్లు యింది మంజీరా కోపానికి. ఏం చెయ్యి డానికి పీల్లేక అలాగే టైప్ చెయ్యసాగింది.

సాయంత్రం యింటికెళ్ళినరికి అయిదున్నరయింది. డ్రాయింగ్ రూంలోనే ఎదురయింది మాలిని “హలో గుడ్ ఈవనింగ్” అంది చిరునవ్వుతో. “గుడ్ ఈవనింగ్” అలసటగా సోఫాలో కూలబడ్డాడు. మహేష్ “చాలా అలసిపోయాడు.... కాస్త డైనింగ్ టేబుల్ వరకు రాగల్గితే వేడి వేడి పకోడి తాజాగా వేయించిన జీడివప్పు తినచ్చు.... వస్తారా డర్లింగ్....” “నోరూరించె ఐటమ్స్ చెప్పి వస్తారా అని అడగడం ఏమిటిమాట. వింటేనే నోరు పూరుతోంది తింటే....”

పోవి నోరు పూరించుకుంటే ఏం లాభం? తిని తడవు చల్లార్చుకోండి.” చెయ్యి అందించింది.

వేడి వేడి పకోడితిని, టీ తీసుకున్న తర్వాత సరిగ్గా పక్కమీద పడుకుని ఓక్కొక్క జీడిపలుకు తింటుంటే చొవరి తెగిన మాలిని తిరిగొచ్చింది.

అమెను దగ్గరగా తీసుకొని “ప్రొద్దున పదిషండి సాయంత్రం వరకు నేను పైళ్ళతో కొట్టుకుంటు వుంటాను నువ్వేమో తీరిగ్గా యింట్లో కూర్చుని ఆ నవర్స్ ఈనవర్స్ వడపుకుంటావు రోజంతా టింబర్ టైప్ మెంట్ గానే వుంటుంది ఏకు...!”

నేను బుచ్చిమూడోమూడు చోట్లం చెప్పించుకుంటే
'నాన్న పాత్ర సాధిస్తావు మనతో' - అని చెప్పేడు -

"అది ఆడవాళ్ళ అదృష్టంలేండి. అది ఈర్ష్యపడితేపోయేదికాదు." నవ్విందిమూలిని 'ఈరోజుల్లో అందరాడవాళ్ళు యింట్లో కూర్చోవడంలేదు వీలాగ....పాపం ఎంత మంది ఆడపిల్లలు ఎండవక వానవక, బిస్కూట్ కూర్చో నిలబడి, తలనొప్పివున్నా, ఒళ్ళునొప్పులున్నా డ్యూటీకి వస్తున్నారు. అపీసర్ తల వాచేలా చివాట్లుపెట్టినా జవాబు చెప్పకుండా నిలబెట్టారు. కాని వీలాంటివాళ్ళు కట్టకున్నవాడు పన్నెత్తి మాటనగానే ఎక్కడలేని రోషం. కోపం, మూతి విడాయించుట, అలకపాన్సులూ బలిమాయకోదాయ" ఒకటేంబర్న చెప్ప.. పడరాని పాల్లన్న పడేలా చేస్తారు....

కళ్ళు వెడల్పు చేసుకుని. బుగ్గలు

సొట్టించడేలా ఒత్తుకుంటూ "అయ్యోహో! ఏమి ఈ ఆకారం దయాసముద్రము తరుణులపై....ప్రమదలపై ఈ కరుణా సృష్టికి ఏమి కారణమోకదా....పెరిచిత్తులా అగ్రజా:" అని అడుగుతుంటే పక పక నవ్వి... కాదా రోజు అపీసుల్లో చూడడం లేదూ"

"అదా సంగతి! అంత దయాసదేవారు పేదతీర్చలేకపోయాడు:"

అమె ఏభావంతో అన్నా అది మహేష్ కి వ్యంగ్యంగాను, హేళనగాను విద్రించింది.

"వాళ్ళకి పేదతీరుస్తుంటే నాగేశం కావాలి: యింతకి యినా రోజంతా రాణి గారి కార్యక్రమమేమిటో:"

“ఏమిలేదు. రజి ఏదో నవల యిస్తే చదువుకుంటున్నాను. నవలమాత్రం చాలా బాగుంది”

“ఏమిటో....”

“వెరిసింపుర్. ఒక అమ్మాయికి ఒక ఆబ్బాయికి పెళ్ళి అవుతుంది. పెళ్ళియ్యాక ఆబ్బాయినింగతి అమ్మాయికి తెలుస్తుంది”

“ఏమని?” కుతుహలంగా అడిగాడు.

“ఏముంది. ఆబ్బాయిగార్లో క్రికృష్టడి అంక వుందని....” పక్కన నవ్వింది మాలిని అతను మాత్రం నవ్వలేదు.

“ఉహూ.....అప్పుడేం జరిగింది?”

అమ్మాయి అంటే హీరోయిన్ చాలా తెలివైనది అతని కేబుల్లో మల్లెలదండలు చూసిన నెంటు పూసుకుని. మల్లెపూల లాంటి బట్టలేసుకుని హుషారుగ బయట తెల్లన మనిషి యింటికి....అదేలేంది అర్థరాత్రి వచ్చేసరికి చిత్తుగా నలిగిపోయి వుండేవాడు మనిషి. బట్టలమూట రాత్రి అడ్డమైన అడనాళ్ళ పేర్లు కలవరించేవాడు మహాన భావుడు. అయినా హీరోయిన్ వట్టింతుకునేది కాదట....” అదేం? మొగుడంటే యిష్టంలేదా? నవ్వాడు మహేష్. యిష్టంలేకేం బోలేడుంది. యిష్టంవేరు. వాళ్ళ గుణగణాబిరుదు అభిప్రాయం వేరు. వాడెంత దుర్మార్గుడయినా మొగుడయ్యాక ప్రేమలేకపోయినా భార. శాలి ప్రీతి తప్పవు.

“అయితే హీరోయిన్కి హీరో మీ శాలి. భార వుందా?”

“అని వుండుకుని చేతులు ముడ్డుకుని కూర్చోలేదు లేండి పూర్వకాల పతివ్రత లాగ....”

‘పతివ్రతలంటే అంతహేళన తగదు మాట. మీ కన్నా ఎక్కువే వుద్ధరించారు వాళ్ళు. యంతకీ ఆ నవీన పతివ్రత ఏం చేసిందో.’ హేళన తొణికిసలాడింది అతనికి కళ్ళల్లో. ఉడుక్కోకుండా నవ్వేసింది మాలి.

“అ ప్రాసెస్ అంతా ఎవరు చెప్తారు యిప్పుడు. మీకు వీలై నప్పుడు చెప్పండి. పుస్తకం యిస్తాను. వికడంగా చదువుకోవచ్చు. పెళ్ళి చూపులకి వచ్చినప్పుడు పని చెయ్యివి కళ్లు బుర్ర పెళ్ళి అయిన మరునటిరోజు నుంచి ఎలా పని చేస్తాయో తల్చుకుంటే చాలా ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. యంత ఆలోచనా రాహిత్యం. బుద్ధి వికసితలేని మనిషిని కట్టుకున్నానా అని ముందులో చాలా బాధపడింది. అంత నీతి. శాతిలేని వాడితో కాపురం చెయ్యాలంటేనే ఒంటికి కారం పూసుకున్నట్లు పీరియ్యేది. ఆ మనిషికి తన భార్యను చెప్పకోదం కన్నా తల కొట్టేసుకోదం వుత్తమంగా అనిపించేదట.”

“ఇంతకీ ఏ విధంగా అతన్ని జయించిందో చెప్పనే లేదు.” అనసూనాన్ని అణుస్తూ మధ్యలోనే అడుకున్నాడు మహేష్.

“ఏం చేసిందో తెలుసా ... ఆరే ... మర్చిపోయాను నుమా! స్ట్రోమీక పాత పెట్టి వచ్చాను. ఈ పరికి సగం పాత పోయే వంటాయి....” అంటూ ఒక్క దుటన వంటిట్లోకి పరిగెత్తింది మాలిని.

నిర్వచించలేని ఉద్యేగంగా, కుకూ హలంగా వుంది మహేష్ కి.

అతని ఆరాటానికి తగినట్లు మాలిని అరగంటకి కాని తిరిగిరా లేదు.

మరో రెండు నిమిషాలు అయితే మందం మీద నుండి లేచి పోయేవాడే.

కాని అభిమానం అడ్డు వచ్చింది.

విధానంగా కూడా విరాగాలు తీస్తూ వచ్చింది మాలిని. “మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు.”

అతని ప్రాణానికి, ఆ సమయానికి అది చావు కబురులాగే విప్పించింది.

విసుగ్గా లేచి వెళ్ళాడు.

ఆ వచ్చిన మహామథావుడు జీడి బంక లాగే రాత్రి ఎనిమిదిన్నర వరకు వదలేడు

రాత్రి భోజనాలు చేస్తుంటే మళ్ళీ జ్ఞాపకం వచ్చింది.

“అన్నట్లు ఆ వనం పూర్తి చెయ్యనే లేదు.... ఏమయింది చివరికి?” కుకూ హలం అణిచి పెద్దున్నాడని గ్రహించిన మాలినికి వచ్చొచ్చింది.

కింద పెదవిని నొక్కపెట్టి ‘మీకం తగా ఆనవల గురించి జ్ఞాపకం వుందంటే విజంగా అది గొప్పనవలే. అలాంటివాన్ని నోటితో చెప్తే ఏం బాగుంటుంది ప్రఖ్యాత రచయిత్రీ కాబట్టి సంఘటనలను కళ్ళకు కట్టినట్లే కాకుండా ఎంతో సహజంగా, హృదయ రంజకంగా చిత్రించింది నాకేం వస్తుంది అలా చెప్పడం.... చదువు క్షుండురు.” అంది

యంక అడిగిన లాభం లేదని తెల్పు మహేష్ కి పుస్తకం అడగడానికి మనస్కరించక పూర్కుంది పోయాడు.

ఇంటి శుభ్రం మీద, వస్తువులను వాటి సానాల్లో వుంచడం చిన్నప్పట్నుంచి శ్రద్ధ ఎక్కువ. మాలికి, అందుకనే బి.యస్సీ

ఒక్క ఏనిమా థియేటర్ కాస్త పాడయినందున, ప్రదర్శన రద్దు చేశారు. ఈ విషయాన్ని హాలు అర్బిస్తు హాలు బయట పోస్టరు కాగితంపై ‘ప్రకటన’గా వ్రాస్తున్నాడు. ఒక ముసలాయన ఆయన్ను సమీపించి. “ఈ హాలులో ఏం జరుగుతుందంటే!” అని ప్రశ్నించాడు.

“మరమ్మత్తు” అన్నాడు అర్బిస్తు పరధ్యానంగా.

“ఇంతకీ తెలుగా. హిందీయా?” అని ప్రశ్నించాడు ముసలాయన.

లో హోమపైన్స్ తినుకొనుచు పేహి
తులు హోన చేశారు. ఉడుక్కున్న
మాలిని "రేపు మీకు పెళ్ళిళ్లు కాక
పోతాయా. చీపుళ్ళు, గుడ్డలు పట్టుకుని
యింటికి కుట్రంగా వుంచడానికి బయలు
దేరక పోతారా? అప్పుడివేం కబుర్లు
గుర్తుందవు....గుర్తున్నా భార్యక తెలి
యచి వయస్సులో వున్నప్పటి కబుర్లు
వట్టిండుకుంటే ఎలా అని వర్ది పుచ్చుకోక
మానరు...." అంటూ వాళ్ళని జోడించి
చి. యస్సీలో బయలాణికర్ గ్రూప్ తీసు
కుంది.

వేద్యుని కుట్రపరుస్తున్న మాలినికి
ఆ రోజులు గుర్తొచ్చాయి.

"ఎంత హయైన రోజులు. చీకు-
చింతా. భార్యకలు. బదువులు లేచి పేదవ
బతుకు. పొద్దున ఎదిమిది గంటలకి లేచినా
తీరుబడిగా కాలేజీకి చేరుకుని. వరదగా
తోటి పిల్లలతో వదువు. అటలతోగదిసి
ఇంటికి అలిసిపోయి రాగానే వేడివేడికాఫీ
టిప్పిస్తు" కాపేపు వరదగా కబుర్లు.
భోజనం తర్వాత విద్ర వచ్చేవరకు వదువు
కోడం. రికార్డ్స్ వెయ్యడం....ఈ లెక్క
రర్ యలా అనేది. అవిడలా అండేమిటి
అని వర్పించుకోడం....వ్య... వ్య....
గమ్మతైన లైవ్....ఆ జీవితం అంతే.
అటలు. పినిమాలి. పికార్లు. శ్రద్ధగా
వదువుకోడంతోటి గదిచి పోతుంది....
ఇప్పుడో...."

"అమ్మగోడు....పోన్ వచ్చిందండి."

పుల్కివది పోన్ దగ్గరకి వచ్చింది.
వలాన పైర్ పెర్లోలో వుంది. పూర్ణి
వంపుతున్నాను. వంపమని పోన్ చేశాడు
మహేష్. మరో పదిహేను నిమిషాల్లో
పూన్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. పైర్ తీసి
పెర్ అంతా దుమ్ముగా వుండడం చూసి
కుట్రం చేస్తుంటే ఎన్నో కాగితాలు, పుస్త
కాలు కచ్చించాయి. ఎప్పుడు చూడనివి.

"ఇదేగా మొదటిసారి దులవడం కావు
రానికి వచ్చాక...." అని జ్ఞాపకం చేసు
కుంది మాలిని.

ఎండకంటే ఆ పెర్ చాలిరికి
మాలినికి వెళ్ళద్దని చెప్పాడు. అన్ని పు న
కాలు. కాగితాలు గుర్తుగా పెట్టుకున్నాను.
నువ్వు కలిపేస్తావు....అంటూ హెచ్చ
రించాడు.

తీసిన చోటే తిరిగి పెట్టేస్తూ పెర్
కుట్రం చెయ్యసాగింది.

చివరగా వున్న పుస్తకాన్ని బయటికి
తీసి దులుపుకుంటే ఎవో కవర్లు, కాగి
తాలు వడ్డాయి. రంగు రంగులుగా
వున్నాయి.

ఏమిటబ్బా అని తీసి చూస్తే ఏముంది.

లవ్ లెటర్స్.

"బావరే....లవ్ లెటర్స్....చాలా
వున్నాయే....వీళ్ళింటే పెళ్ళి కాక ముందు
గర్ల ప్రెండా....శ్రీవారు వీళ్ళందరికి

హీరోనా దాదా మండికి హీరోన్న
మాట....."

తిరిగి అన్నిటిని జాగ్రత్తగా పెట్టి
షెర్ప్ మూశేసింది.

"అబ్బా-ఏం దుమ్ముండి మీ షెర్ప్లో
ఒకటే కుమ్ములు తలపు తెరవగానే....
మీ పుస్తకాల్ని ఎవరు తియ్యకుండా
శ్రీరామరక్ష ఆ దుమ్ము....." రాత్రి వదు
కున్నప్పుడు అంది మాలిని."

"అంటే:"

"అంటే ఏముంది ఆ దుమ్ము చూపి
హదలు పుట్టి దాని చాయలకి కూడా
రాదు....."

"నిన్నెవరు వెళ్ళమన్నాడు! అక్కర్లేని
వన్ని నెత్తిన వేసుకుంటావు.... అయినా."

"అబ్బబ్బి.... వెళ్ళద్దని చెప్పారు
లెండి.... అంత దుమ్ముగా వుంటే
పూర్కొ బుద్ధి కాలేదు."

అతనికి చటుక్కున లెటర్స్ సంగతి
జానకం వచ్చింది. అనుమానంగా మాలిని
నైపు చూశాడు అవిగాని చూపిందేమో
నని.

కాని అమె మొహం ప్రళాంతంగా
వుంది. కళ్ళు ఎప్పటిలా మెరుస్తున్నాయి.

ఎలా అడుగుతాడు:

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

(ట్రావెలర్స్ బంగళారోడ్. ఫోన్: 5 5 1. తెనాలి (ఎ. ఏ)

(వాంఛి: 8-D, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్తప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట,
సంభోగకాలమందు అకస్మాత్తుగా కృశించుట, కుళ్ల
నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక డోస్‌తో ఎన్నడూ
కనివిని ఎరుగనంత వీర్యస్తంభనకల్గిపోయిచున్న
అసంతృప్తి చెందు శ్రీ, పురుషులు వాడతగినది.

(స్వస్థులు) ఉబ్బినము, (దమ్ము) బోదకాళ్ళు, కుమ, బొల్లి చిర్మవ్యాధులు
కడుపులో నొప్పి, చెవుడు, పోష్టద్వారా గ్యారంటీ చికిత్స చేయబడును.

చూసి కూడా ఆలా ప్రవర్తిస్తోందా
మాలివి: అన్న సందేహం వచ్చింది.

నటిస్తోంది.... అనిశ్చయం తన తనా
వికి పెరుగుతోంది.

‘ఏమిటల మాస్తున్నారు...” గోమూ
చూస్తోంది మాలివి.

చూసిందెమొ ... చూసిందెమొ.... యిదే
అనుమానం గిరున తిరుగుతోంది

“ఏం లేదు” కూడ తీసుకుంటూ
అన్నాడు.

“తలనొప్పిగా ఉందా?” మృదువుగా
నడుచుకుంటూ చెయ్యి వేసింది.

“లేదు....”

“చిరాగ్గా ఉందా?” అనుయోగం
వుంది గొంతు

“ఉహూ.....”

‘పోనీ... ఎదైన మనస్సు మళ్ళిందా?”

అప్పుడే కళ్ళు మూసుకున్న మహేష్
చటుక్కున కళ్ళు తెచ్చాడు. పరిహాసిస్తోందా?
అనుమానంతో, అనుమానంతో ఏదైతే
నట్లయింది, లేదు, ఏదోనో... మృదు
త్వాన్ని కొని తెచ్చుకుని కళ్ళు మూసు
కున్నాడు. తిరిగి అతని తీరు వింతగా
తోచింది. మరింతే మాట్లాడకుండా
లైటార్ని పడుకుంది మాలివి.

అరోజు సాయంత్రం మహేష్,
మాలివి టిఫిన్లు తింటున్నారు

“యివాళ మా హిస్టరీ దగ్గర్నుంచి
లెటర్ వచ్చింది....”

“హిస్టరీ ఏమిటి?” తెల్ల బోతూ చూశాడు
మహేష్.

ఫక్కుననవ్వి “ఐమామ్ సారి....
అలవాల్లో పొరపాటు ... మా ఫ్రెండ్
పేరు చరిత . ముదుగా దాన్ని యింగ్లీష్ లో
ట్రాన్స్ లేట్ చేసి హిస్టరీ అని పిలుస్తూ
వెక్కిరించేవాళ్ళం.... దానికీ మధ్య మొగుడు
దొరికాడు లెండి అతని గురించి పదిహేను
తావుల వుత్తరం వ్రాసింది....” మహేష్
నవ్వి కొత్తలో ఆడవాళ్ళు అలవాటెగా....
నువ్వు మీవాళ్ళకి. ఫ్రెండ్స్ కి అన్ని
తావుల వ్రాసిన దానివెగా? వెక్కిరించాడు

“ఔననుకోండి. దానిగోడు పేరు....
విటూర్చింది

“ఏమిటో పెప్పర్లి..”

“పాపం అమ్మాయిల వెనక వాళ్ళ
సౌందర్యరాధనచేస్తూ తిరుగుతాడట....
యిదేంఖర్మ సంసారిక జీవితం మొదలు
పెట్టిన మొదట్లోనే నీకలలు కల్లలయి
పోయామేం అంటుంటే పెట్టా వ్రాసింది”
ఐమామ్ వెరిసారిటు నోట్ దట్. “
ఫ్యాల్టివి మాత్రం భార్యదగ్గర కూడ
మర్చిపోయాడు మహేష్.

“యెట్టూర్లైట్.... పాపం నలహా
నహాయం అడుగుతోంది.... ఏం యివ
మంటారు?” తిరిగి మహేష్ లో
పున్నె....

దాడీ! త్వరగా దొడ్లో!
మమ్మే ఇటే వస్తోంది!!

తనని వెక్కిరిస్తోందా.... తిరిగి
గుండెలో రొద...

“నాకేంటెల్లు...” అన్నాడు తేలిగ్గా
తీసుకుంటున్నటు.

“అలాకాదు మొగళ్ళ విషయం
మొగళ్ళకి ఎక్కువ తెలుస్తుంది. కాస్తేదైనా
సహాయం చేస్తే నాన్నే హితురాలు మీపేరు
తల్లుకుంటుంది. ఎంతైనా అడవిల్లి
మిమ్మల్ని తల్లుకోవడం గొప్ప చూడండి”
వదిలిపెట్టలేదు మాలివి. “యిది మరి

బాగుంది. నీ వుద్దేశం ఏమిటో చెప్పు
అన్నాడు ఏం అనాలో తెలియక.

“నన్నుడుగుతే అది పట్టించుకోకుండా,
అతను చేసే వస్తనను విమర్శించకుండా వుంటే
సిగ్గుపడి అతనే కొన్ని రోజులో మానేస్తా
డని.”

“జేసికి సిగ్గుపడటం!” అక్కర్లంగా
అడిగాడు తరెత్తి.

“తన చేసే వస్తకి భార్య తన విమ్మకు
సీరెత్తినట్లు వుంటే బొమానం కాదు; తన

కంచి చిన్నది తనమీద అధారపడి వున్నది తనన. తన వన్నని విమర్శించుకుని తననో మూర్ఖుడికింద జమకట్టి వట్టింతుకోకుండా వుంటే బ్రహ్మసంకాదు? నోటితో కాకుండా అతితెలివిగ మౌనంతో అతని వన్నని విర్లక్షపదునై పూర్ చేసినట్లుకాదు; యిన్నెందుకు తనకి వరాయప్రీతో నందిం దం వుందని స్పష్టంగా తెలిసికూడ ఏర్పి గగ్గోలుచేసి బెంబేలుపడిపోయి, బతిమాల్తు. తిరస్కరిస్తే కుళ్ళిపోతూ కాకుండా ఏం వట్టినట్లు నవ్వుకుంటే త్వరలో అతనే ఆశ్చర్యపోతు ఏమిటా అని అలోచిస్తు త్వరలోనే విజయం తెలుసుకుంటాడు ఏమంటాడు?''

మాలిని మాటలు వింటున్న మహేష్ ఆలోచన జల్లులో వుక్కిరి విక్కిరయ్యాడు. తన కారణమే! విజయన్నట్లు నందిం వేసు కుంటున్నట్లు ఏవేవో ఆలోచనలు ఒకటివి మించి ఒకటి అతని మెదడులో అతి వేగంగా పరిగెత్తున్నాయి.

''మాట్లాడరేం?'' అతని మెదడు చేతులు వేసింది.

''బ్రాహ్మ... చాలా బాగా చెప్పావు... యిదే రాసెయ్యి స్నేహితురాలికి...'' ఎలాగో అన్నాడు మహేష్ విలదొక్కు కుంటు.

''రాయారి...'' అంది మూసుకు పోయిన కమరేప్పంతో ఆవలిస్తు.

మర్నాడు మహేష్ అపీనకి వెళ్ళి

పోయాడు. వన్నన్ని ముగించుకుని, క్రిత రోజు వగంలో పదిలేసిన పుస్తకాన్ని చదవడానికి బెడ్రూంలోకి వెళ్ళింది.

చేవిరమీద పుస్తకాన్ని చేతుల్లో! తీసుకోబోతు అగింది మాలిని వత్రిక వక్కనే వల్లవి అట్టమీద గోర్డెన్ రెటర్నతో డైరీ అని మెరుస్తోంది. మాలిని కను బొమ్మలు ముడిపడాయి.

''డైరీ ఆయన మరో ప్రాణమే. అది యక్కడ ఎప్పుడూలేనిది యంత విర్లక్షణంగా పదిరెయ్యడానికి కారణం ఏమిటి?''

మరో ఊరిలో ఆమె కిందపెడివిని మునివళ్ళకిందకి లాక్కుంది.

''ప్రయత్నంగా'' ఆమెచెయ్యి డైరీ మీదకి వెళ్ళింది. కళ్ళు ఉత్సాహంగా, ఏదో తెల్పుకోవాలన్న కుతుహలంతో ఆత్రంగా డైరీలోని అక్షరాల్ని హడావుడిగా తమలో కరిగించుకుంటున్నాయి. చాదాపు నలభై విముషాల తర్వాత డైరీ మూసేసి యదా స్థానంలో పెట్టేసింది.

మంచంమీద వారి వత్రికను తెర్చింది. కాని మనస్సు కొండమీదనుండి కిందకి పురికె ప్రవాహంలో మెదడు మరో విషయాల్ని దొర్లిస్తోంది. పుస్తకంమూసి వక్కన వడేసి కళ్ళు మూసుకుంది మెదడును సహకరిస్తు. సాయంత్రం యింటికొచ్చిన మహేష్ అడుగ్లాగా డైరీ పెట్టినచోటువైపు చూశాడు పెట్టింది పెట్టినట్లే వుంది...

మాలిని దైరీ చూడలేదా చూసినా
నిరాసక్తిగా వదిలేసిందా? లేక చదివి
యథాస్థానంలో పెట్టేసిందా?.... ఆలోచిస్తూ
నిలబడ్డ మహేష్ పులిక్కివచ్చాడు.

“ఓహో... శ్రీవారిపోత చాలా బాగుంది.
చేతిలో తెమెరా లేకపోయింది కాని
లేకపోతే....” అల్లరిగ వెనకనుండి
ముందుకి వచ్చింది మాలిని.

ఆతని దృష్టి దైరీమీద పున్నట్లు గమ
నించింది,

“అన్నట్లు యివాళ మీరెండో ప్రాణం
యిక్కడే వుండిపోయిందేమిటి మీతో
తిగక్కుండా? ఆమె మాటలు దైరీ నుద్దే
శించే అని గ్రహించాడు మహేష్. అను
మాదం మరింత చిక్కనయింది.

“మర్చిపోయానుమాట... అంటూ దాని
పైపుగా నడిచి దైరీ తీసుకుని కాజావర్గా

తిప్పి జేబులో పెట్టుకున్నాడు

వెనక్కి తిరుగుతూ “ఎందుకీ చీజ్ లో
చేతులు పెట్టుకుంటే దైరీ విషయం
జ్ఞానకం వచ్చింది... తర్వాత యిక్కడ
పెట్టి మర్చిపోయానని జ్ఞానకం వచ్చింది...

“పాపం, నొచ్చుకుని వుంటారు....”

“లేదు. ఎందుకంటే యింట్లో శ్రీమతి
కదా తిరిగేది... చూసినా ఫ్యాలేదనే సరి
పెట్టుకున్నాను చూశావా?” ఓరగా మాలిని
కళ్ళలోకి చూశాడు.

చూడటం ఏమిటి? దైరీ చూడకూడదనే
నీతి తెల్పినా ఆదైరీ నా ప్రాజేక్షరుడని
స్కూల్ లికి పక్కకి తన్నీ నాక్కావల్సినది
చూశాను...” నవ్వింది మాలిని స్వచ్ఛంగా

“ఐ ఏ ఏం చూశావు? నవ్వాడు
మహేష్ కాని కళ్ళు ఆ తాన్ని దాదలేక
పోయింది. నేను చెప్పకూడదు
మీరు వివకూడదు....”

ఒకసారి పారెస్ట్ ఆఫీసర్ ఆఫీసులో ఉన్నప్పుడు జవాన్ హడావుడిగా
పరుగెత్తుకుని వచ్చి ఇలా అన్నాడు.

“సార్, సార్, ఓ పులి మీ ఇంట్లోకి వెళ్ళి మీ అవిడ మీరకు దూకింది.
త్వరగా రండి సార్ వెళ్ళదాం.”

“ఆ... ఏం వెళ్ళటం లేవోయ్” అన్నాడు ఆఫీసర్ విర్లక్ష్యంగా.

“ఏమిటి సార్, అలా అంటారు అక్కడ ఒకరి ప్రాణం పోతూ ఉంటే”
అన్నాడు ఇంకా తొందరగా జవాన్

“ప్రాణం పోతే పోని లేవయ్యా? వెరవ ఆ పులి చచ్చే ముఠికేముస్తుందని”
అన్నాడు ఆఫీసర్ విదానంగా

—కె. మురళీధర్, హిందుపురం.

అటు దగ్గరగా వచ్చి అతనికళ్ళలో కళ్లు పెట్టి చివరిగా చూస్తూ “ఇవాళ శనివారం ముచ్చగా వుంది వాతావరణం ఇంట్లోనే మీ మెంబర్స్ కాకటైల్ పార్టీ కరేంజ్ చెయ్యమంటారా?”

అలా దగ్గరగా వున్న ఆ కళ్ళలోకి చూస్తూ ఎన్నో ఆదగాంచి. తన అనుమానాలన్నీ తీర్చుకోవాలని మరేదో ఊహలతో అతని అంతరంగం ఎగిపెగిసి పడుతోంది.

దాన్ని అణుస్తూ “వేరీవేర్, రాణి గారుకూడ పార్టీనిపేట్ చేస్తానంటే కావల్సిందేముంది?” అన్నాడు ఉత్సాహం కొనితెచ్చుకుంటూ.

“మీ మొగవాళ్ళు దేవికైనా తగుదురు సుమా! అలానాడు సతీ సావిత్రీ మొగుణ్ణి తలమీద పెట్టుకుని వేళ్ళ ఇంటి దాకా మోసుకెళ్ళింది. సీతమ్మ చెయ్యని నేరాలికి విప్పులో దూకింది. పట్టినప్పట్నీంచి పుట్టెడు వైభోగాన్ని అనుభవించిన ద్రౌపది మొగుళ్ళకోసం సైరంధరి వృత్తి చేసింది. ఈనాడు సాధారణమైన నేను నా భర్త సంతోషంకోసం తాగక పోతానా?” ప్రశాంతమైనవాతావరణంలో వురుగు పడుగుతో ప్రవహించే నదీమగలగలలు జ్ఞానకం వస్తాయి ఆమె మాటలను వింటుంటే. ఎంతో విజ్ఞానంగా, హాస్యంతో జోడించి మాట్లాడుతుంటే ఆమె ముందు పూర్ అయిపోతాడు మహేష్.

మాలిని ఏదో బట్టలు కొనుక్కుంటానంటే ఆ రోజు సాయంత్రం యిద్దరూ వెళ్ళారు కారులో.

షాప్ లో అడుగు పెట్టానే వులిక్కి పడ్డారు.

యంగీల దిశెన్లను చూడడంతో మునిగివున్న మంజీర. అసిస్టెంట్ మానేజర్ రావతో....అతని వైపు తిరిగి ఏదో హడావుడిగా మాట్లాడేస్తోంది.

సతీ సమేతంగా రోసల ప్రత్యక్షమయిన బావని చూసి తడవ్దాడు. రావ.

“గు....ద ఈవనింగ్ సార్....” తడవ్దాడు ఆ విధంగా వట్టువడి పోయినందుకు గంభీరంగా తిరిగి విష్ చేశాడు మహేష్.

చటుక్కున తలెత్తిచూసింది మంజీర మరుక్షణంలో అప్పటిదాకా తొక్కిన లాడున్న పుత్తాహం. సంతోషం అవిరయి పోయాయి.

విష్ చెయ్యక తప్పలేదు....పైగ్రేవేట్ ఫరమ్. ఏం చేసినా అడిగేందుకు లేదు. ఈ కక్షతో అతను పూస్ట్ చేసినా దిక్కులేదు....బాధవడి పోయింది మంజీర ఆ విధంగా అతని కళ్ళవద్దందుకు.

భర్తలో మార్పుని క్షణాల్లో కనిపెట్టిన మాలిని ఏదో వుందని మాత్రం ఊహించింది.

మర్నాడు ఆఫీస్ లో మంజీరా అతన్ని కదిలించడానికి చాలా విధాల ప్రయత్నాలు

చేసింది. అతని మొహంలో గాంధీర్యం మంజీరను ముందడుగు వెయ్యచివ్వలేదు అమె అనలు విషయం బయట పడ్డాక అమెను కబ్బుకోడం కూడా అసహ్య ముచ్చించింది. అతను తనకో చనువుగా వుండకపోయినా తన వుద్యోగం పోగూడ దని దేవుణ్ణి కోరుకుంది.

అవసరాలకోసం, డబ్బుకోసం ప్రేమించే వాళ్ళల్లో నీతి అంటడం తన మూక్కత్వమే అని మంజీరను ప్రశ్నించడం, సంజాయిషీలు అడగటం మానేసాడు.

ఆ రోజు మద్యాహ్నం అతని ముఖ్య ప్నేహితుడి దగ్గర్నుంచి వుత్తరం వచ్చింది.

“గియర్ మహేష్ ...

కులాసా అని తలుస్తాను.

ఇరగలాని అన్యాయం జరిగింది. ఇన్ని రోజులు ఊపిరికి ఊపిరి, ప్రాణంలో ప్రాణంలా వుండే రాణీ నన్ను మోసం చేసింది. యిన్ని రోజుల వరకు నీలాంటి వాడు ఈ పద్నాలు రోజుల్లో లేడని మురిసిన ఆ కళ్ళకి ఈ నాడూ చేనికి పనికిరాని వెధవగా కనిపిస్తున్నాను. ఇన్ని రోజులు నా కళ్ళకి కప్పి మిగతా రాస్కెర్స్ కోతిరుగుతోందని అనుకోలేదు, మొన్న టాంక్ బండ్ లో పట్టుపడింది అవన్ని ఎందుకు. నువ్వు అదృష్టవంతుడిని అడపిల్లలను మరణిల నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నావు మాలినిగార్ని చేసుకుని మరింత అదృష్టవంతుడి నయ్యావు. రూపము

చదువు ముఖ్యంగా తెలివితేటలు వున్న అవిజ్ఞి చేసుకోడం విజంగా అదృష్టమే. అవిడ తెలివి తేటలు నీకెలా తెల్సినే అనుమానం కల్గిచ్చు మంచి చెడుదాగే విషయాలుకాదు. విన్నాను. కొందరి ద్వారా, కాని నువ్వు విప్రుకో చెలగాట మాడ్చున్నావు పెళ్ళయినా పాత బుద్ధులు పోక పోతే ఎలా? మాలినిగారు నువ్వీలా ఇంకా తిరుగుళ్ళ గాడిననే విషయాన్ని తెల్పుతుంటే ఏం బాగుంటుంది?”

రత్నం కన్నా మిన్న అయిన మాలిని

చందాదారులకు మనవి

శ్రీశ్రీ సంవత్సర చందా కోరే వారు వన్నెండు రూపాయలు, దీపావళి ప్రత్యేక సంచికతో సహా ఆయితే పదహారు రూపాయలు, దీపావళి సంచిక రిజిస్టర్ పోస్టులో పంపే పక్షంలో ఆయితే పదిహేను రూపాయలు సంవలపినదిగా తెలియజేస్తున్నాము.

సంచికలు సక్రమంగా మీకు చేరటానికి అద్రుసు వివరంగా వ్రాయబడి మీ చందా మనియార్డరు ద్వారా గానీ, డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ పంపండి. వివరాలకు: మేనేజర్, శ్రీశ్రీ, 7 ఎ, శివాజి స్క్వేర్ టి. నగర్, మద్రాసు-600017కు వ్రాయండి.

—మేనేజర్.

గారిలాంటి భార్య దొరికుతే యింకా ఈ అదదారెండుకు; వా మాట విను. భార్య తలు, బడువులు లేనప్పుడు ఎంత మంత్రోతో ఎలా తిరిగి పర్యాయం, యిప్పుడైతే బిచ్చం తిరిగి వస్తే ప్రవర్తన అడ్డుగా నిలుస్తుంది, ప్లీజ్ నోట్ యిట్.

వీరైతే త్వరలోనే వస్తాను,
విత్ డెన్ విషెన్.

రవి

“ఉత్తరం మర్చి జేబులో పెట్టుకున్నాడు మహేష్ రెండోసారి చదివి.

రాత్రి ఎనిమిదయింది. మాలిని పంపి గదిలో వుంది.

ఏదో ఫైర్ చూస్తూ దిండుమీద వాలబోయిన మహేష్ పులిక్కిపడ్డాడు. దిండు క్రిందనుండి నగం, నగం కచ్చిస్తున్న కాగితాలు.

కూడదు అనుకుంటేనే తీసాడు మహేష్.

మొదటి రెండు మూడు పేజీలు మామూలు కబుర్లతో నిండిపోయింది.

నాలుగో పేజీలో....

“చరిత్రా... ఎంత పిచ్చిదానివో.... ఎవరో వున్నారని ఆయనకి అంటూ అమ్మమ్మలా ఏళ్ళి గగ్గోలై తేబిదులు దారి తెలా తేవారో అలోచించలేనా? ఇంట్లో అన్ని విధాల అమ్మాయి వున్నప్పుడు మరోకతో ఉరుగుతున్నారంటే ఎంత

నీతి. జాతి. లేనిమనిషి. ఎంత చంచలమనుస్కుడో అలోచించలేక పోయావు! మనిషి విలువని గుర్తించలేని మనిషితో కాపురం చెయ్యడం కష్టమని నేను ఒప్పుకుంటాను. గుండెలు బద్దలవుతున్నాయి అని రాసావు. అది ఒప్పుకుంటాను. ఆడ పిల్లలం. సున్నిత మనస్కులం. సూది మొన గుచ్చుకుంటే బల్లెం, గుచ్చుకున్నట్లు బాధ వచ్చాం. ఒంటికే కాదు గుండెల విషయంలో కూడ సుమా!”

వీ పిచ్చి కావి ఏకు యింకా యీ మొగళ్ళ తత్వం ఏమిటో అర్థం కాలేదు. కీలెరిగి వాత పెట్టాలి డేనికైనా. తమని ఎవరైనా అందులోకి భార్య తన పన్నెది కూడ నిర్లక్షంగా. పట్టుకుండా తిరుగుతోంది. తనెలా పోయానా ఫ్యాలేదా బెలా దీవి పొగరేమి అని అలోచించక మానరు ప్రతీకారంతో ఒక్క నలసల కాగి పోతుంది ఏం చెయ్యాలి, ఏం చెయ్యాలి అని తర్జన భర్జనలు పట్టారు. చివరికి భార్యని మాటల్లోకి. తర్కాల్లోకి దింపుతారు ఈ విషయాలని దృష్టిలో పెట్టుకుని అప్పుడున్నాయి అనలు పీ తెలివి లేదని, ఘాటుగా రూదించి పారెయ్యి అన్ని విషయాలు కల్పి వచ్చేలా చివరికి ఆ.... కాలేజీలో చదివుకున్న ప్రతివారికి ఆ పోజిట్ పెక్సోలో ప్లేహం లేకుండా ఎలా వుంటుంది అన్న ఆ ఒక్క ముక్క వదిలెయ్యే మరీ ఆయన ముంద శరీరంగల

వాటయితే....సాగతీని అల్లరి పెట్టే వాడయితే కొన్ని ప్రకాశన్స్ తీసుకో....మరీ డైరెక్టర్ గా అనబోకు యిలాగే అల్లకుపో అతని కనలు అదృష్టం అంటూ మిగులుతే అతగాడు మారుతాడు లేదా....ఖర్చు ధరమదకలోనైనా నీ కాళ్ళు పట్టుకోక మానడు. అది తప్పదు.

ఆ మాట కొస్తే అందరు మగాళ్ళు అంతేనేమో.. మా ఆయనకి ఆ పిచ్చి కొద్దిగా వుంది. అయినా నేను పట్టించుకోను. ఆ మనిషి కనలు సంస్కారం. విజ్ఞానం లేవు. మనుషుల విలువ అంత కంటే తెలియదు. అవి నరిపెట్టుకున్నాను. ఏం చేస్తాం ఎవడి ఖర్చు వాడిది. కున కాన్ని కనక సింహాననం మీద కూర్చో పెట్టినంత మాత్రాన బుద్ధి మరుకుండా అన్నట్లు... జన్మతో వచ్చిన పాప బుద్ధి ఎన్ని దీగ్రీలు సంపాదించినా వస్తుందా? ముదు లొలికే ముక్కం లాటి భార్య వస్తే మాత్రం పోకుండా..."

మహేష్ చ ద వ ■ ■ అపేసాడు. "అంటే మాలిని వుద్దేశంలో తను నీతి జాతిలేని వాడా? తన బుద్ధి కునకబుద్ధితో పోల్చడం....ఎంత ఔమానం....ఆమె దృష్టిలో తనంతగా జారిపోయాడా?.... పిల్లేడు....భార్య దగ్గర యింత వరా భవమా....తన మీద ఆధారపడి వున్న మాలిని తనవి మౌనంగా నిర్లక్ష

వర్చడమా ఏదోలా అనిపించింది మహేష్ కి.

ఆవేశంతగ్గక రవి పుత్రరం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ■ ప్రవర్తనే ■ భవిష్యత్తుకి అడ్డుగా నిలుస్తుంది. ఔను....మంజీరా ఎంత మోసం చేసింది....తన చేత ఆలం కారపు వస్తువులన్నీ కొనిపించిన మంజీరా "ఏన్ను ఊడజం మనస్సులో పూజిస్తున్నాను మహీ నువ్వు లేక పోతే చిరక లేను" అని డైలాగులు అప్పచెప్పిన నీరు. నువ్వు మర్చిపోయానా నేను మర్చిపోవీను మహేష్ అందుకనే పెళ్ళి మీద ఇంట్రస్టు పోయింది అని నీతి వాక్యాలు వల్లించిన రజి వారం క్రితం పెళ్ళి కులలేఖ పంపింది. వీళ్ళంతా....తనతో ఆడుకున్నారు.... తనతో వీళ్ళంతా కాక రాజీ రవితో ఆడు కుని మోసం చేసింది. ప్రీలను అందులోకి పెళ్ళికాని ఆడపిల్లల్ని అనలు నమ్మ కూడదు. కళ్లు పూడుకుపోయి యిన్ని రోజులు గోతిలోపడ్డాను.

ఆ తర్వాత ఎప్పుడూ మహేష్ ఇంటికి ఆలస్యంగా వస్తానని చెప్పలేదు; అతను ఒక్కసారిగా మారలేదు. కాస్త కాస్తగా మార్పున్న మార్పుకి రవి పుత్రరం, మంజీరా ప్రవర్తన దోహదాలుగా పనిచేసాయి.. చిరక మాలిని రావిన ఉత్తరంలోని పారాశం అతనిలోని వివే కాన్ని మేల్కొల్పింది.

ఎక్కడుంది? మానవత...

—ముద్రగడ సూర్యప్రకాశరావు

మానవులం మనం మరి తప్పి
గతులు తప్పుకూ తప్పు తప్పు
భావనలకు రూపాలు దిద్దుకుంటూ
మనల్ని మనమే వంచించుకుంటున్నాం
మనసుల్ని చంపుకుని పట్టిలో కలుపుకుంటున్నాం.

ఏదీ : మానవత : ఎక్కడుంది :

కథల్లోనూ కవికల్లోనూ
శాసనాల్లోనూ. ఉపన్యాసాల్లోనూ తప్ప
మరెక్కడా కనిపించదేం :

మరే కఠం లోనూ వివిపించదేం :

ఇంటిని చక్కబెట్టుకోలేని మనం

మింటికెగరాలని ప్రయత్నిస్తున్నాం

సుఖజీవనాన్ని ఉపహించుకుంటూ

చిత్రించుకుంటున్నాం మోడ్రన్ ఆర్ట్ లా

కలలో శాంతి కనిపించి వరుకరిస్తే

ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోతున్నాం

శాంతి పౌరాణ్యాల ననుభవించలేకున్నాం మనం

మన హృదయాల్లోని కంపన, మనస్సుల్లోని పుగత,

మమత, మానవత్వాలపై ముసుగులు కప్పేసింది

ఏం చేస్తున్నామో : ఏమైపోతున్నామో :

తెలుసుకోలేని స్థితిలో ఉన్నాం మనం.

మనుగడకు అర్థం తెలివి మన మనసుల్లో ఎలా ఉంటుంది మానవత :

పుస్తకాల్లోనూ, శాసనాల్లోనూ తప్ప.....

మనిషిచేసినమేలు

కవచ (పెద్దకథ)
జొమ్మరెడ్డిపల్లి సూర్యరావు

(గత నందిక తరువాయి)

మర్నాడు సింహాద్రి "నా చొక్కా-
కట్టడమయిపోయిందా" అను
కుంటూ కొట్లోకొచ్చాడు. సింహాద్రి
ఊళ్ళో ఒక వ్యాపారస్తుడు. వయసు
నలభై అయిదేళ్లుంటాయి చామనచా-
యగా, లావుగా, పొట్టిగా వుంటాడు.
బట్టకలవల్ల బుర్రమీద వెంట్రుకలు లేవు
గాని ఇంట్లో బోలెడు డబ్బుంది. పొట్ట
వీరే అక్షరం లేదుగాని రెండంకస్తుల
మేడవుంది చర్మం ఊడదీసి చూసినా
ఎక్కడా మందికనమరది లేదు గాని
ఊళ్ళో మంచి వడ్డీస్వాపారముంది. నేవు
దీర్చిన కళ్ళునా యీగాని ఆ కళ్ళకందరూ
కనబడరు తనికువయోగనదేకళ్ళే కని
పిస్తారు. చేతున్నాయిగాని ఆ చేతులు
మనుషుల్ని నాశనం చెయ్యడమేగాని

ఏనాడు ఎవరినీ తాగుచేసిన పాపాన
పోవు. కాళ్లన్నాయిగాని అవి యింట్లో
తప్ప బయట వడవ్వు (సింహాద్రికి లాం
బెట్రా స్కూటరుంది) ఆకని బుద్ధి చాకు
లాంటిది. మంచి వదునైంది వస్తువు
ఎక్కడ మెత్తగా వున్నదీ చప్పునతెలుసు
కుని ఆక్కడ కోత పెట్టగలడు, ఎదటి
వాడి కళ్ళలోకి చూసి వీడి పెళ్ళాం బతి
కుండా చచ్చిందా. దాని శ్రాద్ధకర్మకి వీడి
దగ్గర రమ్మిందా లేదా. చప్పున నిర్ణ
యించగలడు ఎదటివాడి మొహంచూసి
వీడి కల్లు తగలబడిందో లేదో, వీడి
పెళ్ళానికి క్షయవ్యాధి వట్టుకుందో లేదో
వీడిట్లో లంటానికి బియ్యంగింజలున్నా
యోలేవో. వీడి పెళ్ళానికి బియ్యం జీతం
కట్టాడో లేదో చప్పున సోల్చుకోగలడు.

"ఏం వీరాస్వామి వాడా! నా చొక్కా-

కుట్టేవా లేదా" అంటూ సింహాద్రి కొద్దో కొచ్చి బల్లమీద కూర్చున్నారు.

"అ, కుట్టడమయిందిగానీ యంతా ఇచ్చి చెయ్యలేదు. ఇప్పుడే మరీ అర్జుణ యితే కూర్చో. ఇచ్చివెటి వెలిగిస్తాను. లేకపోతే సాయంత్రమొచ్చి తీసుకెళ్లు"

"మళ్ళీ సాయకాలం వస్తారే. బనా ప్రతిదీ వాయదా వెయ్యడంలో తరవాతే."

"అంటే ఏమిటయ్యా తదేకం!"

"ఏం లేదులే. ఏదో తమాషాకన్నా"

"అదృష్టవంతుడివి. ఎన్ని తమాషా లేనా చేస్తావు."

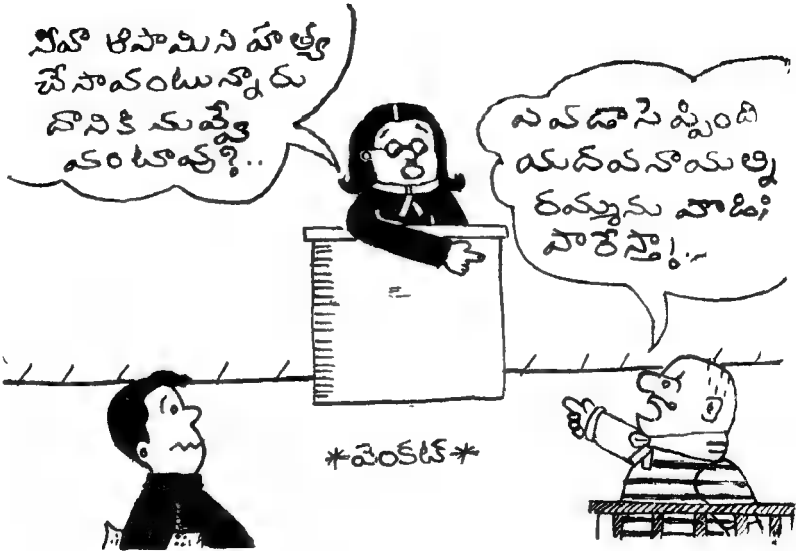
ఎవరైనా అదృష్టం పేరెత్తితే సింహాద్రి వేదాంతపరమైన చిన్న లెక్క రిసూ వుంటాడు. "అదృష్టం- దురదృష్టం- ఏదైనా మన పేరిలో ఏటుం దయ్యా పీరాస్వామీ. అంతా ఆంజనేయస్వామి చలవే అనుకో. ఆ స్వామి చలవవుంటే మేడలు కడతావు. లేకపోతే మునై పోతావు. ప్రతి మంగళవారం పెంకాయెందుకు కొడతాననుకున్నావ్ మరీ తోటలో కాసిన కాయలే అనుకో. అయినా డబ్బుకాదేటి; ఇప్పుడు కాయ ఏటై అరవై పైసలమ్ముతూంది తెల్సా; కొబ్బరి పంటంటే ఏటి, బంగారమే అనుకో. అయినా వారం వారం ఆ స్వామికి కొబ్బరికాయ కొట్టాల్సిందే.

అయిన దయలేకపోతే వదెకలాల బొంల ముప్పయికలారెలా అయింది? పైకిలు స్కూటరుగా ఎలామారింది? ముప్పయి నేల రూపాయలు వడ్డీలకెలా తిప్పుకున్నా వంటావ్? అంతా ఆ స్వామి చలవే నయ్యా. లేకపోతే ఊళ్ళో ఇంతమంది దరిద్రులెందుకుంటారు. అట్ల మనకాడకి అప్పులకెందుకొస్తాడు? ఆ స్వామి చలవ మనమీదుంటేనేకదా ఊ రోడ్ల అళ్ళ పెళ్ళాల చెవుల తమ్మెట్లు తెచ్చి మన కాడ తాకెడతాడు. ఎమంటావ్? అంతా ఆ స్వామి చలవేనయ్యా. లేకపోతేమప్పు బతుకంతా మిషను కుట్టకుంటున్నట్లుగా నేను చింతపండువ్యాపారం చేసుకుంటూ వుండేవాడే. ఏమంటావ్? ఏం పీరా స్వామీ. ఎటున్నానా లేకపోతే పీమా నాన్న నువ్వు మిషను కుట్టకుంటున్నావా?

"ఎంటున్నానయ్యా- నువ్వన్నదీ నిజమేలే. రూపాయకి పావలాలు వడ్డీపుచ్చుకునే వాళ్ళమీదే వుంటుందా దేవుడిదయ. చొక్కాకూట్టి రూపాయి కూలి పుచ్చుకునే వాళ్ళమీదెందుకుంటుంది?" అన్నాడు పీరాస్వామి తన వేదాంతోపన్యాసంమీద పీరాస్వామి వ్యాఖ్య సింహాద్రికినచ్చలేదు.

'చీ. పీకు దేవుడూలేడు, దెయ్యమూ లేడు అందుకే అప్పటికి ఇప్పటికీ ఒక్కలాగే వున్నావు. ఆ దేవుడెందుకే మనిషిని చూసి దబ్బిస్తాడు. కనిపించిన ప్రతి వాడికి యిచ్చేస్తాడా?"

"ఇవ్వడయ్యా. ఏ లా టి వా డి కే యిస్తాడు."

“అద్దది అలా అను. వీరాస్వామీ నాకు రమ్మకేం రోటులేదు, కానీ....”

“ఇంకా మరి కానీ ఏమిటి?”

“వీకు తెలుసుకదా నా పెళ్ళాం వచ్చి పోయి ఎదాదయింది.”

“దమ్మన్నవాడికి పెళ్ళాం వచ్చిపోతే రోకెమిటి, ఇంకో పెళ్ళాన్ని కొనుక్కురావచ్చుగా?”

“ఛ, అదికాదయ్యానేననేది, నువ్వు నేనూ ఓ కులస్థులం. అక్కయ్య వేరే కులందే అనుకో అయినా మీ రిద్దరూ తార్కాభర్తల్లాగ మర్యాదగా కావరం చేస్తున్నారు. ఇంతకీ నా కలాంటి వట్టింపులేం లేవు సుమా! మీ అమ్మాయి క మ ల

బుద్ధిమంతురాలు. చదువుకుంది. పెళ్ళి చేసుకోడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు” అంటూ మెల్లగా తన మనసులోని ఉద్దేశం బయట పెట్టేడు సింహాద్రి.

‘నీ కభ్యంతరం లేకపోవచ్చుకాని మాకుంది’ అన్నాడు వీరాస్వామి ప్రతి మాట నొక్కి పలుకుతూ. సింహాద్రి ఇలాంటి జవాబు వస్తుందని అనుకోలేదు. తనంతగాప్పు వాడు కోరి ఏల్లనడిగితే ఎగిరి గంకేపి ఒప్పేసు కుంటాడను కున్నాడు. సింహాద్రి బుర్ర చాకులా పడు నైవడేగాని, చాకనేది ఎలా వీరు, గాలి మొదలై పవార్తాలను కొయ్య రేదో, అలాగే తనకో ఏకీభవించని వాళ్ళనీ, తన స్వార్థానికి ఉపయోగ పడని వాళ్ళనీ అర్థం

చేసుకోలేదు అందుకనే ఆకలికి ఎవరి
తంగా కోపం వచ్చింది.

“ఏం, ఎందుకనీ మీకేం తీసికేసిందా
ఏదై వేరి రూపాయల అస్త్ర పరుద్దీ అల్లు
డుగా నువ్వెక్కడైనా తేగలవా నాకే
లోటవి ఇంతకీ మీరేటి సూసుకువి ఏర
వీగుతున్నారని? నీ కూతురు నడుకుందనా
మీ గర్వం, వీరాస్వామీ నేదేప్పేది ఇను,
వడుపుకున్నోడికంటే దాకలాడు మేలవి
ఎందుకన్నారు మనోళ్ళు, నాకు చదువు
లేదు విజమే, అయితేనేం? నాకున్న వ్యవ
హారజ్ఞానం ఎవరి కుందయ్యా ఎన్ని
దానాలు గెలిదానూ, ఎంత మందిని కట్టు
కొచ్చానూ, ఎంత వ్యాపారం చేస్తున్నానూ
“ఏమైనా ఆలోచించావా? నీ కూతురు
చదువుకుంది విజమే కానీ నీటిపేస్తూంది,
వంతులమ్మ ఉద్యోగం పేస్తూంది, తేప్పొ
ద్దున్న నేను ఎన్నికల్లో పిరిబడతాను,
మెంబరయి తీరుతాను, అప్పుడిలాంటి
వంతులమ్మ లరడజనుమందికి ఉద్యోగాలే
యిస్తావు తెలుసా?” అంటూ సింహాద్రి
శవదం చేశాడు.

“సింహాద్రి, ఎందుకొచ్చిన వాడ
ఁడంతా చెప్పు, అది విన్ను చస్తే చేసు
కోదు, పిల్ల దానికిష్టంలేని పెళ్ళి నేను
చెయ్యను,” అన్నాడు వీరాస్వామి.

సింహాద్రికి ఒళ్ళు మండింది, తన
పేదాంకోసన్యాసమూ మంచి మాటలూ
ఎమీ ఈ వీరాస్వామి దగ్గర పనిచెయ్యవు,
ఇక బెదిరిస్తే కానీ జరగదనుకున్నాడు.

“అయితే చెయ్యనంటావ్, ఓహో
నరే, నీ మొండి పట్టుదలేమిదో నేనూ
చూస్తాను.”

“ఏం పిక తీసేస్తావేటి?”

“అదే, అదే, నీ కూతురికి పెళ్ళెలా
చేస్తావో నేను చూడనా? నీ సంసారం
గుట్టంతా నాకు తెలివా? పార్వతమ్మ
మొగుడు చచ్చిపోయాక చంటిపిల్లతో
నీ దగ్గర చేరడం, మీరు పెళ్ళి పేరంటం
లేకుండా కావరం వెలిగించడం-యదంతా
నాకు తెలిదనుకున్నావా? అని సింహాద్రి
అనగానే, వీరాస్వామి మిషనరీ రోపరి
కెళ్ళాడు.

పార్వతమ్మ ఈ మాటలన్నీ గదిలోంచే
ఎంటూ బయటి కొచ్చింది, అవిడ సింహా
ద్రిని పురుగు చూసినట్టు చూస్తూ “ఛీ,
నోరుముయ్యి నీ కెందుకు మా గొడవ;
నువ్వు మమ్మల్నేం పోషిస్తున్నావా? అంత
మర్యాదలేని వాళ్ళమైనప్పుడు మా పిల్లని
చేసుకుంటానని ఎందుకొచ్చావో వెళ్ళు
బయటికి నడుపు ముందు” అంటూ
కోపంతో ద్వారం వేపు చెయ్యి చూపిం
చింది, ఇంతలో వీరాస్వామి లోపలి
నుంచో కర్ర పట్టుకుని వచ్చాడు.

“వెళ్ళారే అమ్మా, ఇరంతా మీ మంచి
కోసమే చెబుతున్నాను” అంటూ సింహాద్రి
వీరాస్వామి చేతిలో కర్ర చూసి చల్లారి
పోయాడు.

“మా మంచి మేం చూసుకోగలం

**సూపర్ సర్ఫ్ తో
ఒక్కసారి ఉతికితే ఏ ఇతర
ఉతికే పొడర్కన్నా
ఎక్కువ తెల్లదనం ఇస్తుంది.**

**సూపర్ సర్ఫ్ అన్నిటికంటే
అతి తెల్లగా ఉతుకుతుంది**

(మరే ఇతర తెలుపు చేసే పొడర్ మా చేర్చక్కర్లేదు.)

హిందుస్తాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

రింటాబిలిటీ. 100% గ్యారంటీ

వెళ్ళవయ్యా మా పిల్లలి మా యిష్టమొచ్చి
పట్టు చేసుకుంటాం. నీ కెందుకా గొడవ.
వెళ్ళు, ముందు బయటికెళ్ళు" అంది పార్వ
తమ్మ.

వీరాస్వామి కర్రని నేలకొకసారి కొట్టి
ఆ కర్ర ఎంత గట్టిదో ఒకసారి చూపిం
చాడు.

"సింహాద్రి నీ గుట్టు నాకూ తెలు
నయ్యా. నువ్వెన్ని నీవారు చేశావో
నాకూ తెలుసు కాని మా జోలికి నువ్వు
రాకపోతే నీ జోలికి మేమూరాము. నువ్వు
నన్ను బెదిరించాలనుకుంటే, ఇదిగో
ఇదేదో చూశావా ఈ కర్రతో తన్నులు
తీంటావు. తెలిసిందా. నా సంగతి నీకు
తెలియ పింహాద్రి. నువ్వు మంచిగా వుంటే
నేనూ మంచిదే. బెదిరించావాకాగ్రత్త.
ఎముకే లిరగ్గొడతాను. నీలాంటి వాళ్ళని
చాల మందిని చూశాను. తెలుసా ఇంకెళ్ళు—
ఈ—బయటికి నడువు. వెళ్తావా లేక
పోతే దీన్నో ఒక్కటి ఒడ్డించమంటావా?"
అంటూ కర్రెత్తడు వీరాస్వామి.

సింహాద్రి భయంతో గజగజ వాణికి
పోయాడు.

"దాదోయ్, కొట్టకురా వీరాస్వామీ,
నువ్వు నేనూ ఏదో ఓ కులమెళ్ళంగా
బట్టి మాటవరన కన్నానా. తన్నుకురా
పోతాను" అంటూ కొట్టోచి ఒక దూకు
దూకి బయటపడ్డాడు సింహాద్రి.

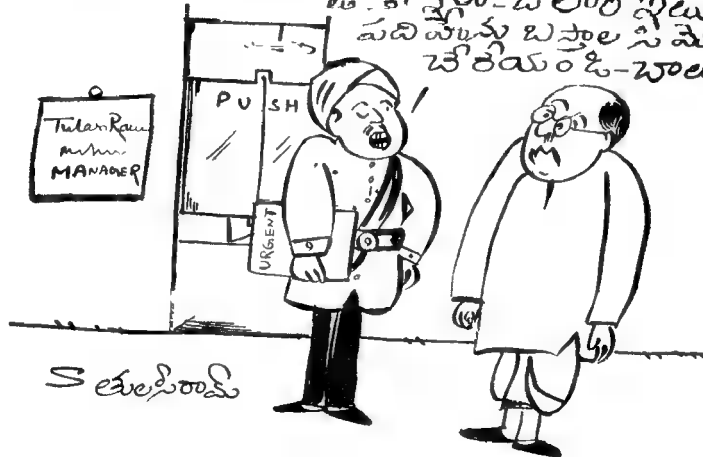
"ఒరే సింహాద్రి ఇదిగో ఇలా రా"

అన్నాడు వీరాస్వామి. సింహాద్రి వీటిలోనే
విలబడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడుగాని
కొట్టోకి రాలేదు. కొట్టో కొస్తే తంజా
దేమోనని భయం. వీరాస్వామి సింహాద్రి
చొక్కా చుట్ట చుట్టి "ఇదిగో నీ చొక్కా,
పో. పట్టుకుపో" అంటూ విసిరేశాడు
సింహాద్రి చొక్కా అందుకుని గజగజ
రోడ్డు దాటి స్కూట రెక్కి వెళ్ళి
పోయాడు.

ఆదినారం నాడు రామారావు లక్ష్మిని
మోటారు సైకిలు మీద తన స్వగ్రామా
నికి తీసుకెళ్లేడు

ఆ గ్రామం పట్నానికి దగ్గరలోనే
వుంది. ఊళ్ళోకి వెళ్ళాలంటే ఏరుదాటాలి
వర్షకాలంలో కూడా ఎట్లో నీరు ఎక్కు
వగా వుండదు. పైద్దలకున్న మనుషులూ
వీటిలోంచే నడచి వెళ్ళి పోతూవుంటారు.
గ్రామ ప్రజలు త్రాగేనీటికి ఈ ఏరే ఆధారం
ఏటి వొడ్డున మామిడి తోపులూ
నరుగుడు తోటలూ దట్టంగా వున్నాయి.
ఏరూ. ఏటి ఒడ్డున పెద్ద మర్రి చెట్లు,
వాటిదిగువ పానంచాలు. ప్రక్కనే గ్రామం
ఎటికి యింకో ఒడ్డున మామిడి. నరు
గుడు తోటలూ ఈ మనోహరమైన
దృశ్యం చూస్తూ విలబడిపోయింది లక్ష్మి.
రామారావు మోటారు సైకిలు పిట్లోంచి
మామిడి తోటలో పెట్టివచ్చాడు. లక్ష్మి
చెయ్యి పట్టుకుని వీటిలోంచి నడిపిస్తూ
ఏరు దాటించాడు. ఏరుదాటి 'అమ్మయ్య.

అయ్యో! లంచం పుచ్చుకోవటంతోనే...
కానీ - అలాగే కట్టికట్టి స్తున్నారు - ఓ లాగి ఇటుక
పది పావు బస్తాల సీ మెంటు
చేరేయండి - బాబు

నేనిదే మొదటిసారి పీట్లోంచి నడవడం. అందుకే ఎంతో సరదాగా వుంది. కానీ భయం కూడా వేసింది" అన్నది లక్ష్మి. "భయమెందుకూ నీ చెయ్యి నటుకునే వున్నానుగా." అంటూ నవ్వేడు రామారావు. లక్ష్మి కొంచెం సిగ్గుపడింది. ఇద్దరూ నడుచుకుంటూ ఊళ్లో కొచ్చారు. రామారావు ఇల్లు దాటా ఇల్లు. విశాలమైన ఆవరణ. ఆవరణలో బంతి మొక్కలు విరగబూసి వున్నాయి.

లక్ష్మి ఆవరణలోని పూలమొక్కలన్నిటినీ శ్రద్ధగా చూసింది. "ఈ తోట ఇంత శ్రద్ధగా ఎవరేకారు" అన్నది లక్ష్మి.

"నేనే పేకాను, మా పనివాడి సాయంతో

కానీ శ్రద్ధగా వెయ్యలేదు. ఇక్కడి మొక్కలు అడ్డదిడ్డంగా అడివిలో పెరిగి నట్టు వెలిగాయి." అన్నాడు రామారావు.

"కానీ ఈ తోట ఎంతో సహజంగా అందంగా ఉంది" అన్నది లక్ష్మి.

ఇంట్లోంచి రామారావు తల్లి తలుపు తీసుకుని బయటి కొచ్చింది. "ఏంరా రామం ఇప్పుడే వచ్చావా? బయట ఏమి చున్నావేమిటి? లోపలికి రండి" అన్నది.

"అమ్మా, ఈవిడ లక్ష్మి నాతో కలిసి వడుపుకుంది, తీవరంగా పని చేస్తోంది.

"రామ్మా, లోపలిరండి" అంటూ రామారావు తల్లి లక్ష్మి చెయ్యి నట్టుకుని లోపలికి తీసుకెళ్ళింది.

(నశేషం)

ఏటుగా దనరాల్చులోడిలా తయారయి
 ఇంజనీరింగు కాలేజీకి వెళ్ళి, విశ్వవారం
 రోజూ, ఏదో వెళ్ళిపోయిన గునిబిరుద
 వెలుస్తున్నవాడికి చుట్టే తంజాంతుకుచి,
 దగ్గరనో పైలేమెతుచి ఇలాకాచినుకి
 వెళతారు. ఇక మారిపోయి అన్నచ్చదే
 బెచ్చారి. ఎల్లవేళలా వెళ్ళుచున్నారా.

దిబక్కివలె విడుపుతున్నాను నీవు
 లాగేస్తూ, వరుషమివడసి దోర్నాల్లాంటిది.
 వాళ్ళ ముగ్గులూ ప్రాణమైపోతున్నా
 అయితే వాళ్ళు ఎప్పుడూ దోర్నాలుకోర్కొంటే
 అబద్ధం అవుతుంది. ఎవరొచ్చి ముగ్గులూ
 ఎక్కిపోయి పోల్తున్నారోయి. ఇద్దరు దోర్నాలు
 కంటే ముగ్గురే వాడు దోర్నానైస్తాడు. నీవు
 లాంటి

వాళ్ళ ముగ్గురూ ఒకే తూరివాళ్ళు. చిన్నప్పటినుంచీ ఒక కంచంలోంచి ఒక మంచంలో పడుకోకపోయినా, ఒకే స్కూలులో, కొంతవరకూ ఒకే కాలేజీలోనూ చదువులు వెలగబెట్టారు తరువాత ముగ్గురిదార్లు వేరయినా, ఒకేఊళ్ళో, ఒకే గదిలో, వివసిస్తున్నారు. ఇంకా చెప్పాలంటే ఒకే హోటల్లో బోంచేస్తారు. ఒకే బ్రాండు సిగరెట్టు తాగుతారు.

అవాళ ఉదయమే. మొదటగా విద్ర లేచిన గోపాలం దంతదావనం చేసుకుంటూ, రూములోంచి బయటికొచ్చి నివాసి పరిసరాలు పరికించటం ప్రారంభించాడు. “ఇంజనీరింగు కాలేజీలో చేరినప్పటినుంచీ బ్రతుకు మరీ బోరుగా అయిపోయింది బాబూ!” అనుకున్నాడు. కాదుమరీ! వాళ్ళ కాలేజీలో వెతుకుదామన్న ఒక్క ఆడ పురుగైనా కన్పించలేదు.

“ఇంకకు ముందన్న గదీ అంతే! మరీ వెధవకొంప! ఎదిరింట్లో ఓముసలి బామ్మగారూ, అటువైపింట్లో మహా కాయారాలైన ఓ మహాలక్ష్మమ్మగారూ, ఇటువైపింట్లో బుర్రబా ధరించే తురక బాబమ్మి తప్పిస్తే, గులాబీలాంటి ఒక్క ఆడసిల్లయినారేదు” అని కూడా అనుకున్నాడు గోపాలం.

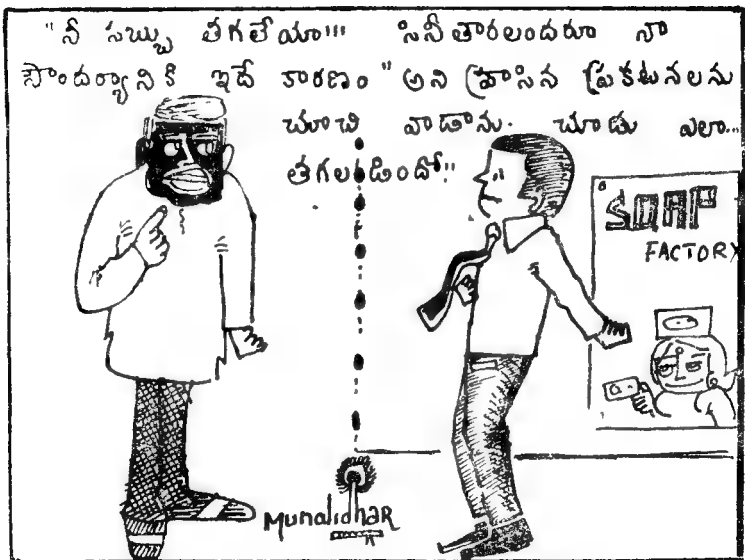
■ చిన్నవారు కనీసం ఈకొత్తస్థలంలో నయనా తన కోరిక తీర్చమని తిరవతి వెంకన్నని ప్రార్థించేదేమో, తననుకు

మెచ్చిన వరంలా ఎదురుగా దాదా ఇంటి మేడమీది గది కిటికీలో ఓ సీతాకోక చిలుక బయటికి చూస్తూ కన్పించింది.

గోపాలం అటూ ఇటూ చూశాడు- ఎవరేనా ఉన్నారేమోనని. తను తప్పిస్తే ఎవరూ ఉన్నట్లులేదు. కాబట్టి ఆ సుందరాంగి తనవైపే చూస్తుండాలని రూఢి చేసుకున్నాడు. ఆ పిల్లముఖం అప్పుడే చెట్లోంచి తెంపుకొచ్చిన గులాబీపువ్వులా ఉంది, ఆ కళ్ళల్లో ఏదో దిగులు ఉంది- ఎవరికోసమో నిరీక్షణ ఉంది. ‘నాకోసమే’ అవ్వించింది గోపాలానికి. అతగాడి మనస్సులోంచి “నీకోసమే!...నీకోసమే!” అంటూ ప్రతిధ్వనించింది. అంతలో గదిలోతెవరో వచ్చారు కాబోలు లోపలికెళ్ళి బోయిందా చిన్నది.

ఇంకలో గుర్తొచ్చింది గోపాలానికి అవాళ స్పెషల్ క్లాసు ఉన్న విషయం. “ఈ వెధవలిద్దర్నీ త్వరగా లేపి, హోటలు అయ్యర్ను దర్శిస్తేగానీ క్లాసుకి అందుకోలేను” అనుకుంటూ లోపలికెళ్ళి సుప్రభాతం సాగించాడు.

అటు తరువాత మిత్రులు ముగ్గురూ కడుపులు వింపుకోటానికి హోటలుకి బయలు దేరారు. అమేడ కిటికీలోంచి కన్పించిన సుండిరి ఏమైనా క్రింద కనిపిస్తుందేమో చూడాలని, గోపాలం మిత్రులిద్దరి కంటే ముందే మెటుదిగోగి ఏదిలోకొచ్చాడు. ఎందుక అమ్మా

యిలవైపు ఇలా చూపులు విసిరేయటం లాంటి వేషాలు విశ్వనాథానికి వచ్చవు.

"అనవసరంగా గొడవచేస్తాడు-నీడు చూసేదంతే" అనుకుంటూ ఆ ఇంటివైపు చూశాడు. వరండాలో పిట్టగోడ నామకుని చిరునవ్వు ముఖంతో నిలబడి ఉండా నుందరి. ఇంకేముంది! 'ఏదో ఒకటి చేసేయ్యాలి. ఈ పిల్లతో ఎల్లాగైనా ప్లేహం చెయ్యాలి! ఈ మెలేవి నా బతుకు కాలినా?' అనుకున్నాడు గోపాలం నాటక ఫక్కిలో.

వెనకనే సూరిబాబూ. విశ్వనాథం గది కాళంపేసి బయలుదేరి గోపాలాన్ని కలు సుకున్నాడు.

గోపాలం అటుంచి అదే కాలేజీకి

వెళ్ళిపోయాడు. విశ్వనాథం. సూరిబాబూ ఇంటిదారి వట్టారు. ఇంటి ముందుకిరాగానే కాస్తంత డిక్కులు చూసే అలవాటున్న సూరిబాబుకి, ఎదురింటి గుమ్మంలోంచి లోనికెత్తున్న ఓ జవ్వని బారుజడ కళ్ళిం చింది. ఆ జడలో మల్లెలు ఎవరికోసమో వేచి చూసి ఓసిగినట్లుగా వా డి పో యి ఉన్నాయి. "ఎవరో అభిసారిక?" అను కున్నాడు.

మేడపైకి ఎక్కాక. విశ్వనాథం తడవు కాళం తీస్తున్నప్పుడు. నమయం చూచుకొని. ఆ ఇంటివైపు చూశాడు సూరిబాబు. మేడమీద కిటికీలోంచి. వాలుకర్రీలో చూర్చుని ఏదో ఆలోచి స్తోన్న ఓ అస్పరన కన్పించింది. "అజడ

తల్లాకు అభిసారిక ఈసేదేశాబోలు' అను
తున్నాడు. ఇంతలో ఆవిడ కిటికీ దగ్గర
కొచ్చి నిలుచుంది. సూరిబాబు కామేశ్వర్
రాత్రంతా జాగరం చేసినట్లు ఎర్రగా కవి
పించాయి. ఇంతలో లోపలనుంచి విశ్వ
నాథం దేవికో పిలవటంతో గబుక్కున
గడిలో దూరాడు. 'పిదొకడు కీచకు
డిలా!' అనుకుంటూ,

తీగ్గ మంచంమీద పడుకుని వార్త
పత్రిక మొదటి అక్షరంతో మొదలుపెట్టి.
తొమ్మిదిమ్ముక్కాదు అయేదాకా తన శక్తి
మేరకు చదివేసి ఆఫీసుకి బయలుదేరాడు
విశ్వనాథం. మెట్టుదిగి కిందికొచ్చి, కింది
భాగంమందు నిలబడి 'కృష్ణమూర్తిగారు'
అని పిలిచాడు. సవరు కృష్ణమూర్తి ఆ
ఇల్లుగలవారి పుత్రుడు. విశ్వనాథం సహో
ద్యోగి. ఇంతకు ముందున్న గది ఖాళీ
చేయాలివచ్చినప్పుడు ఈ శాస్త్రీద్వారానే
మేడమీది గదిలో ప్రవేశించారు మన
మిత్రత్రయం. 'వస్తున్నానందోయ్'
అంటూ చెప్పుకేసుకుని బయటికొచ్చాడు
కృష్ణమూర్తి వచ్చినవాడూరుకోక ఎదు
రింటివైపో చూపు విసిరేశాడు. సరిగ్గా
అనేనమియ: లో విశ్వనాథం కూడా ఆటే
చూశాడు. 'ఇద్దరికీ పట్టగోడనానుకుని
చిర్కపువ్వులు తో నెంచుని ఉన్న ఎదు
రింటి అమ్మాయి కచ్చి చింది.

ఆ పిల్ల . ఏవేపు చూస్తోందో. కృష్ణ
మూర్తివేపు చూస్తోందో, లేక ఇద్దరవేపు
చూస్తోందో విశ్వనాథానికి అర్థంకాలేదు.

ఆ సమయంలో ఆతడకా అమ్మాయిమీ
జాలేపింది 'ఆ అమ్మాయి కండ్రి నా
లాగే ఓ ఎన్. జి. వో కాబోలు, పెళ్ళి
చెయ్యలేక ఎడిగిన కూతుర్ని అల్లాగే
ఉంచుతున్నాడు. అయినా ఓ అమ్మాయి,
నువ్వెలాంటి పరిస్థితుల్లో ఉన్నప్పటికీ,
మా ఇద్దరిలోనూ ఎవరివైపు చూసినా
ప్రయోజనం కూన్యం. వీరికి ఆర్మెల్ల
క్రికమే పెళ్ళయింది. ఇక నేనంటావా:
నాకు పెళ్ళికావలసిన చెల్లెల్లన్నారు. వాళ్ళి
ద్దరి కరవాతే నాకు ప్రమోషను' అనుకు
న్నాడు తనలో తాను.

ఇలా మిత్రులిద్దరూ తమతమ పనుల
మీద వెళ్ళిపోగానే, సూరిబాబు రోజూ
లాగే పడుపుక్రింద దాచుకున్న డిటె
క్టివ్ పుస్తకాన్నో, పెక్కు పత్రికనో
బయటికిలాగి తన ఉద్యోగాన్ని తరువిర్వ
పించేవాడు. కానీ ఇవాళ ఆకవి మన
స్సావనిమీద లగ్నం కావటంలేదు. ఆజో
వస్తన్నీ ఎదురింటి అభిసారిక చుట్టూ తిర
గటం ప్రారంభించాయి.

అయినా పట్టుదలగా ఓ పుస్తకాన్ని
తెరచి ఏవో కథని ప్రారంభించాడు.
'..... ■ ■ ■ దగ్గర నిలబడి ఎది
రింటి వరండాలో ఉన్న రామేశంవై పే
తదేకంగా చూస్తోంది కమల. ఆమె కళ్ళు
ఎర్రగా ఉబ్బి ఉన్నయ్. వాటిలో భరించ
లేక వాంఛ. తాపమూ పెల్లుబుకుతోన్నయ్
ఆమె బుగ్గలు ఉద్యేగంతో ఎర్రబడి
వున్నయ్. ఎర్రటి దొంటపండ్లలా వున్న

అమె పెదవులు మోహావేశంతో కంపిస్తున్నాయి. రామేశాన్ని తన దగ్గరికి రమ్మని పిలుస్తామని చిన్నగా చెయ్యి ఎత్తటోయింది. ఇంతలో అతను అమెవైపు చూడకుండా లోచితెళ్ళిపోయాడు.....' ఇంక వదవలేకపోయాడు సూరిబాబు 'వచ్చుపీనుగ: పరువంలోవున్న' అథది పిలిచేదాకా అర్థంచేసుకోలేనివాడూ మగాదేనా? అనుకున్నాడు ఇంతకు ముందు కిటికీలో కనిపించిన ఎదురింటి అభిసారిక గుర్తొచ్చింది. మళ్ళీ కనిపిస్తుండేమోనని ఆ ఇంటివేసే చూడడం పొగించాడు.

సాయంత్రానికి సూరిబాబు నిరీక్షణ ఫలించింది. అయిదు గంటలకి సరిగ్గా ఎదిరింటి అమ్మాయి కిటికీ దగ్గర కొచ్చి మంచుని. ఒక్కచూపు ఇటుపారేసి నందు చివరి వైపుకి చూడసాగింది. 'నేను

ప్రొద్దున్న చూసింది అబద్ధంకాదు. అమె 'నన్నుచూడాలనే మేడమీసికొచ్చింది అనుకున్నాడు సూరిబాబు. అదే నమయంలో కాలేజీనించి తిరిగొచ్చిన గోపాలం మేడ మెట్లు ఎక్కివస్తూ, ఎదిరింటి కిటికీలో. ఆ నుందరివి చూసి, సరిగ్గా సూరిబాబు అనుకున్న మాటలే అనుకున్నాడు. ఆ ఇద్దరూ అలా ఎంతసేపా అమ్మాయిని చూస్తూఉండి పోయేవారో కానీ, కింద వీధిలో విశ్వనాథం మాటలు వినిపించటంతో, 'గురువు గారొస్తున్నారా ఉంది' అనుకుంటూ లోపలికెళ్ళి పోయాడు గోపాలం.

మన వాళ్ళిద్దరికీ అలా దర్శన మిచ్చిన ఆ అమ్మాయి. విశ్వనాథం కృష్ణమూర్తితో కలిసి ఇంటి ముందుకి సరిగ్గా వచ్చేసరికి, కింద వాళ్ళింటి వరండాలో ప్రత్యక్షం పయింది. 'ఈ పిల్లకిదో రోగంలా ఉంది.

సూటులో ఉన్న ఒక తను 14 అంతస్తుల భవనం గేటు దగ్గర ఆగి, అక్కడే ఆడుకుంటున్న వన్నెండేళ్ళ అబ్బాయిని పిలిచి.

"అబ్బాయి! ఫలానా బ్రిగేడియర్ రావు గారిల్లు చూపగలవా?" అని అడిగాడు ■ అబ్బాయి, వెంటనే తల వూపి తాతనలు, అనుసరించుచున్నాడు. వారిద్దరూ అక్కడికి ప్రయాణంతో 12 అంతస్తుల ఎక్కి చెమటలు కక్కుతూ ఒక ఇంటి దగ్గర ఆగారు.

అబ్బాయి: ఇదేనండీ! బ్రిగేడియర్ రావుగారిల్లు.

సూటు :- యితే, ఇంట్కి తాళం వేసుండీ! ఆయన ఎక్కడి వెళ్ళాడు!

అబ్బాయి:- ఆయన క్రిందనే ఉన్నాడండీ! ■ గేటు ప్రక్కనే విచ్చిని సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాయనే నంపీ, బ్రిగేడియర్ రావుగారు.

— 3, వెంటకేళ్ళర్లు, కొరబ్బారు పాడి.

అనుకుంటూ ఇటు తిరిగి చూశాడు విశ్వ నాథం. ఏం ఉందీ—కృష్ణమూర్తి ఆపిల్ల వైపు దొంగ చూపులు చూస్తోన్నాడు. విశ్వనాథానికి వల్ల మండింది. చక్కగా వెళ్ళి చేసుకుని వీడికిదేం పోయేకాలం అనుకున్నాడు. అదే మాటని పైకిఅనేంత వసువులేదు కృష్ణమూర్తి దగ్గర. అందు కని నోరు మూసుకుని పైకి వెళ్ళి పోయాడు.

అనాక సాయంత్రం అంతా పెద్ద విశేషం అంటూ ఏమీ జరగలేదు. ఎందు కంటే చెప్పానుగా అమ్మయిల వైపు దొంగ చూపులు చూడటం వాళ్ళవిగురించి చర్చించటం లాంటివి విశ్వనాథానికి వచ్చ వని. అందుకే సూరిబాబూ. గోపాలం బుద్ధి మంతుల్లా ఉండిపోయారు. ఇంతకీ వాళ్ళిద్దరూ విశ్వనాథాని కంతగా ఎందుకు భయపడాలి అంటే దానికాగ్రణం లేక పోలేదు. ఆతను ఒక ఉద్యోగం అంటూ చెప్తున్నాడు. కష్టకాలంలో పాతికోవరకో ఇచ్చి సహాయం చేస్తుంటాడు వీళ్ళకి

రోజులాగే. ముగ్గురూ కలిసి వెళ్ళి భోజనాలు ముగించుకుని వచ్చి కాప్పేపు గప్పాలు కొట్టి నిద్ర కువక్రమించారు.

రోజులాగే విశ్వనాథం మాత్రం గుండెల మీద చెయ్యేసుకుని విశ్చింతగా నిద్రపోయాడు ఇక సూరిబాబూ. గోపాలాల ఆవస్థే చూడాలి. ఎంతోసేపు ఎదిరింటి సుందరిని గురించి ఆలోచిస్తూ వదుపుమీద దొర్లి నిద్రపోయాడు.

ఆ నిద్రలో గోపాలానికి ఓ కల వచ్చింది-ఎదిరింటి అమ్మాయి తనకి లవ్ లెటరానివట్లు తను తప్పింబు పడుతూ వదువుతున్నాడు.

“మైడియరెస్ట్ గోపాల్.

నిన్ను చూసినప్పట్నింటి నా మనసు మనసులో లేదు. నా ఆలోచనలన్నీ నీ చుటే తిరుగుతున్నయ్ నీ దగ్గరికి పరిగె తి వద్దామా అనిపిస్తోంది.

ప్రియతమా! మనిద్దరికీ ఎన్నో జన్మల అనుబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది నాకు. ఇన్నాళ్ళూ నీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నానేమో నేను! “లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్ అంటే ఇదే కాబోలు. నువ్వు కూడా నన్ను ప్రేమిస్తోన్నావని నీముఖమే చెబుతోంది

“నువ్వంటే నాకు ప్రాణం! నువ్వు లేందే వేమ బ్రతకలేను.....” ఇల్లాగే ఏమేమో రాసింది గోపాలం మనసు సంతోషంతో గెండుకోస్తోంది.

ఇక సూరిబాబు కొచ్చిన కల ఇంకా బ్రహ్మాండంగా ఉంది. కలలో—అని ఇంద్రనభలా ఉంది—అందులో సింహా సనం మీద ఇంద్రుడు కాబోలు కూచుని ఉన్నాడు. ఆశ్చర్యం ఏవెటంటే ఆ ఇంద్రుడు సూరిబాబో! అతనికి ఎదురు గుండా ఓ అప్పరన నృత్యం చేస్తోంది. ఆమె కరీరంలోని వంపులన్నీ ఆ నృత్యంలో సూరిబాబుకి పవ దుగా,కనుల

విందుగా కనిపిస్తోన్నాయ్. నాట్యం అయి పోగానే, పరిగెత్తిపెళ్ళి. ఆ అప్పరపది గట్టిగా కాపిలిండుతున్నాడు సూరిబాబు తీరా చూస్తే ఆ అప్పరస ఎవరోకాదు- ఎదిరింటి అభిసారికే:

ఇలా రాత్రంతా కలలతో వేగి పోయి తెల్లవారి ఆలస్యంగా లేచారు గోపాలం సూరిబాబులు. ఆనేక సుప్రభాతం దూడీ విశ్వనాథానికి వడింది.

■ రోజు ఉదయంనింటి పాయంత్రం అయిదు గంటలదాకా దాదాపు ముందు రోజు కథే రివీట్ అయిందని చెప్పొచ్చు. పాయంత్రం విశ్వనాథానికి కాస్త పని ఎక్కువగా ఉండటంవల్ల కృష్ణమూర్తితో కలిసిరావటం పడలేదు. బదున్నర దాటి వొస్తున్నప్పుడు, తీరికగా నడుస్తూ నందు చివరికి వచ్చాడు. అంతలో ఎదురుగుండా కనిపిస్తోన్న దృశ్యాన్ని చూసి, కాస్తంత ఆశ్చర్యపోతూ విశ్వనాథం.

ఎదిరింటి అమ్మాయి. పరండాలో విందుని ఉన్నది ఓసారి వాళ్ళింట్లోకి. మరోసారి కృష్ణమూర్తి ఇంట్లోకి చూసి, గబగబా వీధివాటివచ్చి, తమ ఇంటి పరం డాలో విందుని ఉన్న కృష్ణమూర్తి చేతిలో ఓ కాగితంపెట్టి, మునిముసిగా నవ్వుతూ వచ్చినదాన్నే పెళ్ళిపోయింది. అయితే వ్యవహారం ఇంతదాకా వచ్చిందన్న మాట అయినా పెళ్ళయిన వాడిని పట్టుకుని ఊగులాడుతోందేమిటి ఏల్ల!

విజంగా పెరిగిపోతూ ఉంది. రోసి ఈ కృష్ణమూర్తిగాడికైతే బుద్ధి ఉండొద్దూ; వాతేగవక అధికారం ఉంటే చెప్పుచుకు కొట్టి ఉండేవాణ్ణి." అనుకుని గబగబా మేడ మీదికెళ్ళిపోయాడు విశ్వనాథం.

అక్కడ గదిలో రామ రావణ యుద్ధం జరుగుతోంది. గోపాలం గొంతు బంగు మంటోంది- 'చీ! నీవంత మిత్రద్రోహి వసుకోలేదురా సూరిబాబూ! ఉద్యోగం వద్యోగం లేకుండా గొంతుకూర్చుని సువ్ చేస్తున్న పని ఇదట్రా దర్జీరోగ్! ఏ ఆదపిల్లయ్యా నీ తేభ్యపు ముఖాన్నెలా ప్రేమిస్తుందనుకున్నావ్; ఆదపిల్ల వానైపు ఎంతప్రేమగా చూసిందో తెలుసా విన్న

రచయితలకు

మనవి

కథలు, వ్యాసాలు ప్రచురణార్హము కావినో త్రిప్పి పంపగోరు వారు తగినన్ని స్థాంపులు అతకించిన కవర్లుజతపరచి పంపవలసినదిగాకోరు తున్నాము. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

కథలు పురస్కేప్ పైజాలో పది పేజీలు, వ్యాసాలు నాలుగు పేజీలు మించకుండా పంప ప్రార్థన.

—ఎడిటర్.

అమెరి నేను వాప్రాదానికి ప్రాణంగా ప్రేమిస్తున్నావా. అమెవైపులా దొంగచూపులు చూడటానికి పిత్తెన్ని దమ్ములు ఉంటాయి?..... అంతలో సూరిబాబు గొంతుక ఇంకా గట్టిగా వినిపించింది- అనవసరంగా నోరు పారేసుకోక రా గోసాలం! కోపంమొస్తే నేను మఃషివికాను తెలుసా! ఆ పిల్లనిన, బిడ్డని నావైపు చూస్తోంటే నేనూ చూస్తోన్నాను అవిదేదో పిన్వంక ప్రాసర్తి అయినటు మాట్లాడతావేం! మప్పేమో మహా అందగాడి వయనటు వన్ను పేరు పెడతావట్రా రామ్మోర్!....." కోపం ఎక్కువగా వచ్చినప్పుడు సూరి బాబుకిక మాటలు పెగలవు. అలాంటప్పుడు ఆకలిచేతులు ఎదుటి వ్యక్తిని కొట్టటానికి లేవటం కూడా కద్దు.

గొడవంతా విన్నాడు విశ్వనాథం. లోపలికెళ్ళి కద్దరి చెవులు పిండితేగానీ లాభంలేదు-కథ తెల్లమాయ కెక్కెలా ఉంది అనుకున్నాడు. వెంటనే గాలి దుమారంలా లోపలికెళ్ళి "నోరు మూసుకోంరా దమ్మపీచుగుల్లా! ఎప్పుడు ఏ అమ్మాయి మనవైపు చూసిందా. ఎసిల్లికి ఎలా లోజాడు కొడవామా అన్న యావ తప్ప నే ఇంకోటిలేదు వెదవంకి. మీరిద్దరూ ఇక ద తమ్ముకు చావండి. ఆపిల్లిక్కడ ఉన్నాననె కిష్టమూర్తిగాడివి వట్టకు వేళ్ళూరేతోంది. విన్నవించి, ఆపిల్లి తిప్పికి చీ వరండాలోంచి చూస్తోన్నది

మీ ఇద్దర్లో ఎవర్నీకాదు తెలిసిందా! అంటూ తాను చూసిందంతా వెళ్ళగక్కాడు.

అంతా ఆయాక కొద్దిపేపు ఆ గదిలో విళ్ళబ్బి తాండవించింది. వాతావరణాన్ని ఎలాగో కలికచెయ్యాల్సి సంకల్పించు కున్నవాడైన విశ్వనాథం. 'దేవలోక్' లో మంచి సాందీ పిక్చర్ వచ్చింది. వెళ్ళాలి లెవండి. ఎందుకలా దేవ్యం ముఖలే సుక్కుర్లుంటారు' అన్నాడు. పినిమా ప్రియులైన సూరిబాబూ. గోసాలం జరిగిన గొడవంతా చిటికెలో మరచిపోయి భుజాలెగరేసుకుంటూ బయలుదేరారు విశ్వనాథం వెంటి.

వాళ్ళిద్దరం అంతా ముగించుకుని వెళ్ళేవరికి ఆక్కడ పిక్చర్ మొదలయే పోయింది. బొక్కల్లు తీసుకుని చీకట్లో తడుముకుంటూ వెళ్ళి కూలబడ్డారోచోట. వాళ్ళకి ముందున్నట్లో ఎవరో ఓ జంట కూర్చుని ఉన్నారు. ప్లేహతులిద్దరిమధ్య కూర్చునివున్న విశ్వనాథానికి ముందున్న వాళ్ళిద్దరూ అసలొచ్చింది పినిమా చూడటానికి కబుర్లుకొట్టానికి అర్థంకాలేదు ఆ అమ్మాయి ఓసారి ఆ అమ్మాయి భుజం చూడాలి చెయ్యేసి మాట్లాడితే, ఆ అమ్మాయేమో మరొసారి పూర్తిగా ఆకలి మీద వదిలొచ్చా గునగున లాడుతోంది. ఇంకకీ ఇ టరె లోమాస్తే ముందున్న వాళ్ళు కృష్ణారీ. ఎదిరింటి అమ్మాయి. ముగ్గురు మిత్రులూ వోర్లు తెర

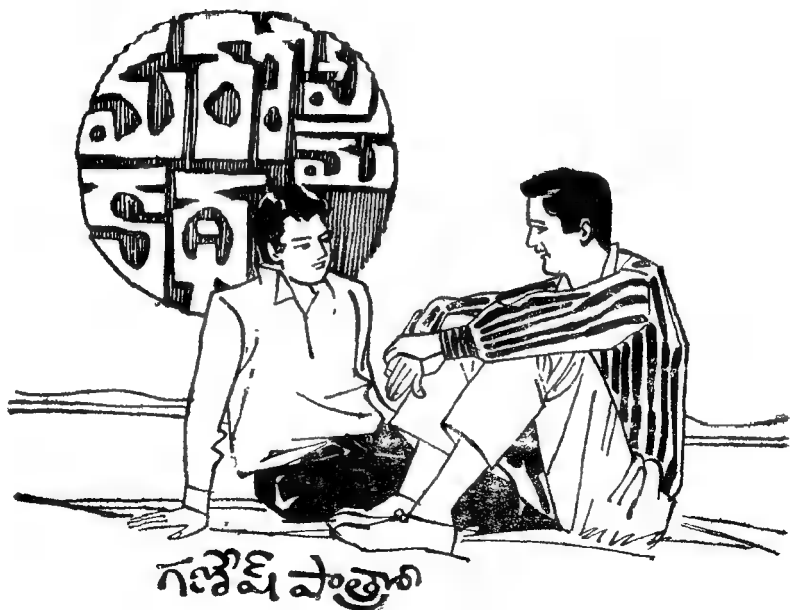
సంక్షేమమే ప్రయోజనకరం
 లక్ష లక్షలు విలక్షణమే
 చెప్పలేదు!

చుకొని వుండిపోయారు కావేపు. ఉన్నట్లుండి వెనక్కు తిరిగి చూసిన కృష్ణమూర్తి 'హలో! విశ్వనాథంగారా! ఈ వెలింగ్ ఆలయంగా నచ్చారుకమా! అన్నట్లు చూడు సంద్యా! ఈయన నా కోరిగ్ విశ్వనాథంగారు. వాళ్ళిద్దరూ ఆయన ప్నేహితులు. ముగ్గురూ మునిద్లో మేడ మీద గదుల్లోకి మొన్ననే వచ్చారు. ఈవిడ నా భార్య మిసెస్ సంద్యారాణి' అన్నాడు.

మనవాళ్ళు ముగ్గురికీ అతని మాటలేవీ అర్థంకాలేదు. వాళ్ళ ముఖాల్లోని

అశ్చర్యం పసిగట్టారు కృష్ణమూర్తి 'ఓహో! అదా! మనకెదురుగావున్న ఇల్లలేమా మామగారిల్లు అపాధ హాసంకదూ! ఈవిడగారు వృద్ధింటికెళ్ళారు. నేను వాళ్ళ ఇంటికెళ్ళగూడదట! తను మా ఇంటికి రాకూడదట. ఈ పెద్దవాళ్ళు కాస్తాంతో మన ప్రాణాలు తోడేస్తారండీ! ఇద్దరం కిటికీల్లోంచి చూసుకోలేకా. ఇలా సినిమాలో. పాఠ్యుల్లో కలుసుకోలేక భర్త న్నామంచే నమ్మండి' అన్నాడు. తన భర్త వాగ్ధాటికి మురిసిపోతూ, ఆ పది రింటి అమ్మాయి- అంటే అతని భార్య పక్కమని వచ్చింది.

గజిష్ పాత్ర

(గత సంచిక తరువాయి)

“స్విల్లి కొంపముంచేసిందా? బయట వుండేదిటి: అనేసి ఒక మారు క్యామరెవైపు చూశాడు.

“అహహా! అదేం కాదు....” ఎలా చెప్పారో: ఏదో వుందని తెలిసి పోయింది గదా! చెప్పే ప్రేమని. గానీ రాజకీయం యింకా రాలేదు. వీతాసతి కంగారు పడుతుండగా కాంతమ్మ శ్రేలో ఫలహారాలు వట్టుకొచ్చింది. అమె మొహమీద కూడా అంటించుకున్న నవ్వే!

“ఐతే మరేవిటి: టిఫిన్ల కోసవేనా? భరేవారేనంది! మా చెల్లెల్ని లోపల వానా ప్లేరానా పెట్టేస్తున్నారన్నమాట!” అని కాంతమ్మ నైపు చిరునవ్వుతో తిరిగి,

“ఏమమ్మా? నీ పేరేవిటో చెప్పాడు. కాదు వీలకంతం” అని ఆర్థోక్సిలో ఆగాడు.

“లక్ష్మీకాంతం అన్నగారూ!” విషయంగా జవాబు చెప్పింది కాంతమ్మ.

“అ! అది! ఏవిటి మాకు ఫలహారాలు వట్టుకునేగానీ మరోవిధంగా వలక రింపగూడదని వట్టుబట్టావేవిటమ్మా!” అన్నాడు రంగారావు.

“అదేంగాదు అన్నగారూ! ఆలస్యమై పోయింది. క్షమించండి”

నీతియత్

“ఏం పరచలేదులే. చూడమ్మా. ఇది నా చెల్లెలు తిరవతమ్మ. అదిగోనాడు క్యామలరావు. నా కొడుకు. నువ్వు చేసుకుంటే అల్లుడుకూడాను. నాదికి ముందీటిను ప్లేటు పెట్టు. లేకపోతే అడగుతాడు.”

అందరూ ఆనందంగా నవ్వారు.

గానీ ఈ ఆనందం నిజం చేసుకొనే అదృష్టం తమకుందా?

క్యామలరావుని చూసింది కాంతమ్మ. చక్కగా ఉన్నాడు. సరోజినికి చక్కని తోడుకూడా. గానీ తమ అదృష్టం ఇలా తగలదీంది.

అందరికీ పలహారాలిచ్చింది. తింటూ రంగారావే. ఏదేదో మాటాడుతున్నాడు. తనకి వేట సరదా అనీ. ఈమారు సీతా పతివాళ్ళు తమ యింటికి వచ్చినప్పుడు తాను కొట్టిన దుప్పికొమ్ములు యిస్తాననీ. అవి యెదురుగావున్న ద్వారాలకి రెండు వైపులా పెడితే చాలా అందంగా వుంటుందనీ. దావగారు తహశీల్దారుగిరి నుండి రిటైరు కాగానే కాంతమ్మనీ. బుజ్జినీ తన ఇంటికి తీసుకుపోయి- సీతా పతికి మాత్రం పెద్దపులివరకం ప్రెజెంటు చేస్తాననీ. ఆ కృష్ణాజనాస్సి చంకలో పెట్టి అతగాడ్ని సన్యాసుల్లో కలిపేస్తాననీ- ఇలా చాలా చొరవగా మాటలాడుతున్న రంగారావును చూస్తే. క్యామలరావుకే విచిత్రం వేసింది. సమాజంలో ఇంత

జరిగిన కథ

క్యామలరావు కృష్ణమోహన్ ప్లేహాకుడు. లా స్టూడెంట్లు. క్యామలరావు ఆశయం గొప్పది. కారణం తన తల్లి మూగది. ఆమె అనేక వాదలకు లోనై చనిపోయింది. మానసికంగా వాధపడే అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకోవాలనే తన నిర్ణయాన్ని తెలుపుతాడు ప్లేహాకుడు. మోహన్ సెలవులకు వెళ్ళిపోతున్న రోజున మోహన్ తల్లి కామాక్షమ్మ కొడుకు విషయంలో అమిత ప్రేమ చూపుతుంది. కానీ మోహన్ సరోజినివాహ విషయంలో మాత్రం విముఖత కనబరిచింది. కారణం సరోజికు ఫిట్స్ జబ్బు. క్యామలరావు స్నానానికి వెళ్ళినప్పుడు చాదరాణి విచిత్రంగా కలిసింది. ప్లేహాకుడు సాహస క్యామలరావు రాకను చూసి ఆనందపడిపోయాడు. చాదరాణి భర్త తిరిగి వచ్చాడు. సరోజినికి వేరే పెళ్ళి సంబంధము గురించి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. క్యామలరావు చాదరాణి భర్తను చూచివచ్చేందుకు సాహస ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆమె పరిస్థితి మరీ అద్వాన్తంగా ఉంది. భర్త సాదించుట ఎక్కువయ్యాయి. చాదరాణి ఆత్మహత్య చేసుకునేందుకు నిర్ణయించి క్యామలరావు ఆమెను ఆస్రయత్నంనుంచి నిరమింపజేశాడు. పెళ్ళిచూపులకు క్యామలరావు సరోజినిని చూచేందుకు వచ్చిన సందర్భంలో ఫిట్సు వచ్చి పడిపోతుంది.)

నజీవంగా తపతండ్రి వుంటాడనీ, ఇంత నరకా శనః తెలియనందుకు అశ్వర్య బోయాడు

సీతావతి నివ్వకున్నాడేగానీ. మన స్వంతా ఈతుడిమీదనే వుంది. ఒక మారు "శిశు చూడరావాలనిపించింది. గానీ యంతట రాజశేఖరం బయటికెళ్ళిన వాడు తిరిగొస్తూ కనిపించాడు.

"ఏంబటి రాజశేఖరంగారూ- మనలో ఎవరు పెద్దో. ఎవరు చిన్నో తెలియదు గనక పేరుపెట్టి పిలుస్తాను మరి. ఆ, అయితే బయటికెళ్ళిన పని ఏం జేసుకొ చ్చారు? మా కోసం రాత్రికి పొడేలు సిద్ధం చేయించారా. లేకపోతే మేకపోతు నేయిస్తున్నారా?"

మరొకమారు అందరూ నవ్వారు.

కాపేపు గడిచిన తరువాత ఈ యమ యాతన భరింపలేకపోయాడు సీతావతి. దాక్టరు కొద్దిసేపట్లో వచ్చేస్తాడు. అప్పుడు వీళ్లు అడగటం కాను చెప్పడం కంటే ముందు కాను చెప్పాలని సిద్ధపడ్డారు.

"తమతో నేనొక మనవి చేసుకో వాలి...."

"మామూలు భాషలోనే మాట్లాడండి" మధ్యలోనే చెక్ వేశాడు రంగారావు. "మనవలూ, మనవరాళ్ళూ నా కొద్దు. మాటాడండి. చాలు— గానీ మీ కంటే ముందు. నేనొక మనవి చేసుకుంటు

న్నాను మీతో— కళ్ళూర్తూ కానుకలా ఎన్నయ్యై మాటాడితేండి మీరు దయ చేసి అనంటే నాకు అవకాశం"

అతని సహృదయతకి కిరిగిపోయాడు క్యామలరావు. ఎంత మంచి తండ్రికి కొడుకునన్ను దీమాతో ముందుకు వంగి కూచున్నాడు

"ఆ విషయంకూడా కాదు..."

"మరి?"

"మరేం లేదు...." రాజశేఖరం పాయంచేశాడు. "మీకు నీలకంఠం చెప్పలేదనుకుంటాను. చెప్పొద్దనికూడా అన్నారేండి. క్షమించండి. గానీ ఇప్పుడు చెప్పక తప్పదు. అమ్మాయికి సంవత్సరంనుండి హిస్టీరియా వుంది" చాలా శ్రమతో ఆ వాక్యం పూర్తిచేశాడు.

"హిస్టీరియానా" దిగ్గున లేచి కూర్చున్నాడు రంగారావు. మునుపటి దోరణి మాయమైపోయింది. హటాత్తుగా గంభీరంగా మారిపోయాడు. ఒక క్షణం మౌనంగా వుండి తర్వాత ప్రశ్నించాడు. "ఎంతకాలం నుంచి వుంది."

"సంవత్సరం దాటింది. మందులిప్పిస్తున్నాం. పెళ్ళయితే నయం కావాచ్చు నని దాక్టర్లు చెబుతున్నారు" సీతావతి ప్రతి అక్షరాన్ని ప్రాధేయ పూర్వకంగా ఉచ్చరిస్తూ నిజంగా మనవి చేశాడు.

"అరే. మాకు నీలకంఠం చెప్పలేదే..."

"అదే.... అదీ.... తమరూ...."
కంగారువదాడు నీలకంఠశాస్త్రి.

"మేమే చెప్పొద్దని ఆకన్నీ బ్రతి
మాలాం. హిపీరియా అనగానే ఎవరి

కయినా భయపేగదా? ఇదేం ప్రమాద
కరంకాదు. ఆ మాట ఎవరూ వినిపించు
కోరు. జీవితాంతం బాధపడవలసి వస్తుం
దేమోనని అమమ నంతో తిరస్కరిస్తారు.

గానీ తల్లిదండ్రులకు భారమైపోతూదాడు
అదపిల్ల, పెళ్ళయి, పిల్ల అత్తవారింట్ల
మీదపడాలనే కోరిక. దాని అనారోగ్య
కారణంగా, చంపుకోలేదుగదా "

"మరేమైనా సంబంధాలు యంతకు
ముందు చూశారా?" రంగారావే అడి
గాడు.

■ ప్రశ్నతో వాతావరణం ఒక ఊణం
పెళ్ళబ్బం అవరించుకొంది. ఏం చెప్పాలో
ఎవరికి తోచలేదు. గానీ కాంతమ్మ
దైర్యంచేసింది. "ఒక సంబంధం అను
కున్నాం అన్నగారూ! గానీ పిల్లకి ఇలా
అనారోగ్యమని తెలియగానే వాళ్లు తప్పు
కున్నారు" జవాబు చెప్పింది. రాజశే
ఖరం తలొంచుకున్నాడు.

"అరే! నీలకంఠం చేత ముందు
గానే మాకు చెప్పించవలసింది ఈ రావ
దాలూ, పోవదాలూ మీకూ మాకూ శ్రమే
కదా? హిస్టీరియా అంటే ఎలాంటి జబ్బో
నాకు తెలుసు. రోగిని చంపేయదుగానీ
బతక వివ్వదు కూడా. అదీ ఒక్క రోగి
మాత్రం పడేబార కాదుగదా? హిస్టీరియా
పడేవాళ్ళ కంటే రోగికింద పాటు పడే
వాళ్ళదే ఎక్కువ బాధ! అలాంటి పిల్లని
మా వాడికిచ్చి బోస్తామని ఎలా అను
కున్నారు మీరు? ఊహించండి, ఈ మాట
మీ ఎదురుగానే అనవలసింది. బాడేమో
గానీ, మీకు మాత్రం తెలియదా! తెలిసి
తెలిసి ఈ పని చెయ్యలేం! అబ్బాయి
గొంతు కొయ్యడమే గదండీ యదీ?"

అంతే!

అంతకంటే ఏ మంచివాడుగానీ మరే
వంటాడు:

మంచివాడు గనక కాస్త మర్యాదగా
తిడుకున్నాడు. అదే దురుసు పెళ్ళివాళ్ళ
యితే కన్ను మిన్నుమని గావు కేకలేసి
పెళ్ళి పోతాడు. గానీ ఎవరటగానీ తన
పిల్లని చేసుకోవడం మాత్రం కల్గి!

నీతాపతికి కళ్ళు నీళ్ళ పర్యంతమైంది.
"ఐక్కే ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి కాదా?"

శ్యామలరావు తండ్రి నడిగాడు, వతుడు
అలా కలగజేసు కోవడం అక్కడున్న
వాళ్ళందరితోపాటు రంగారావుకి కూడా
విచిత్రమనిపించింది. వెంటనే జవాబు
చెప్పలేక పోయాడు.

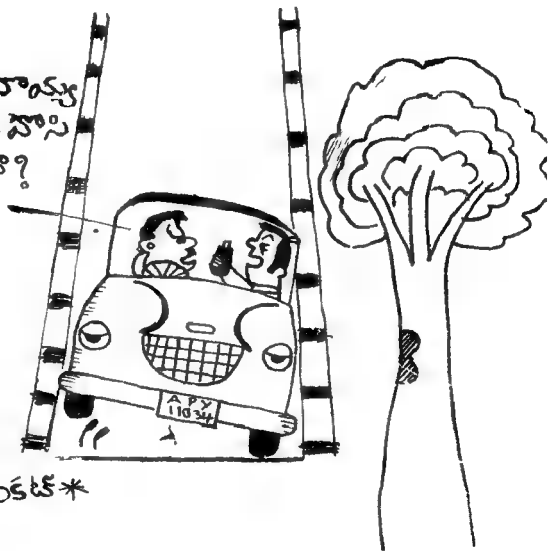
"నీ... తెలియదులే చెప్తాను"
అన్నాడు.

"చెప్పండి. ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి
కాదా?"

"ఔనుంది. మరో సంబంధం చూసు
కుంటే..." నని గాడు రంగారావు.
శ్యామలరావు నీతాపతి వైపు చూశాడు.
క్షమించండి. నేను మీ అమ్మాయిని
చూడొచ్చావా? చాలా వినయంగా అడి
గాడు. ఎందుకా అని విస్తుపోతున్నాడు
రంగారావు శ్యామలరావు ప్రవర్తన ఆధం
కావడం లేదు.

నీతాపతికి ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచ
లేదు.

కార్లోపెట్రోల్ నోన్య
మంట బ్రెండ నోన్
బొనలేదు గదా?

ఎంకట్

ఇంతవరకూవచ్చింది గవక నిలకంతం
వున్న సంగతి కాస్త చెప్పేశాడు. "మీరు
రావడానికి డబ్బం ముందే అమ్మాయి
ఫిట్స్ చ్చి వడిపోయింది. ఇంకా తేరుకో
లేదు."

"దాక్టర్ కి కబురు పెట్టాం." పప్పుగు
రాజశేఖరం.

ఇంక ఒక్క-డబ్బం ఆ యింట్లో ఉండ
కూడదనిపించింది రంగారావుకి. ఎంత
దగా జబ్బు పిల్లని గదిలో పెట్టకుని,
తమతో పెళ్ళి కబుర్లు ఆడేస్తున్నారా
మోసం చేసి పెళ్ళి చేసి తన కొడుకు
గొంతు కొయ్యాలని చూశారు.

మాటల్లో దాక్టర్ కొచ్చారు. రాజశేఖరం
లేచి దాక్టర్ని ఇంట్లోకి తీసుకొని వెళ్ళాడు.

"మరిమేం కూడా వెళ్తాం." నిబ్బ
న్నాడు రంగారావు.

"కూర్చోండి. వెళ్తాం." అంటూ
తాను లేచి నిబ్బన్నాడు శ్యామ్మలావు.
"నేను మీ అమ్మాయి నొక చూడు
చూస్తాను." అన్నాడు సీతాపతి.

"ఇప్పుడా." సీతాపతి ఆశ్చర్య
పోయాడు.

"అవును, ఇప్పుడే. ఈ పరిస్థితిలోనే
చూస్తాను. యిదేమి మరోలా అనుకో
కండి. జబ్బు పిల్లని చూడాలని ఏదో
తమాషా కోసం నేను అనడం లేదు.
నాలా విన్సియర్ గా అడుగుతున్నాను.
చూపిస్తాలా? అడిగాను.

రంగారావు వైపు చూస్తూ సీతాపతి
నిబ్బన్నాడు.

రంగారావు కేపి అర్థం కావడం లేదు.

సీతావతి వెంట క్యామరరావు లోపలి కెళ్ళాడు. ఒక్కడే పట్టణానికి పోవడానికి జరిపి నీలకంఠశాస్త్రి కూడా వాళ్ళ వెంట జారుకున్నాడు. తిరపతమ్మ, రంగారావు మిగిలిపోయారు.

“ఏంబిటి? ఎందుకు చూస్తానంటున్నాడు క్యామరరావు?”

“ఏమో, అతగాడి తిక్కకి అర్థం నన్నడ గొడ్డు. అయినా నీకు మరీ తిక్క హిస్టీయా కేసుటి, పింగినాదం. మా అత్తగారిల్లోనైతే ప్రతిఆడదానికి హిస్టీరియానే శుభ్రంగా ఆ మూడు ముళ్ళూ పడేయించక....”

“నోర్మయ్!” మధ్యలోనే అరిచాడు రంగారావు.

కొడుకు బ్రతుకుకుకంటే తిరపతమ్మ మాట ఎక్కువ కాదు తనకి. తనువచ్చినా వాప్పుకోడు ఈ పెళ్ళికి.

అన్న మొహం లోకి చూడగానే భయం వేసింది తిరపతమ్మకి. అతనికి కోపం రానే రాదు. ఒప్పే మాత్రం ప్రళయ రుద్రుడు. వాళ్ళకి కూడా మరేం

తోచక లోపలి కెళ్ళాడు. సీతావతంగా వుండి రోగి పరిస్థితి. వెనక్కి విరుచుకు పడిపోతూ, చాంగలు కట్టుకోంది. “ఏం భయంలేదు పరవాలేదు. ఒక్క ఇంజక్షన్ తో నర్దుకుంటుంది.” అంటున్నాడు డాక్టరు.

నర్దుకునే దాకా చాలా భీభత్సమై పోయింది.

చూస్తూ విచ్చున్నాడు క్యామరరావు.

ఇంత అందమైన ఆమ్మాయికి, అంత వికారమైన రోగిమా! అన్యాయం! అలా చూస్తుండగా డాక్టరు చెప్పినట్టు పదివిమషాల్లో నర్దుకుంది. ప్రళాంతంగా సరోజని విద్రవీతోంది.

అంతేనన్న మాట, పది విమషాల్లో ఒక ఇంజక్షన్ తో నర్దుకునే జబ్బు ఖరీదు ఒక జీవిత కాలం అవివాహితగా గడపడమా! దారుణం!

బయట కొస్తుండగా గుమ్మం దగ్గర సీతావతితో చెప్పాడు నెమ్మదిగా. “నేను మీ ఆమ్మాయి చేసుకుంటాను. తప్పక చేసుకుంటాను దిగులు పడకండి.”

(సకేషం)

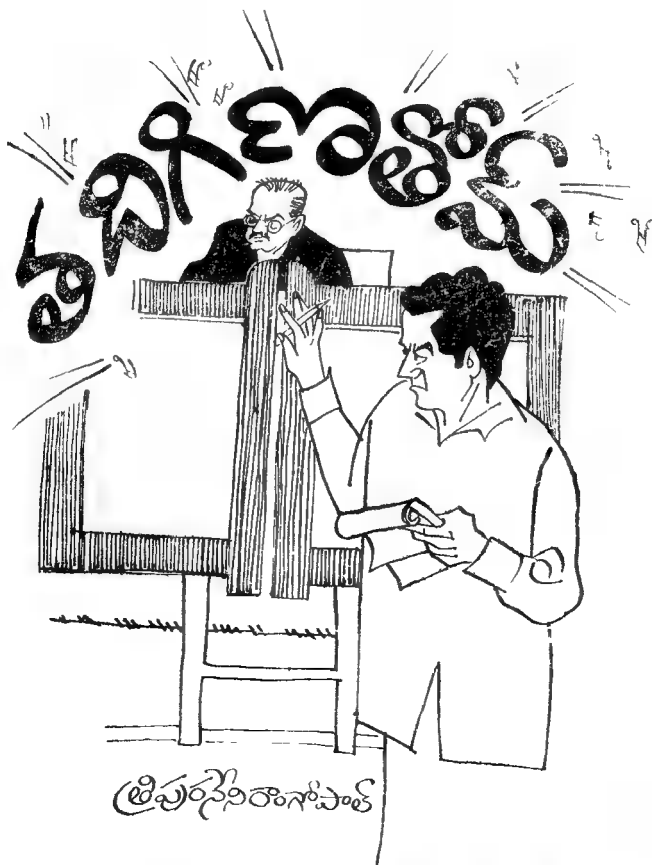
టీచర్ : విన్న ఇంటి దగ్గర వ్రాసుకొని రమ్మన్న కాంటోనిషన్ అందరూ వ్రాసుకొని వచ్చారా? వ్రాయని వాళ్ళందరూ నిలబడండి.

(గోపి సగం కూర్చున్నట్లుగా. సగం నిలబడినట్లుగా ఉండును)

టీచర్ : ఆదేమిటరా గోపి అలా నిలబడ్డావేం? ఇంతకి సువ్వు వ్రాసినట్లా వ్రాయనట్లా?

గోపి : నేను సగమే వ్రాసానండి నిలబడాలో. కూర్చోవాలో అర్థం కాలేదండి.

—ఎమ్. ఎన్. పరమూర్తి, అనకాపుర్రు.

అనగనగా ఒక ఆఫీసు

“దేశంలో వున్న అన్ని ఆఫీసులు చేస్తున్న వన్లొకటే, మా ఆఫీసు పేరు తెలుసుకొని ఏం చేస్తావులేవోయ్!” అంటారు ఆ ఆఫీసులో పన్నేనే కుట్టి గుమస్తాలు. ఎవరైనా వాళ్ళ ఆఫీసు పేరు అడిగితే.

“మా ఆఫీసు బహు చక్కవిది, వెరీ పిన్వియర్ ఇన్ ఎవరిథింగ్” అంటారు ఆఫీసరు.

“వెధవది మా ఆఫీసులో పవిత్రేనే వాళ్ళెవరూ లేరు. అందరూ బద్ధకస్తులే, వే లేకపోతే, నామాట భయం లేకపోతే, మా ఆఫీసులో ఒక్కవెధవ పన్నేనేవాడు కాదు. నేనుండటంవల్ల యీ ఆఫీసు ఒక డార్ నడుస్తుంది. నేనుగావీ లేకపో

శేనా!'' అపీసు సూపరిన్ టెన్ డెంటుగారి కామెంటు.

మా అపీసులో పనిచేసే కుర్రాళ్ళు ఉత్త కణ్ణులాయెళ్ళు. పని చేతకాదు. నేర్చుకోవాలన్న అనక్తి లేదు. అన్ని వస్తు మా వల్లె జరగిపోతున్నాయి!'' సీనియర్ క్లార్కుల గోల.

''అందరు బాబులు మంచోళ్ళు. మా రాజులు!'' అపీసు జవాను కాంప్లెమెంటు.

ఇంత చరిత్ర వున్న ఆ ఒకానొక అపీసు అందరికీ దూరంగా ఊరికి ఓ మూల పడివుంది. ఆ మూలకి వెళ్ళా లంటే రెండు బస్సులు మారాలి.

రెండు బస్సులు మారి చేరతారు సీనియర్ క్లార్కులు.

ఐదు మైళ్ళు నైకిల్ మీద ''వల్ మో హనరంగ'' పాట పాడుతూ లోపల ''ఈ బ్రతుకింతే'' పాట పాడుకుంటూ అపీసుకు చేరతారు కుర్రగుహస్త్రాలు.

మొదటివారంలో బస్సుల్లో, మిగతా రోజులలో కాలినడకన చేరుకుంటాడు జవాను. వీళ్ళందరూ చేరిన ఐదు నిమిషాలకి సూపరిన్ టెన్ డెంటు స్కూటరు మీద హాజరు.

మరో పదినిమిషాలకి కార్లో అపీనరు ప్రవేశం. ఒకానొకరోజు ఆ ఒకానొక అపీసులో—

గడియారం పదిన్నర అయిందంటూ

వుండగా, గుహస్త్రాలు వరుగురూ పీల్చలో కూర్చుని ప్రయాణ బదలిక తీర్చు తుంటున్నారు.

జవాను పనిచేస్తున్నట్టే పనిచేయటం లేదు. కుట్టుగుహస్త్రాలు సినిమా కణ్ణు. సీనియర్ గుహస్త్రాలు ఇంటి కణ్ణుమొదలయ్యాయ్. ఒక రెండు నిమిషాల్లో మరో రెండు నిమిషాల్లో అంటే సూపరిన్ టెన్ డెంటుగారి రాకతో అవి ఆగి పోయాయ్.

అపీనరుగారి రాకతో అపీనంతా పూర్తి విళ్ళబాన్ని వింపుకొంది.

అపీనరుగారు వచ్చిన అయిదు నిమిషాల్లో సూపరిన్ టెంటుగారికి, పిలువొచ్చింది. అంత త్వరగా పిలుపు వింటుకు వచ్చిందో అర్థం కాలేదెవరికి

ఎవరి వూహ కందినట్టు వాళ్ళు పూహించుకోవడం మొదలెట్టారు.

అలోచిస్తూనే లోపలికి వెళ్ళాడు సూపరిన్ టెన్ డెంటు. లోపలికి వచ్చిన సూపరిన్ టెన్ డెంటు అపీనరుగారి మొహంలోకి దైరక్షగా చూడలేకపోయాడు ■ ప్రయత్నంలో అపీనరుగారి మొహంలో రంగులు మహా భయంకరంగా వున్నట్టు. ఆయన గారి చూపులు, ఈయనగార్ని కార్చేసేటంత దారుణంగా వున్నట్టు గ్రహించాడు సూపరిన్ టెన్ డెంటు.

అపీనరుగారు మాట్లాడటానికి ప్రయ

త్తిస్తూవున్నారు. కానీ ఆయన్లోని కోపం, మాటని బయటకి రావీయడంలేదు.

“సార్!” సూపరిన్ టెన్డెంటు కలుగ జేసుకుంటున్నారు. అపీనరుగారికి కోపం చూపుతున్నట్లైంది. చూపుల్లో, వాంట్ల ర్వం కోపమయమే!

“సార్!” విషయం తెలియని సూపరిన్ టెన్డెంటు మళ్ళీ అన్నాడు కంగారుగా. ఫయం ఫయంగా విషయాని విషయంగా అన్నాడు.

అపీనరుగారు కొంత తమాయించుకొని “చూడండి” అన్నాడు.

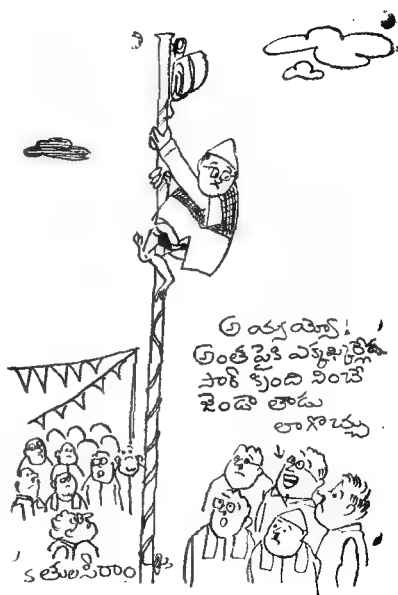
సూపరిన్ టెన్డెంటుకి విషయం కొంచెం కొంచెంగా అర్థమవుతున్నదినిపించింది.

“చూడండి! రేపు డెలివర చేయ్యబ్బినపైలు కనబట్టలేదు.”

విషయం అర్థమయింది సూపరిన్ టెన్డెంటుకి ■ కర్తాక అపీనరుగారు “దాం” అని ప్రేలుతారని. అప్రేషానికి తన మొహం పగులు తుందని కూడా తెలుసు. తెలిసినా తెలియనట్టుగానే నిలబడ్డవాడు నిలబడ్డట్టే వుండిపోయాడు.

“ఇది ఎలా జరిగింది ఎందుకు జరిగింది?” అపీనరుగారి కంఠస్థాయి. ఇంతై అంతై అంతంతాయె! ఆ కంఠ స్థాయి సూపరిన్ టెన్డెంటుని “ఎ” క్లాసు క్లెల్లో వదేపింది.

“ఆ పైలు దొరక్కపోతే ఏమవు

తుందో తెలుసా!” తెలుసు సూపరిన్ టెన్డెంటుకి. కానీ తెలుసుకున్నట్టు పెదాలు కడువలేదు తల అడింపలేదు.

“మాట్లాడరేం....”

మాట్లాడితే ఆ కోవస్థాయి యింకావ్వు సావాని కలుపుకుంటుందని తెలుసు.

“అదిగావీ దొరక్కపోతే, ఏ ఆర్ బిల్ గోబుడాగ్స్” ఆ నంగతి తెలుసు సూపరిన్ టెంటుకి “వెళ్ళండి వెతికిం చండి! లేకపోతే....లేకపోతే” ఆయన మరో పది మాటల్ని వెతుక్కోకముందే- సూపరిన్ టెన్డెంటు అతి విషయంగా తలూపి బయటకు దారి తీసాడు.

అతి జాగ్రత్తగా బయటకొచ్చిన

అయిన అతి అజాగ్రత్తగా హెడ్ గుమాస్తా వైపుకి దూసుకుపోయాడు. హెడ్డు మంచి బాబడిలా లేచి నిలబడ్డాడు.

హెడ్డు సూపరిన్ టెన్ డెంటుగారి మొహం పరిశీలించాడు. మొహంలో కోపం ఎంత మోతాదులో వుందో తెలుసు కోడానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు హెడ్డుకి.

హెడ్డు షరీ మంచి బాబడై పోయాడు. "రేపు డెలివర్ చేయాలి న పైలు కన పట్టలేదు" "అరేరే!"

"అరేరే ఏమిటయ్యా అరేరే!"

అరేరే అంటే ఏమిటో చెబుదామను తున్నాడు హెడ్డు చెవితో:-

సూపరిన్ డెంటుకి చాలా గుర్తుకొస్తాయ్.

తను ఆ మధ్య ఆయన్ని ఏవిహితీ తీసుకోతానని తీసుకోకుండా మొన్నమధ్య వాళ్ళ పెద్దమ్మాయ్ కారు నలుపు పెళ్ళ వటం కిష్టమని నోరు జారాడు; వాళ్ళాడ లావని తనతోటి గుమాస్తాతో అంటే అదికాస్త అయిన చెవిలో వూదాడా గుమాస్తా. ఇలా ఎన్నో

అమ్మో ఇవన్నీ గుర్తుకొచ్చేయూ,

"ఏమయ్యా. నీ కింద వున్నవాళ్ళంటే కట్టాళ్ళు, నువ్వయినా జాగ్రత్త పడొద్దూ, చి చి"

కుట్టాళ్ళయితే జాగ్రత్త వుండకూడదా; హెడ్డు కర్థంకాలేదు.

"అ పైలుపోతే ఏమవుతుందో

తెలుసా; అంటూ నీట్లో తెళ్ళిపోయాడు సూపరిన్ టెన్ డెంటు.

ఏమవుతుందో ఆలోచించు కొనేటప్పటికి హెడ్డుకంతా అయోమయంగా వుంది.

తనూ, తన పెళ్ళాం బిడ్డయూ, అమ్మో తన వాళ్ళంతా అన్యాయం అయిపోయూ;

తనకి, తన పెళ్ళాం బిడ్డలకి జరగబోయే అన్యాయం గుర్తొచ్చేటప్పటికి, ఈ ప్రపంచం మీద కోపం పుట్టుకొచ్చింది హెడ్డుకి. రేపు రాబోయే చికాకులు ఎల్లాంధి మిగిలబోయే చీకటి హెడ్డుకి గుర్తొచ్చి ప్రాణం లేకుండా చేసాయి అతగాడ్ని. వాళ్ళంతా కోపాన్ని వింపుకొని తన కంటే రెండు నలవత్సరాలు నివ్వూరిటి తక్కువగావున్న గుమాస్తా దగ్గరకి వెళ్ళాడు

"పైలు పోయింది"

"రేపు డెలివర్ చేయాలిందేగా, "

"అయితే విషయం తెలుసు నన్నమాట"

"విన్నాను"

హెడ్డుకి సీనియర్ గుమాస్తా దోరణి నచ్చలేదు.

"విషయం తెలిసినా పట్టనట్లు కూర్చున్నారే!" అన్నాడు పట్టనట్లు విలుచుంటే లాభం ఏమిటి; అడగాంను కున్నాడు సీనియర్ గుమాస్తా. కానీ అడగలేదు. అతన్ని అలా ఎదురు

ప్రశ్నలేస్తే మాకుకోడనీ. తను మొన్న
కాఫీ పోయిందని చెప్పింది. ఆ మధ్య
మానవత్వం చూపిస్తే వేసిన విషయం
విన్న వినిమా చూపించలేదన్న విషయం-
ఇక్కడనున్న గుర్తొచ్చి పేజీలో పోతాడని-
ఏం మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు.

“చూడండి! పైలు దొరక్కపోతే
మనపని గోవిందా-మన పిల్లలపని
గోవిందా! అంతా గోవిందమయ మవు-
తుంది. వెళ్ళండి వెతికించండి-పూ!”

అంటూ అక్కడనుండి తన పిట్లోకి
ఒక్క అడుగులో వెళ్ళి కూర్చున్నాడు
పెద్ద.

సీనియర్ క్లర్కుకి కోపం వచ్చింది.
కాదేసింది. అరెంటిని కలుపుకొని కట్టి
గుమాస్తాని దగ్గర కెళ్ళాడు.

“మీరెందుకు ఇక్కడికొచ్చారో మాకు
తెలుసు” కోరవలో పరికాయ కట్టి
గుమాస్తాని గొంతుకయ.

“అహ! అలాగే! ఏమిటి తెలుసు”
కాస్త గట్టిగా అన్నాడు. సీనియర్
గుమాస్తా.

“మీరు కాన మెల్లగా మాట్లాడే
ప్రయత్నం చేయండి” ఇద్దర్లో ఒకడే
అన్నాడు.

సీనియర్ వాళ్ళని కిందకి పైకి
చూడటం తప్ప ఏమీ చేయలేదు.

“పైలు పోయింది యింకేగా!”

“అంక పెద్ద విషయం మీకింత చిన్నదిగా తనబడుతోందా?”

“పోతే పోయింది, దొరికితే ఇక్కడ వనిజేస్తాం. దొరక్కపోతే వేరొకచోట”

“ఊ! వేరేచోట-ఎవడోయ్ మీకు వేరేచోట వుద్యోగమిచ్చేవాడు.

“నీ కిస్తారేం?”

“మారాజలా”

“పుచ్చిపోయిన నీ మొహానికివ్వగా లేంది మాకేం తక్కువ”

“ఎవరిదీ పుచ్చిపోయిన మొహం?”

“వేరే చెప్పాలా?”

“పవీపాట చేయలేవి వాళ్ళకి మాటల దాటునరి మా ఎక్కువ”

“నువ్వు పనిజేస్తున్నావా?”

“చేయటంలేదు! నే చే...”

“సరి సరే. నీ పెళ్లాందగ్గిర చెప్పు కోవోయ్ ఈ బోడిమాటలు”

“ఏమిటా మాటలు”

“వున్నమాటే.”

“మర్యాదగా మాట్లాడండి”

“నీకా మర్యాదా!”

“ఊన్” ఇద్దరూ కోరన్లో నవ్వారు.

ఆ నవ్వు నీవియర్ కోపాన్ని రెట్టించింది. కోపం అనహ్యం మొహంలోకి తెచ్చుకుని-

“సరి సరే వెదవ నవ్వురా. వెళ్ళండి వెతకండి వైలు” అని అన్నాడు.

“నువ్వు వెతకవా?”

“ఎందుకు వెతకనూ?”

“మరి వెతుకూ”

“ఏం ముందు మేం ఎందుకు వెతకాలి?” నువ్వు ఎందుకు వెతకవో?”

“నేను మీకంటే నీవియర్ని”

“నీవియర్ గీవియర్ జాంతానయ్. రేపు వైలు దొరక్కపోతే. రేపు మన మంతా చెట్టు కింద మనుషుల మవుతా మోయ్”

“వోయ్ ఏమిటోయ్ వోయ్”

“నువ్వు మమ్మల్ని అనోవా!”

“నేను మీకంటే పెద్దాన్ని”

“ఓయబోస్”

“సరి సరే వెక్కిరించారు. వెళ్ళండి. వెతకండి.”

“మీరు వెళ్ళండి వెతకండి”

“మీరు నాకు చెప్పేవాళ్ళయ్యారా?”

ఆ ముగ్గురి వాదనా అగడం లేదు. వాళ్ళ వాదన అపటానికి వచ్చిన జవాను మీదకి ముగ్గురూ విరుచుకుపడ్డారు.

“అసలు వీడే దీవికంతటికీ కారణం”

“ఈ వెదవ జాగ్రత్తగావుంటే ఇంత పని జరిగేదా”

“అరేభక్త! తిని కూర్చోవడంతో సరి పోతుంది వీడికి.”

ఇలా పాగుతున్న వాళ్ళ దోరణి పాగి పాగి పుల్ ప్లావ్ పెట్టుకుంది.

ఈతకు మించిన లోతు లేదు!

విన్ను కాలువై నా, పెద్ద పిల్లనా, లోతు
తక్కువై నా, ఎక్కువై నా, ఈతగానికి
ఒక్కటే! ఏదైనా ఈదుకుంటూపోయే
ఈతగాడ్ని ఆ లోతు ఏమీ చేయలేదు.
కాని, అక్కడక్కడ నుడిగుండాలు
ఉంటవి. తూ ప్రమాదాన్ని వేర్పరి
అయిన ఈతగాడు ముందుగానే
దాహంది, తెలివిగా తప్పకుండా!
అకని ఈతకు మించిన లోతులేదు,
పిరులేదు!

జీవిత శముద్రంతోకూడా ఎన్నో
అవాంతరాలు ఉంటాయి. ప్రాణాంతక
ముత్యరాశులు! కాని, నేర్పుగా, క్రమ

బద్ధంగా, భవిష్యత్తును దృష్టిలో ఉంచు
కున్న విర్రాటు చేసుకొనే సమర్థుడికి
ఎంతమాత్రం భయంలేదు.

ఇలాగ వ్యవహరించడానికి, జీవితంలో
ఒడుదుడుకులను తట్టుకోవడానికి
ఒక్కటే మార్గం-

జీవిత భీమావారి భవిష్యదవసరమే
ఎండోమెంట్ విధానం! భవిష్యత్తులో
రాగల అవాంతరాల కోసం అవరాలు
వీర్పడిన భీమా విధానం ఇది!

పూర్తి వివరాలు తెలుసుకోనే నిమిత్తం
మీకు దగ్గరలోగల భీమా కార్య
ాలయానికి తయరయింది.

జీవిత భీమాను

మించినది మరియొకటి ఏదీయూ లేదు.

EP. LIC. 29 73

జవానుకి భాగ్యసిద్ధి, భయములు—

అర్థంకలేడు; కోపం వచ్చింది వాళ్ళమీద ఏమీ అనలేక పోయాడు. కానీ వాడికి తెలుసు ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత, పెళ్ళాం బిడ్డచ్చి ఈ నెవంట్ తేగత్తుకొచ్చాడని.

అనగనగా అపిసు గొడవ గొడవగా వుంది.

అందరికీ రేపు తలుపు కొచ్చి. రేపటి పరిస్థితి వూహకొచ్చి. తమని ఎవరో తుపాకితో నిలుపునా కొచ్చి చంపేస్తున్నట్టు బాతపడి పోతున్నారు. అపిసరు గారికి మఱి మఱిలో రేడు.

సుపరిన్ టెండ్రెంటుకి, ఎవరో గొంతు మలిమేస్తున్నట్టు వుంది.

హెడ్ క్రూరుకి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయ్, సీనియర్ కుర్రకాయని ఎదిరించిన ఎదిరింపులు ప్లస్ పైలు విషయం కలిసి వొంటిని కండలు కండలుగా కోస్తున్నాయ్.

కుర్రకాయకి రేపు కాపీయ. సివిమాలు తమ జీవితం వించి వెళ్ళిపోతున్నాయ్. అవి తెగబాదగా వుంది, జవాను తన చచ్చి పీనుగై పోయినట్టే. అయిపోతున్నాడు.

(కానీ, కానీ పైలు ఎవరూ వెనకడం లేదు) యిలా ఉండగా,

బోసెయ్యింది అపిసరుగారి పిలువొచ్చింది అందులో లోపలి కెళ్ళారు.

‘బాయిస్ బాప్ గారికి ఆ షేడంలో అందరూ “బాయిస్” లా కనబడ్డారు.

“బాయిస్ గారో” అందరి కంబాలు ఏక కలకాలమునాడు

“మనలో అంటే మీ అందర్లా అజాగ్రత్త పెరిగిపోతుంది” అందరి తలలూ కిందకి వేళ్ళాయాయి.

“రేక హోతే మాడండి పైలు ఈ మీరువాక్రిందేవుంది కానీ అది మనకంట వడలేదు. కనపడకుండా మనని ఏదిసిందింది. మనని ఏదిసిందింది అంటే మీ అజాగ్రత్తే దాని క్కారణం.”

అందరి మొహాల్లో హాండ్స్ క్యాండ్రిల్లల బిచ్చులు వెలిగియ్. కతకోటి దీపపు కాంతుల్ని మొహంలోకి పుంజుకొని వెయ్యోరుగుల బలాన్ని వొంట్లోకి తెచ్చుకొని. అన దంగా తలలు పైకి లేపారు

“విజంగా మనం అదృష్టవంతులం. బాయిస్! ఇకమీరు జాగ్రత్తగా వుండాలి”

‘అపిసరుగారి అర్థం విన్నారా’ అన్నట్టు సూపరిన్ టెండ్రెంట్, హెడ్ కుమాస్తా వైపు చూశాడు “జాగ్రత్తయ్” అన్నట్టు సీనియర్ కలెక్టరు మాస్తా వైపుకి చూడబోయి. చణ్ణున మొహం తిప్పేసుకున్నాడు.

“జాగ్రత్త! జాగ్రత్త!” అన్నట్టు కలెక్టరు మాస్తాలు జవాను వైపుకి చూసారు.

జవాను గో వెపుకి చూసాడు. కురుంగవున్న ఆ గోడ. ఆ షేడంలో జవాను కళ్ళకి పరుకే నీనట్టునిపించింది. పరుకే నీన ఆ గోడ మూలది హోతే బావు. డునిపించింది జవానుకి.

అతి త్వరలో విడుదల కానున్న

దీప్తి ఇంటర్ నేషనల్ వారి సాంఘిక చిత్ర రాజము

“దేశోద్ధారకులు”

శ్రీ యు విశ్వేశ్వరరావుగారు చిత్ర పీఠకు చిరకాల పరిచితులు ఆయన విర్మించిన ప్రతిచిత్రం కేళభక్తి సాంఘిక జీవన విలువలతో నిండి వుంటుంది అంతే గాక పటుకరమైన కథ, సంభాషణలు, సంగీత సమ్మేళనంతో ప్రేక్షకులకు అనందాహ్లాదాలతోబాటు మరువరాని సన్నివేశాలతో నిండి వుంటాయి వీరిచిత్రాలు, ప్రేక్షకులకు ఏదో ఒక ప్రబోధాన్ని అందించటమే శ్రీ యు విశ్వేశ్వరరావుగారి ఆశయం అనటంలో సందేహం లేదు

నేటి దేశకాల రీతుల దృష్ట్యా అతి ప్రయాసల కొద్దీ నిర్మించిన సాంఘిక చిత్ర రాజము ‘దేశోద్ధారకులు’ ఈ చిత్రంలో ప్రతి సన్నివేశము ప్రేక్షకుల

హృదయాలను హత్తుకొనే రీతిని చిత్రీకరించారు ప్రఖ్యాత వలన చిత్ర దర్శకులు శ్రీ పి యన్ రావుగారు.

పద్మశ్రీ ఎన్ టి రామారావు, అక్షయ్ ద్యుకంగా నటించి విడుదలకు సిద్ధంగా వున్న ఈ చిత్రంలో వాణీశ్రీ సావిత్రి కుల నాగభూషణం, రాజశాల, ప్రభాకర రెడ్డి, ఆరు రామలింగయ్య, పద్మనాథం ముఖ్య భూమికలు ధరిస్తున్నారు

సంగీతం కె వి మహదేవన్ కెమెరా, జె కె రాము కళ ఎన్ కృష్ణారావు దర్శకత్వం పి యన్, రావ్ బి పి (ఓట్) నిర్మాత యు విశ్వేశ్వరరావు పి యన్ పి విడుదల విజయ

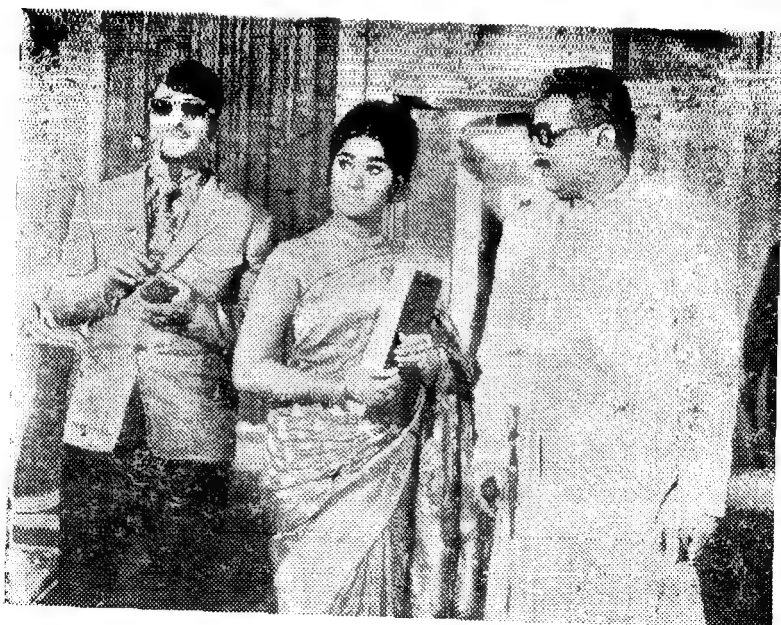

“దేశోద్ధారకులు” లో ఎన్. టి. ఆర్, శుభ.

సావిత్రి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ ప్రొడక్షన్ నెం. 1

అశేష ఆంధ్ర ప్రేక్షకుల ఆదరణిమా
నాణి చూరగొని అపూర్వ కళాకాణిగా,
దర్శకురాలిగా, నిర్మాత్రిగా గొప్పప్రఖ్యాతి
పొందిన కళాకవస్త్రి శ్రీమతి సావిత్రి
శ్రీయుతులు వెంకటరత్నం ఏ సుప్ర
హ్మణ్యం నిర్మాతలుగా స్థాపించిన
సావిత్రి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి ప్రథమ
కామక ప్రొడక్షన్ నెం. 1”

ప్రముఖ బాక్సాఫీన్ దర్శకుడు శ్రీ
వి. వి. ప్రసాద్ దర్శకత్వంలో నిర్మించ
మన్న ఈ చిత్రానికి కథ శ్రీ టి. వి
పాణి సమకూర్చారు. న్యాయం ఒక్కొ
క్కప్పుడు అన్యాయంగా ప్రవర్తించే
అవకాశం వుంది న్యాయ స్థానాలకు
గుమ్మి కొన్ని సమయాల్లో అబద్ధమైన
విజ్ఞాని విన్నే చెప్పలేకవి. విజ్ఞాని
వింగా దర్శించే నేతృత్వ కారవడు
తుందని అజ్ఞానం సమయాల్లో కొంత
మంది నిర్దోషులు ఆ అన్యాయానికి
అహుతి అవక తప్పదని- ఏది ఏమైనా

“దేశోదారకులు” లో రామారావు, వాణిశ్రీ, నాగభూషణం.

దోషులు తాత్కాలికంగా తప్పించుకున్నా. చట్టాన్నుంచి శిక్షనుంచి కాళ్ళతంకా తప్పించుకోలేరనే గొప్ప నీతిని పునరుద్ఘాటించే చక్కని చిత్రం “ప్రొడక్షన్ నెం. 1”

“మంచి మనసులు” చిత్రం తరువాత శ్రీమతి సావిత్రి ద్వారా వచ్చింది పాత్రలో చేయటానికే మేము పురుషులు అన్యాయాన్ని కూకటిప్రేక్షతో కదిలిస్తాయి దోషుల హృదయాల్లో విప్లవం ఏనుగులు సృష్టిస్తాయి. ఉదాత్తమైన ఈ పాత్రలో శ్రీమతి సావిత్రి తనకు తానే సాటి అని

విరూపింతుకోసున్న ఈ చిత్రానికి జనవరి పదిహేనవ తేదీన విజయ నగర్ లో రెండు రికార్డ్ చేయబడడంతో వాణి ప్రస్తావన కరిగింది. జనవరి ఇరువది ఐదవతేదీనుంచి నెట్ వర్క్ పీడికి వెళ్ళిన ఈ చిత్రానికి ఒకేసారి తెలుగు-తమిళభాషల్లో కూడా చిత్రీకరించనున్నారు. ఏ ప్రెస్ నెలూరులోగా షూటింగ్ కార్యక్రమం పూర్తిచెయ్యాలని విరూపల సంకల్పం. చాలాకాలం తరువాత హాస్యచక్రవర్తి వడ్మశ్రీ రేలంగి వెంకట్రామయ్య మళ్ళీ ఈ చిత్రంలో వెండితెరమీద సాక్షాత్క-

రించి ప్రేక్షకులకు కనువల వండుగ
కావించనున్నారు

బింగారు మనసులు

నటీనటువర్గం సావిత్రి కృష్ణం
రాజా. విజయవిర్మల. ప్రభాకరరెడ్డి రాజ
నాల. అల్లు రామలింగయ్య ఛాయాదేవి.
మీనాకుమారి పి వెంకటేశ్వరరావు.
గోకిన రామారావు. అనందమోహన్.
ప్రముఖ స్టేజీ నటుడు తారా కృష్ణ.
ఆర్థా జనార్దనరావు మ స్టర్ నరేష్ మొద
లైనవారు ముఖ్య భూమికలను ధరించ
నున్న ఈ చిత్రంలో ప్రముఖ హాస్య
చక్రవర్తి రేలంగి వెంకట్రామయ్య.
తమిళ, తెలుగు ప్రేక్షకులను ఏకదాటిగా
నవ్వించగల నవ్వుల నటుడు న గేష్
చక్కవి హాస్య పాత్రలను పోషిస్తు
న్నారు.

సాంకేతిక వర్గం కథ టి వి బాబు.
సంభాషణలు మోదుకూరి జాన్సన్
సంగీతం కోదండపాణి కెమేరా నుఖ
దేవ్ కళ కళాకార్ కూర్పు అంకిరెడ్డి
మేకన్ చక్రపాణి. కాస్ట్యూమ్స్ వెంకట
రావు. ప్రొడక్షన్ యం పి. రామా
రావు కో-డైరెక్టర్ ఇ మోహనదాస్
వహాకార దర్శకులు పి విద్యాసాగరరెడ్డి.
నత్యం విర్వహణ డి. పార్థసారథి

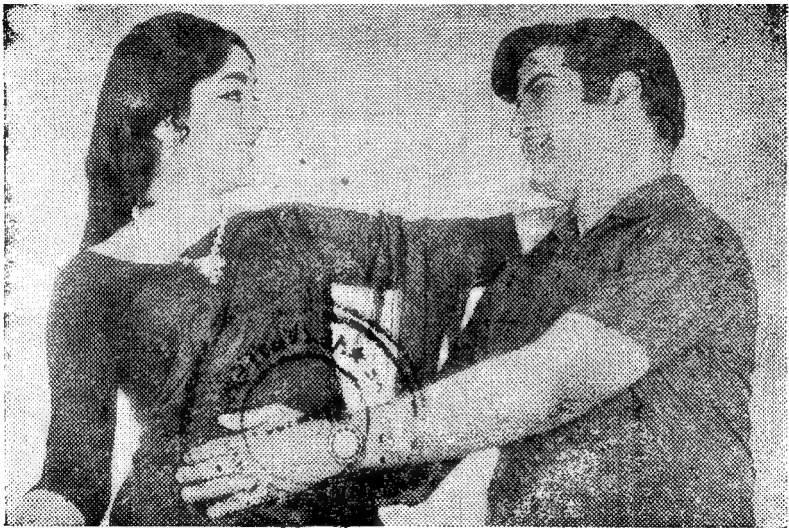
దర్శకత్వం బి. వి ప్రసాద్

నిర్మాతలు . సావిత్రి. టి. వెంకట
రత్నం. పి. సుబ్రహ్మణ్యం.

తె యస్ ఆర్. పిక్చర్స్ వారి
"బింగారు మనసులు" చిత్రం పూర్తయి
రీరికార్డింగ్కు పిద్దమాతున్నది ప్రముఖ
నవలా రచయిత శ్రీ కృష్ణమోహన్ రచ
నలో అతి నవ్యాంగ సుందరంగా తయారయిన ఈ చిత్రంలో నాయకిగా జమున
ఇంతవరకూ ప్రేక్షకులు ఊహించని
విధంగా నటించి తన పాత్రకు న్యాయం
చేకూరుస్తూ జీవంపోశారు ఈచిత్రంలో
యింకో చెప్పుకోదగ్గ విశేషం- పి లిన్
పాత్రలకే అంకితమైపోయినట్లుగా ఊహిం
చబడుతున్న నత్యనారాయణ ఇంతవరకూ
కనీ పివీ ఎరుగని క్రొత్త తరహాపాత్రను
పోషించారు ఆయన నటనా కౌశల్యానికి
అంద్రప్రేక్షకులు ఆశ్చర్యపోక తప్పదు

రెండు సరిక్రొత్త తరహా పాత్రలతో
వికాలాంద్ర అంతటా త్వరలో విడుదల
కాబోతున్న ఈచిత్రం సాహితీరంగంలో
విమూత్సను సృష్టించబోతున్నది డిటె
క్టివ్ సాహిత్యంలో పేరు ప్రఖ్యాతులు
గడించిన శ్రీ కృష్ణమోహన్ రచనను
అదరించి అత్యంత ప్రయాసల కోర్చి
చక్కవి చిత్రంగా రూపులు షిద్దిన దర్శక
నిర్మాత శ్రీ కె. ఎస్. రెడ్డి అనినంద
నీయులు:

అగ్రశ్రేణి సంగీత దర్శకునిగా పేరు
గడించిన శ్రీ నత్యం ఈ చిత్రంలోవి
అరుపాటలకు జీవం పోశారు. అరు

ఎస్. వి. ఎస్. వారి “దబ్బుకు లోకం దాసోహం” లో
జమున, ఎస్. టి. రామారావు.

పాటలూ ఆణిముత్యాలాంటివే. నందేహం
లేడు. ఛాయాగ్రహణంలో సిద్ధహస్తు
లైన శ్రీ కన్నప్ప ఈ చిత్రానికి ఛాయా
గ్రహకుడు.

ఈ చిత్రంలో యింకా రాజనల్లోవన.
చంద్రమోహన్, అల్లు రామలింగయ్య
త్యాగరాజు, కె. వి. చలం లీలారాణి,
రామదాసు, మాగోపి, ఛాయాదేవి, మీనా
కుమారి, శ్రీరంజని (జూ), బేబీ గౌరి,
భూసారపు వెంకటేశ్వరరావు, అంజి
బాబు, వేళంగి, వెంకటేశ్ అప్పారావు,
సుశీల, సుంజార, సుజాత నటీనటులు.
కృష్ణకుమారి అతిథిపాత్రగా కనపిస్తారు.

అలౌపియేట్ దర్శకుడు : కె. యస్.
ప్రసాదు.

ఆంధ్ర శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ ఫిలింస్,
సీడెల్ జులక్ష్మి పిక్చర్స్, నైజాం
ఉషా ఫిలింస్, మైసూర్ నకేష్ మూవీ
ఎంటర్టైన్మెంట్ బాలా విఠ్ఠలలి.

జీ వి తం

శ్రీయుతులు సూర్యచంద్రరావు, గిరి
బాబు గారలు శ్రీధర్ ప్రొడక్షన్స్ బ్యానర్
లో విర్మిస్తున్న చిత్రం “జీ వి తం”
సెన్సార్లు పూర్తిచేసుకొని, విడుదలకు
సిద్ధంగా వున్నది. ఈ చిత్రంలో వనం

పూర్ణా మూవీస్ వారి “స్త్రీ” లో చంద్రకళ

దయనీయ పాటలున్నాయి. రెండు పాటలు చక్కని టెక్స్ట్ ద్వారా చిత్రీకరించారు. ఇన్ టెక్స్ట్ లో చిత్రీకరించిన మిగిలిన మూడు పాటలలో ఒకపాట వయ్యారి నాట్యకార శోభిణిపై చిత్రీకరించబడింది.

జీవితం యొక్క పరమార్థమేమిటో తెలియజేస్తే ఈ చక్కని సాంఘిక చిత్రంలో కోటన్ జామ, కారద, జయంతి కృష్ణం రాజు బోర్డింగ్ హౌస్ వేదిక మీద ముఖ్యపాత్రలలో కనపడతారు.

సుప్రసిద్ధ దర్శకులు శ్రీ కె. ఎన్.

ప్రకాశరావు దర్శకత్వం వహిస్తున్న ఈ చిత్రానికి మాటలు భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ, సంగీతం రమేష్ నాయుడు కూర్చున్నారు. గోపాలం, కె. మెరా సత్యనారాయణ, సహకార దర్శకుడు కె. రాఘవేంద్రరావు సహాయ దర్శకుడు వి. సత్యనారాయణ రెడ్డి లక్ష్మి ఫిలింస్ విడుదల.

విశ్వభారతి

ద్వితీయ చిత్రం

విశ్వభారతివారి రెండవ చిత్రం తాలాకు రికార్డుయిన మూడు పాటలను

నది ఒకటినుండి విడవ తేదీ వరకు మైసూర్ బృందావన్ గార్డెన్స్ లో లాగ మొదలైన రమణయ ప్రదేశాలలో అక్కనేవి నాగేశ్వరరావు, లక్ష్మి కృష్ణం రాజు, జయకౌశల్య, రాజ్ బాబు, రమా ప్రభలపై చిత్రీకరిస్తారు

వి మధుసూదనరావు దర్శకత్వంలో తయారవుతున్న ఈ చిత్రంలో యంకా గుమ్మడి, అంజలి సూర్యకాంతం, సాక్షి రంగారావు, సారథి కె వి, చలం, ధూళిపాళ, కాంచన (జూ) మొదలగు వారు నటించుట

నవయుగ ద్వారా విడుదలకానున్న ఈ చిత్రానికి సంగీతం టి. వి చలవతిరావు, సంభాషణలు బొల్లిముంత శివరామకృష్ణ కెమెరా నెల్వరాజ్, కూర్పు శ్రీ హ రి. విరూప తి రాధాకృష్ణమూర్తి.

ఆజన్మ బ్రహ్మచారి

సుప్రసిద్ధ దిర్ఘకుల జాబితాలో ఒకరుగా నిలిచిపోయిన హాస్య నటుడు శ్రీ పద్మనాథం రేఖా అండ్ మురళి బ్యానర్ లో నిర్మిస్తున్న “ఆజన్మ బ్రహ్మచారి” హాస్య చిత్రం పూర్తయి అతి త్వరలో విశాలాంధ్ర అంతటా లక్ష్మి ఫిలింస్ ద్వారా విడుదల కాబోతున్నది

ఫుల్ రెండ్ గ్ కామెడీతో నిర్మించిన ఈ చిత్రం ప్రేక్షకుల అదరాభిమానాలు పొందగలదు అడగడగునా కడవుడు

వాసంతి సమర్పించు శ్రీ కల్ప నాలయా వారి ప్రొడక్షన్ నెం-2 లో క్రొత్త తరహా పాత్రలో జమున.

నవ్వించే నన్నివేళాయ ఈ చిత్రంలో కోకొల్లలు

స్క్రీన్ షే. దర్శకత్వం శ్రీ పద్మ నాథం వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో నాగ భూషణం, పద్మనాథం రామకృష్ణ, కె వి. చలం రాజబాబు, గీతాంజలి, రాజసులో చన, లీలారాజి రాధాకుమారి ముఖ్య పాత్రధారులు

అన్నపూర్ణ కంట్రైన్స్ వారి "శాదగ్"లో శోభన్ బాబు.

శ్రీ వి పురుషోత్తం నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రానికి మాటలు వడ్డరాజు, అప్పలా చార్జి, సంగీతం కోదండపాణి, కెమెరా సత్యనారాయణ.

విడుదల : అక్టోబర్ 15.

రామరాజ్యం

ప్రముఖ దర్శక నిర్మాతలుగా పేరు గడించిన అదర్శ సోదరులు శ్రీయుతులు బాబూరావు, ప్రభాకర్ గారలు అత్యంత రషణీయంగా చిత్రీకరించిన "రామ రాజ్యం" మద్రాసులోని ప్రెస్ వారందరికీ చిత్రాన్ని చూపించారు.

గ్రామ రాజకీయాల్లోని పట్టువిడపులు ప్రతివారికీ అర్థమయ్యేట్లు యువదర్శకుడు శ్రీ బాబూరావు చక్కగా చిత్రీకరించారు. ప్రతిపాదలోనూ చక్కని వాతావరణం కల్పించి మేటి చిత్రంగా రూపొందించడంలో ఆయన ఎంత శ్రమ తీసుకున్నారో స్పష్టకృతమౌతుంది చిత్రం ప్రారంభించేముందు దాదాపు సంవత్సరం పాటు ఎంతో ఆనందంతో పేసరు వర్క్ ముగించిన ఆయన కృషి రాణించిందీ చిత్రంలో. చక్కని టైమ్ వర్క్ తో, నటీనటుల సహకారంతో నిర్మించిన ఈ చిత్రం తప్పక ప్రజాదరణ పొంది తీరు

రమణ చిత్ర ఇంటర్ నేషనల్ వారి “దేవుడమ్మ”లో చలం.

తుంది ఇటువంటి చిత్రాకోసమే ప్రజలు
వేయి కళ్ళతో ఎదురుచూస్తున్న ఈ తరు
ణంలో “రామరాజ్యం” ప్రేక్షకులను
ఆనందింపజేయగలదు

రామవిజేత బ్యానర్ లో నిర్మించబడిన
ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, ఎన్. వి. రంగా
రావు, గుమ్మడి చంద్రమోహన్, సూతన
నటించి శరత్ బాబు కె. వి. చలం.

మద్రాసు, మైలాపూరులో జరిగిన నేతాజీ 76 వ జన్మదినోత్సవ మహాసభకు అధ్యక్షత వహించిన గవర్నరు శ్రీ కె. కె. షాను పూలమాలా కృతుల్ని చేస్తున్న ప్రెస్టేజి కల్చరల్ ఎకాడమి వైస్ ప్రెసిడెంటు శ్రీ డి. జయశంకర్.

రాజ్ బాబు, ఆల్లు రామలింగయ్య. ప్రధాన కార్యదర్శి. సావిత్రి. చంద్రకళ. రీనా రాణి. డా. జానమణి ముఖ్యపాత్రధారులు.

లక్ష్మీపిలింస్ విడుదల.

జీవన తరంగాలు

సముఖ నిర్మాత శ్రీ డి. రామానాయుడు నిర్మిస్తున్న "జీవన తరంగాలు" పాఠశాల చిత్రం "ఈ అందానికి బంధం

నేనానొకనాడు" అని అతనంటే "అ బంధమే నా కందమైనదీనాడు...." అన్న ఆమె సమాధానంతో పూర్తయింది. ఈ పాటను జనవరి 30, 31 వ తేదీలలో మైసూరు బృందావన్ గార్డెన్స్ లో వాణిశ్రీ, శోభన్ బాబుల పై అత్యంత సుందర రమణీయ ప్రకృతితో చిత్రీకరించారు దర్శకులు శ్రీ కాశీనేని రామారావు. నాగేశ దర్శకులు శ్రీ జె. వి. రామ

రేఖా ఆండ్ మురళి వారి “అజన్మ బ్రహ్మచారి”లో
నాగభూషణం.

వులు సంగీత సారధ్యం సహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో మొత్తం ఏడుపాటలున్నాయి.

ప్రముఖ నవలా రచయిత్రి శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనరాణి కథ అధారంగా నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రంలా కోటన్ బాబు, గుమ్మడి, చంద్రమోహన్, శృష్టం రాజు, త్యాగరాజు, వర్మనాథం, రమణారెడ్డి, రావి కొండలరావు, వాణి శ్రీ, లక్ష్మి, సూర్యకాంత్, లీలారాణి, జూనియర్

యర్ శ్రీరంజని, నల్లరామ్మూర్తి, సీతారాం ముఖ్య తారాగణం.

నవయగ ఫిలింస్ ద్వారా విడుదలకాబోతున్న ఈ చిత్రానికి సంభాషణలు ఆశ్రేయ, పి.కె.బి. పాటలు ఆశ్రేయ, పి. నారాయణరెడ్డి, దాశ.బి. కూర్పు మార్తాండ్, కె.మెరా యన్ వెంకటరత్నం కళ ఎస్. శృష్టిరావు, ఆసోపియన్ దైరెక్టర్ జెడవు అంజనేయశాస్త్రి సాంకేతిక విభాగం.

యాజమాన్యం తదితర వివరాలు

“జ్యోతి”

పాఠం 4 (8 వ విలంబన ప్రకారం)

ప్రచరణ స్థలం	:	మద్రాసు
ఎంతకాలాని కొకసారి	:	మాస పత్రిక
ముద్రాపకుని పేరు	:	డి. వి. నరసింహారావు
జాతి	:	భారతీయుడు
విలాసం	:	7. నగేశ్వరరావు రోడ్. మద్రాసు-17.
ప్రకాశకుని పేరు	:	శ్రీమతి వి. లీలావతి
జాతి	:	హిందు
విలాసం	:	7A శివాజి స్ట్రీట్, టి. నగర్. మద్రాసు-17.
సంపాదకుని పేరు	:	శ్రీమతి వి. లీలావతి
జాతి	:	హిందు
విలాసం	:	7A, శివాజి స్ట్రీట్, టి. నగర్, మద్రాసు-17
పత్రిక యజమాన్లు	:	శ్రీమతి వి. లీలావతి 7A, శివాజి స్ట్రీట్, టి. నగర్. మద్రాసు-17.

పై విషయాలు నాకు తెలిసినంతవరకు వాస్తవమైనవని తెలియజేయుచున్నాను.

పుస్తక సమీక్ష

మహాతి-వ్యాస సంకలనం-ప్రచురణ: యువభారతి, రీకింగ్స్ వే. సికింద్రాబాదు-5 వెల-2) రూ.

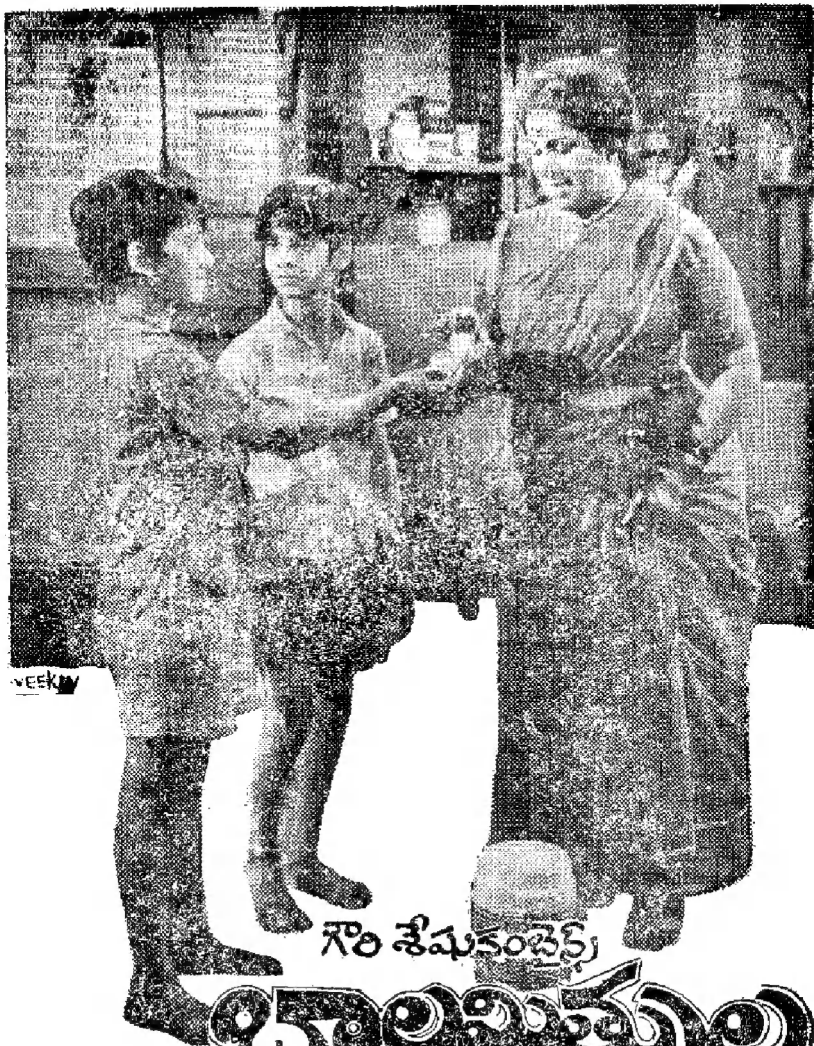
స్వాతంత్ర్యానంతరం తెలుగువారి సంస్కృతిని సాహిత్యాన్ని సమీక్షించే సూరు వ్యాసాల సంకలనాన్ని ప్రచురించడమనేది ఏ విశ్వ విద్యాలయమో చెయ్యగలిగినవని. అటువంటిది పరిమిత వనరులూ, అవకాశాలూగల ఔత్సాహికుల సంస్థ. యువభారతి. యిలాంటి ప్రతి జరపడిం ఎంతో ఆధీనం దనీయం. ఈ కార్యవిధ్య హజకు యువభారతి కార్యకర్తలు పద్ద కన్న విమోచనం తొలపించుటలో వివరిం చారు. తెలుగువారు ఎందుకీలా ప్రవర్తిస్తారో అర్థం కావడంలేదని వాపోయారు. మేధావులు ముప్పైతిన్న సాముల్లా సిర్పి య్యలైనారనీ. ఎందుకొచ్చిన స్వాతంత్ర్యం అంటూ మొహం వేలేసుకుని వున్నారనీ విజం చెప్పేరు దీనంతటికీ కారణం అర్థికవ్యవస్థ అనీ దాని నంటిపెటుకుని వున్న సాంఘిక వ్యవస్థ అనీ. అది మారితే గాని పరిస్థితులు మారివనీ. కాబట్టి నూతన సమాజ నిర్మాణానికి దోహదమయే సాహిత్యాన్ని ప్రోత్సహించడం అందరి ఆశయం కావాలని చెప్పినట్లుయితే సాహిత్యంలోంచి రాజకీయాల్లోకి వెళ్లి పోతున్నావేమోననే భయం కలగవచ్చును ఏది ఏమైనా యువభారతి వారికృషి హరనీయం. చేతులు ముడుచుకుని కూర్చునే కంటే ఏదో ఒకటి చెయ్యడం మంచిది కదా.

ఈ పంపుటిలో కొందరు ప్రసిద్ధ రచయితల వ్యాసాలు మహాతికి న్యాయం చేకూర్చేవిగా వున్నాయి. ఉదాహరణకు.

యువతరం-కవిక. నరూజుంమీద నివీమా ప్రభావం. స్వాతంత్ర్య యుగోదయంలో తెలుగు కవిక. తెలుగు సాహిత్యం మార్క్సిజం ప్రభావం. తెలుగు నవల సరికొత్త పోకడలు మొదలగు వ్యాసాలు విషయజ్ఞానంతో శ్రద్ధగా వాసినవి కావడంవల్ల పద్దమాన యువరచయితలకు విజ్ఞానదాయకంగా వున్నాయి కాని మరికొందరి వ్యాసకర్తల సాహిత్య పరిజ్ఞానం విశానికి స్వాతంత్ర్యానంతరం నిలవిపోయినట్లుగా సందేహం కలుగుతుంది. వారు ఇటీవల తెలుగు సాహిత్యంలో వచ్చిన పోకడలను గాని, సాహితీ ప్రపంచాని ప్రభావితం చేసినవారి రచనలనుగాని శ్రద్ధగా పరిశీలించినట్లులేదు ఉదాహరణకు "పత్రికలు, కథలు" అనే వ్యాసంలో స్వాతంత్ర్యానంతరం వెలువడిన ముఖ్యమైన పత్రికలు, అవి కథా సాహిత్యాన్ని ప్రాముఖ్యము కథా సాహిత్యాన్ని కొత్తరుపు తిప్పిన ఉత్తమ కథలు. మొదలైన విషయాలగుర్చి వివరంగా వ్రాయలేదు. ఇలా కొన్ని ముఖ్య విషయాలను విన్నవించి నేలవిడిచిన సాముచేసిన వ్యాసాలు కొన్ని కనిపిస్తాయి మనకి

ఇలాంటి అనమ గంభీరమైన వాద్యలు రచయితలే అయినప్పటికీ, సూరు వ్యాసాల సంఖ్య పూర్తి కావడమనేది కాకుండా, ఉత్తమ రచనల సంకలనం వేయడమనేదే యువభారతివారి లక్ష్యమై వుంటే దాగుంటే ఉత్సాహవంతులతో కూడిన యువభారతి యీ లక్ష్యంతో మున్ముందు ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని మరింతగా వెలువరించి సాహిత్యపేన చేయగలదని ఆశివాము.

డా. సూ

గౌరవ కేమికంబెర్స్

బాలమిత్రుల కథ

నిర్వహణ

స బావనారాయణ

పత్తికుడు వరప్రసాదరావు నిర్మాత SV నరసింహారావు నివయస్

19011

MARCH 73

JYOTI
REGD NO: 8669
NO. 114/71 (N.F.B.)

దీప్తి ఇంటర్నేషనల్

దేహదారకులు

ఈస్టామూవీస్ ప్రజెంట్

నిర్మాత: పి.విశ్వేశ్వరరావు, బి.కెం; దర్శకత్వం: C.S.రావు, B.A.(Litt)
సంగీతం: K.V.మహదేవన్; కేమెరా: G.K.రామ్మో - కళ: S.కృష్ణారావు